a ¶Quia aūt. Quarta rō. b ¶Ex deo p̄re q̄ nos recōci
liauit ſibi ꝑ chriſtū. Eſa. xlix. b. Dedi te i fœd⁹ ppli. Heb.
vij. d. Saluare imperpetuū ⁊c. Eccl. xliiij. c. Et in tpe iracū
die factus eſt recōciliatio. Ro. v. b. Si cū inimici eſſem⁹ recō
ciliati ſum⁹ deo ꝑ mortē filij ei⁹ ⁊c. c ¶Et dedit. Quinta
ratio: q᷑ nō tm̄ in ꝑ
pria ꝑſona: ſed ꝑ p̄di
catione aploꝝ et do
ctoꝝ voluit eos recō
Ps.71. ciliari ſibi. Pſ. Su
ſcipiāt montes pacē
pplo. Beat⁹ Bern.
Ex filijs ire qui nō
dum reconciliati. d
¶Reconciliatio
nis alienę: q̄ſi gens
quę iuſticiam fecerit
apprehendunt. e

a Quia aūt ex deo qui nos recō
b ciliauit ſibi ꝑ chriſtum: et de
c dit nobis miniſteriū recōcilia
d tionis. Quoniā quidē de⁹ erat in
e chriſto mundū recōcilians ſibi
nō reputans illis delicta ipoꝝ:
f ⁊ poſuit in nobis verbū recō
ciliationis. Pro chriſto ergo

Quoniquidem deus pater erat in chriſto: qui eſt idem
cum patre in eſſentia: ⁊ ideo chriſtus omnipotens. f ¶Ver
bum recōciliationis. i. euangelium qd̄ nobis annūciat
fidē ꝑ quā recōciliamur deo: ꝗ q᷑ poſuit in nob̄ ꝯferēs nobis
miniſteriū recōciliandi ꝑ euāgeliū legatione fungimur. Eph.
vj. d. Pro q̄ legatione fungoꝛ in catena iſta: ita vt in ipo au
deā put oportet me loqui. Prouer. xiij. Legatus fidelis ſani
tas. Prouerb. xxv. b. Sicut frigus niuis in die meſſis: ita le
gatus fidelis ei q̄ miſit illū. g ¶Tanq̄ deo exhortāte. i.
q̄ exhortamur vos: Idē eſt ac ſi de⁹ exhortaret̄ vos. Cris.
Ps.67. Ipſe rogat q̄ iniuriā paſſus eſt. Pſ. Venient legati ex egypto
ex tenebris peccatoꝝ vocati: vt apls. Abdię. j. a. Auditū au
diuimus a dn̄o: legatū miſit ad gētes. i. paulū p̄dicatorē gen
tium. Chryſ. Credendum eſt q᷑ litteras ſummi papę ſigilla
tas detulit: ſigilli impſſio / paupertas / ſitis / fames / crucis igno
minia: ⁊ huius litterę: ieſus nazarenus ⁊c. vide ſi in te inueni
as. h ¶Obſecramus ꝓ chriſto: vel vt ſit determinatio
del i recōciliationis. Obſecram⁹ ꝓ chriſto. i. vice chriſti
q̄d obſecram⁹: qd̄ ſequit̄. i ¶Recōciliamini deo. Ad
hoc enim chriſtus venit in terrā vt eſſet ꝓlocutoꝛ pacis inter
nos ⁊ patrē. Quō id ꝓlocut⁹ eſt / dꝛ Math. iij. a. Penitē
tiā agite ⁊c. Silr̄ in hoc poſuit aploſ: Sic moyſen Deut. v.
a. Ego ſeqſter fui ⁊ medius inter dn̄m ⁊ vos. Silr̄ apoſtolū
.ij. vlt. a. An experimentū eius queritis q̄ in me loquit̄ chri
ſtus. Cañ. vj. d. Reuertere reuertere ſunamitis: qd̄ interpta
tur captiua aīa / capta a captiuitate peccati. Dicit autē quater
reuertere: q᷑ q̄ttuoꝛ exigunt̄ ad recōciliationē: Penitētia d̄ fa
cto: volūtas de non faciēdo: actus derelictio: emēdę ſiue ſatiſ
factiōis ꝓmptitudo. Vel ſic. Obſecramus / recōciliami
ni deo ꝓ chriſto. i. amore chriſti. Cōtra qd̄ quidam recon
ciliant̄ timore: alij quaſi quadā coactione: quoꝝ neutrū ſuffi
cit ad ſalutē: ſed charitas ſola. Prouer. x. b. Vniuerſa delicta
operit charitas. Quare aūt recōciliari debem⁹ ſubdit: q᷑ de⁹
Ps.34. k ¶Eū q̄ nō nouerat pctm̄ / ꝑ experiētiā. Pſ. Quę igno
rabā interrogabāt me. Heb. v. c. Cū eſſet filius dei ex his q̄
paſſus eſt didicit obedientiā. j. Pet. j. d. Qui pctm̄ non fecit:
de Eſa. liij. b. Fecit pctm̄. i. hoſtia ꝓ pctō. Oſee. iiij. b. Pec
cata ppli mei comedēt. Vel fecit pctm̄. i. peccatorem reputa
ri: Emphatice. Eſa. liij. d. Et cū iniquis deputatus eſt. Pſ.
Ps.87. Eſtimat⁹ ſum cū deſcendentibus in lacum. Hoc aūt fecit. l
¶Vt nos efficeremur iuſticia dei in ipſo. i. tales q̄ alios
trahim⁹ ad iuſticiā exemplo ⁊ p̄dicatione. m ¶In ipſo: per
ipm̄: a quo hoc totū habem⁹. Exodi vlt. d. Moyſes ⁊ aarō
p̄mo ſanctificati: inde erexerūt tabernaculū. Numeri. vij. a.
Sanctificauerūt. Leuit. ix. d. Vel / iuſticia: paſſiue. i. vt iu
ſtificaremur per chriſtum.
Expoſitio Glo. ponētib⁹ ſpem in eis. Vmbra ceſſare debet. Heb. x. a. Pater
q̄ nihil non pōt: ꝗ pōt: ꝗ peccare. Solo. i. ex impotētia nō eſt
quin pōt oia. Simile in p̄mo ſniarū: Nō q᷑ nō potuit: ſed q᷑
non voluit. i. nō ex impotētia fuit peccare aut eſt ex impoten
tia. Pat in me ē ⁊ ego in p̄re. Joh. xiiij. b. Et li / in / notat idēti
tatē eēntię ⁊ diſtinctionem in ꝑſonis. Imago ⁊ ſilitudo eorū
vna eſt / eſſentialiter ſumitur. Legatus dei: addit. i. auditum

audi ⁊c. Quia vere in nobis loquit̄: ꝑ hoc patet q̄ li / tanq̄ po
tius eſt expſſiuū ꝟitatis q̄ ſilitudinis. Qui non nouerat pctm̄ ꝑ
experientiā. Ideo dicit ꝑ Pſ. Cōgregata ſūt ſuꝑ me flagella ⁊ Ps.54.
ignoraui experientiā peti ꝓpt̄ qd̄ debet hō flagellari. Etſi ꝑ ſci
entiā: ꝗ chriſtus iq̄tū hō cognoſcebat pctm̄ ⁊ eadē ſcit inq̄tum
de⁹: ꝗ deus cognoſcit
pctm̄: verum eſt: ſed
quō q̄ſtionē ſuā habet.
De pctō dānauit pec
catū. Ro. viij. a. Mor De peni. dis. c. si enim
tu⁹ pctō. Ro. v. c. Car
nis mortalitate exutus
eſt: ꝗ ſtatim fuit imorta
lis etiā i triduo: q᷑ mor
talitas ⁊ immortalitas
imediata ſūt circa ſub A
iectū. ſ. Sꝫ ſi h̄: ꝗ q̄ ſe
pelirēt eū ioſeph: ⁊ ni

g legatione fungimur tanq̄ deo
h exhortante ꝑ nos. Obſecra
i mus ꝓ chriſto: recōciliamini
k deo. Eū qui nō nouerat pec
catū / pro nobis peccatū fecit:
l vt nos efficeremur iu
m ſticia dei i ipſo. Ca. VI
n o Adiuuantes autem

codemus fuit miraculū. Solo. Moriēdo ⁊c. ⁊ moriēdo meruit
exui mortalitate. Quę de maledicti dei venit: qn̄ p⁹ pctm̄ ma
ledixit adę: Geñ. iij. c. Maledict⁹ oīs qui pēdet in ligno: Deut.
xxj. d. maledictione opprobrij ⁊ penę. Hiere. xx. d. Maledicta
dies in q̄ nat⁹ ſū ⁊c. i ꝑſōa chriſti: Cōſile Job. iij. a. Hiere. xv.
c. Vę mihi mr̄ mea q̄re me genuiſti virū rixę virū diſcordię i vni
uerſa t̄ra oēs maledicūt mihi. Terra es: Geñ. iij. e. Pctōrē pu
tari / a malis / non a bonis: qd̄ ſignificat̄ Exod. xiiij. e. in colūna
nubis q̄ obſcura erat egyptijs / ſ nō hebręis. Eſa. liij. b. Nos re
putauim⁹ eū q̄ſi virū leproſum: ſꝫ boni pulcherrimū. Pſ. Spe Ps.44.
cioſus forma pre filijs hoim̄ ⁊c. Ex deo oīs ꝯſummatio. Oſee
xiij. c. Perditio tua iſrael ⁊c. ¶Expo. Cap. VI.
Adiuuātes aūt. Cōtinuat̄ caplm̄ iſtud p̄cedenti ſatis
ꝯpetēter: Nā i p̄cedēti caplo monuit apls nos recōci
liari deo: in hoc ꝓmittit ſe adiutorē fore in hoc. Diuidit̄ autem
hoc caplm̄ in q̄ttuoꝛ ptes. In p̄ma docet nō ꝑdere tps pnię: et
fratrū ſcandalū deuitare. In ſecūda docet q̄lia exēpla debeat p̄
dicatoꝛ auditorib⁹ ꝓponere. Primo ponēs quindecim: ſecun
do nouē: ⁊ tertio nouē: ibi: In multa. In tertia pte oſtēdit ſuū
affectū ad oēs: vt tales oſtēdat debere eſſe oēs p̄dicatores. ſ. vt
habeāt ſemꝑ os aptū ad docendū bona: ibi: Os nr̄m patet.
In quarta docet prauā ſocietatē eſſe fugiendā: ibi: Nolite iu
gū. In p̄ma āt pte oñdit ꝑ q̄ ⁊ q̄lia poſſum⁹ dō recōciliari. Pri
mū eſt ſi de acceptis bñficijs deo grati ſumus: ibi: Exhorta
mur. Secūdū eſt: ſi ſine offenſiōe ſcandali ambulem⁹: ibi: Ne
mini dantes. Tertiū: ſi honeſte ꝯuerſemur: ibi: Sꝫ in oib⁹.
Quartū aūt ꝑ qd̄ recōciliamur deo eſt ſi patiētes fuerim⁹ in tri
bulationib⁹ ⁊ āguſtijs: ibi: In multa. Quintū ſi erga oēs nos
bn̄ habeam⁹. Et p̄mo ponit ea ꝑ q̄ pōt q̄s bn̄ ſe habere ad deū:
ibi: In ſcia. Secūdo ea ꝑ q̄ bn̄ ad inimicos: ibi: Per arma:
Ad vltimū ea ꝑ q̄ ad amicos: ibi: Multos aūt locupletā
tes. Et hec ſūt in ſecūda pte. Sextū eſt ꝑ qd̄ recōciliari poſſu
mus: ſi latitudinē charitat̄ habeam⁹: ibi: Os nr̄m: ⁊ hoc ē in
tertia parte. Septimū: ſi a cultu idoloꝝ ⁊ prauo ꝯſortio nos ſe
q̄ſtrem⁹: ibi: Nolite iugū: Et h̄ ē i q̄rta pte. Et q̄ ab his nos
debem⁹ ſeq̄ſtrari multiplicit̄ oñdit. Prio ꝑ naturā ꝯtrarietat̄:
ibi: Quę eſt pticipatio iuſticię. Secūdo ꝑ diſcordiā dn̄oꝝ
ibi: Quę aūt conuētio. Tertio ꝑ differentiā hereditatū: ibi:
Aut q̄ pars. Quarto ꝑ cult⁹ diſcrepantiā: ibi: Vos eni eſt.
Vltio ꝓbat idē aucte: Et p̄mo q̄ a cultu idoloꝝ debem⁹ ſeq̄ſtra
ri: ibi: Qm̄ inhabitabo. Inde qd̄ a prauo ꝯſortio: ibi: Pro
pt̄ qd̄ exite. Dicit ꝗ: n ¶Adiuuātes: Ita recōciliauit nos
chriſtus. o ¶Autē. i. ſed nos / adiuuātes. ſ. vos: ad hoc vt
reconciliemini. Prouerb. xviij. c. Frater qui adiuuatur a fratre
quaſi turris ⁊c. Adiuuantes: auxilio / conſilio / conſolatio
ne / oratione /

n ¶Adiuuātes ⁊c. Qr̄ iuacuū recipit ille q̄ nō poſt exercet ſe: Expoſitio Glo.
ꝯſidit ⁊c. Ex hoc videt̄ q̄ pnia nūq̄ ſit finiēda. Ad qd̄ facit il
lud Aug. Si finit̄ pnia nihil reſtat de venia: ꝗ ſꝑ hō debet peni
tere de pctis: ⁊ maxime qn̄ reducit ad memoriā q̄ peccauit ꝯtra
dn̄m: q᷑ vt dꝛ. liij. ſniarū in ca. de pnia: Nulla ē pnia quā ſeq̄s
coinq̄nat culpa. Rn̄deo: ſꝑ dꝫ hō dolere q̄ deū offendit actu vel
habitu. Lux nata. Joh. j. a. De aſſecutione ꝟtutū ⁊ ꝑſeuerātia.

Ex hoc videtur

☞ ne/ oratiõe/ſbſidio/nõ ſolū arguētes. Greg⁹ naçãcen⁹. Oēs ex hoc docti ⁊ catholici volum⁹ videri: ſi alios rep̄hēdamus: ⁊ illos ſolos optimos iudicam⁹ quicūq; potuerint de fratribus latius ⁊ acerbius obtrectare: vel certe ⁊ ſubtiliter ⁊ figuraliter momorderūt. **Adiuuātes.** Ps̄. Leuaui oculos meos
Ps̄.120. ad mõtes.i.maiores in eccleſia. Vel/ Ad montes / chriſtum. j.Cor.iij.c. Dei adiutores ſumus. a ❡ **Exhortamur** / nõ imparamus. Contra illud Ezech. xxiiij.a. Imparabatis eis cum potētia ⁊c. b ❡ **Ne**
Eſa.49.c.

a **exhortamur nē inuacuū grā-**
b c d **tiā dei recipiātis. Ait eni: Tē-**
e f **pore accepto exaudiui te ⁊ in**
g **die ſaluti adiuui te. Ecce nūc**
tp̄s acceptabile: ecce nunc di-
h i **es ſalutis. Nemini dātes vl-**
k **lam offenſionē/ vt nō vitupe-**
l m **ret miniſteriū nr̄m: ſed in om-**
nibus exhibeamus noſmet-
ipſos ſicut dei miniſtros. In
n o **multa patientia: in tribulatio-**
p q **nibus/ in neceſſitatib⁹/ in an-**

inuacuū. Eccl.xxj.c. Cor fatui q̄ſi vas. Aggei.j.b. Qui mercedes. c ❡ **Graz di.** Eccl.xx.b. Grē fatuor̄ effūdent. Heb. xij.d. Contemplantes ne quis deſit gratie dei. j. Cor.xv.b. Gra dei ſum id qd̄ ſum: ⁊ gr̄a dei in me vacua nō fuit. d ❡ **Acipiatis.** Ad quid recipit ſemē verbi dei theolog⁹ q̄ nunq̄ vult ſeminare: Itē cur recipit agrū ⁊ aratrū parochie q̄ nūq̄ vult arare: Itē/ **hortamur ⁊c.** Hec ep̄la legitur in prima dn̄ica q̄dragesime in qua incipit ſpūale bellū eccleſie: ⁊ ideo ap̄ls tanq̄ princeps belli hortat̄ ſm q̄ p̄dictum erat Deut. xx.a. Appropinquāte aūt iam prelio ſtabit ſacerdos an̄ aciē: ⁊ ſic loquet̄ ad populū. Et ſequit̄ ibi valde bona exhortatio.
De gratia Gratiā: q̄ triplex eſt: Generalis/ ſpecialis/ ſingularis. Generalis triplex: Gratia redēptionis/ iuſtificatiõis/ glorificationis/ q̄rū q̄libet quātū in ſe ē oībus ſatiſfacit. Job.xxxiij.d. Hec oīa opat̄ de⁹ trib⁹ vicib⁹ p ſingulos vt reuocet aīas eorū a corruptiõe ⁊ illūinet i lumīe viuētiū. Primā ſemel tm̄ fecit: ſecūdā facit q̄tidie: tr̄iā nō faciet niſi p nos ſteterit. De prima cauere debem⁹ ne nob̄ inuacuū cedat. De ſecūda ne i nob̄ ſit vacua. De tertia ne a nobis ſit euacuata. Siliter gr̄a ſpiritualis triplex eſt: que diſtingui pōt ſm diuerſos ſtatus hoim̄: ſi ſit ſermo ad clauſtrales. Prima eſt in eductione de egypto. Secunda in deductione p deſertū. Tertia q̄n introducet eos i trā p̄miſſiõis eterne. Loquēs ḡ clauſtralib⁹ dic: **hortamur**/ vos/ **ne**/ p̄mā grām dei/ **i vacuū recipiatis**/ p pniam: de h̄ q̄ dereliq̄ſti mūdū / diuitias ⁊ honores. Itē/ **hortamur ⁊c. ne**/ ſecūda cedat/ **vob̄ iuacuū**/ p inobediētiā/ murmur ⁊ accidiā/ triſticiā/ p incõſtantiā ⁊ puſillanimitatē q̄ impediūt pſeuerantiā: ⁊ ita faciūt vt non introducat̄ in patriā celeſtē. Itē particularis gratia triplex eſt: bn̄ficia nature: bn̄ficia gratie: bn̄ficia fortune. Dicit ergo ap̄ls: a ❡ **Exhortamur ⁊c.** ne recipiatis bn̄ficia nature/ p ocioſitatē: Bn̄ficia grē/ p ingratitudinē: Bn̄ficia fortune p ſupbiā. Nota Glo. Gra dei eſt remiſſio pctōr: quā inuacuū recipit q̄ dū pōt nō exercet ſe i bonis. d ❡ **Ait eni:** Eſa.xlix.c. In tp̄e placito exaudiui te et in die ſalutis auxiliat⁹ ſum tui ⁊ ſeruaui te. e ❡ **Tp̄e accepto:** mihi ⁊ tibi ad faciendū in nundinis dn̄i: que nō fuit niſi in vita p̄nti. Gal.vj.c. Dū temp⁹ habem⁹ operemur bonū ad omēs.
Ps̄.68. Ps̄. Tempus bn̄placiti de⁹. Eſa.lv.b. Querite dn̄m dū inueniri poteſt: inuocate eū dum p̄pe eſt. f ❡ **Exaudiui te.** i. ad exitum audiui: ita dicit p̄pheta prophetando. Et apoſtolus quaſi addit q̄ impleta eſt hec p̄phetia. g ❡ **Ecce nunc tempus acceptabile.** Gal.iiij.a. Ubi venit plenitudo tēporis. Eccl.iiij.c. Fili cõſerua tp̄s ⁊ deuita a malo. h ❡ **Dies ſalutis.** Joh.ix.a. Me oportet operari opa eius qui miſit me donec dies eſt: venit nox q̄n nemo pōt operari. Joh.iiij.c. Salus ex iudeis eſt: id eſt ex cõfeſſoribus. Exhortamur/ vos dico/ i ❡ **Nemini dātes vllā offenſionē:** exēplo/ v̄bo. Ro.xiiij.c. Ne ponatis offendiculū fratrib⁹. j. Cor.x.g. Sine offenſione eſtote iudeis ⁊ gētib⁹ ⁊ eccleſie dei. k ❡ **Ut nō vituperet̄ miniſteriū noſtrū**/ chriſtiana religio ab infidelibus. Glo. Miniſteriū ap̄latus vituperaret̄ ſi qd̄ verbo docemus opis exemplo nō exhiberemus: **Uituperetur.** Ro. ij.d. Nomen dei blaſphemat̄ p vos inter gentes: **Nomen noſtrū.** Ro.xj.b. Miniſteriū nr̄m honorificabo. l ❡ **Sz in omibus.** Ecce ſancta ⁊ aperta ↄuerſatio: Juxta illud Sen.

Cõpoſit⁹ miles cõpoſitā debet habere familiā. Et quis magis cõpoſit⁹ miles q̄ chriſtus: ſicut dicit̄. j. Cor.iiij.a. Sic nos exiſtimet hō ⁊c. m ❡ **In oib⁹:** q̄ ſequunt̄. n ❡ **In multa patientia:** vt q̄n eſt tm̄ patiens in lingua/ ⁊ remurmurat in corde/ patientia aliquāta eſt. Magna eſt: q̄n nec loquit̄ nec habet illū odio q̄ ei dicit contumeliā vel facit iniuriam: ſed tn̄ dolet. Maxia ē: q̄n nō dolet/ immo gaudet. De prima dedit nobis chriſtus exemplū q̄n ſicut ouis coram tondente ſe obmutuit: Eſaie.liij.c. 1.Cor.4.4.
De ſecūda i cruce/ q̄n dixit: Luc.xxiij.e. Pater ignoſce illis. De tr̄ia q̄n iā mortu⁹ lanceat⁹ eſt: ⁊ tūc nihil oino ſenſit. Ps̄. Bn̄ patiētes erūt vt annūciēt. Prouer.xix.b. Doctrina viri p patiētiā noſcit̄. Inde q̄ſi ſubdit naturā patiētie. o ❡ **In tribulatiõib⁹.** i. afflictiõib⁹ q̄s ſubdit. p ❡ **In neceſſitatib⁹.** Glo. penuria vict⁹ ⁊ veſtit⁹. **Tribulationibus.** Ro.xij.c. In tribulationibus patiētes. Nota q̄ndecim iuxta q̄ndecim ptes charitat̄. j. Cor.xiij.b. Charitas patiēs ē/ benigna ⁊c. Vel ↄ q̄ndecim mala. Sap.xiiij.d. Omia cõmixta ſunt/ ſanguinis homicidiū/ furtum ⁊ fictio / corruptio/ infelicitas turbatio/ corruptio et periuriū: tumult⁹ bonorū dn̄i/ immemoria/ animarū inq̄natio/ natiuitatis immutatio/ nuptiarū incõſtātia/ inordinatio mechie ⁊ impudicitie. **In neceſſitatibus.** Roma.xij.c. Neceſſitatibus ſanctorum communicantes. q ❡ **In anguſtijs.** Glo. in animi ira et timore. Heb.xj.g. Ps̄.
☞ Anguſtiati af-
⸗ Ex h̄ videt̄ q̄ nō ſit v̄tus pſeuerātia: Et dicēdū q̄ hic ſumit̄ pſeuerātia p pte. ſ. p ↄtinuatiōe in bono: ⁊ ſic nō eſt v̄t⁹. Expoſitio Glo.
Salubris medicina: ſacramētū corpis dn̄i. Eccl.xliij.c. Medicina oīm in feſtinatione nebule. Eccl.xxxviij.a. Altiſſimus creauit. Salus dat̄ illis in quib⁹ nihil eſt purgādū. Nõ cras. i. in futurū/ vel dat̄ ſtatim: q̄ poſt mortē q̄libet cert⁹ ē de gloria ſi ſine pctō decedit. Qd̄ vituparet̄ ſi nos nō h̄ facerem⁹. i. ſi qd̄ v̄bo ⁊c. Un̄ Greg⁹. Scire debēt p̄lati q̄ tot mortib⁹ digni ſunt/ q̄t exēpla pditionis ad ſubditos trāſmittūt. Sed ſm h̄ qd̄ dr̄ h̄: videt̄ q̄ teneat̄ facere id qd̄ p̄dicat et ſi ope nō implet peccat: vel nō debet p̄dicare. Ad idē ſup Job.viij.a. vbi loquit̄ de adultera. Ad idē Ro.ij.a. Inexcuſabilis es o hō. Glo. Qui nō obſeruas te ab his in q̄b⁹ alios rep̄hēdis. Itē Job.xxiij.d. Or ſi n̄ ē ita q̄s me pōt arguere eē mētitū. Gregorius. Quia ad h̄ p̄prie ſuccūbitis: alienā fallaciā rep̄hēdere ſiualet. Sol. ſi ē i occulto pctō: pōt p̄dicare ſine pctō: q̄ dr̄ Hiere.xv.d. Si ↄuertet̄ cõuertā te. Si aūt i notorio/ peccat. Un̄
Ps̄. Peccatori aūt dixit deus ⁊c. Auctres aūt p̄dicte nō faciunt ad hoc q̄ aliq̄s teneat̄ facere qd̄ p̄dicat: ſed tamen peccat adulterādo verbū dei. Ad vltimā q̄ magis videt̄ facere: ad h̄: dicēdū rep̄hēdere nō valetis. i. officiū redarguēdi ſuſcipere nō debetis. Un̄ Luc.x.a. ſup illud: Alios ſeptuaginta duos. Greg⁹. Qui charitatē erga alterū nō habet officiū predicādi nullatenus ſuſcipe debet. Et ſi nō oēs ſum⁹ miniſtri. Immo omēs chriſtiani ſunt miniſtri. i. miniſtros debēt imitari. j. Cor.x.a. Imitatores mei eſtote. Solō. Oēs ſunt miniſtri charitatis: cuius eſt p̄prie miniſtrare nō miniſtrari: nō officio dignitatis/ cuius eſt vtrūq̄. Manib⁹ ſuis opabat̄. ij. Theſſal vlt.b. Nō inquieti fuim⁹ inter vos neq̄ panē gratis manducauim⁹ ab aliq̄: ſz in labore ⁊c. Idē Act.xx.g. Venite ad me. Ps̄.49.
Matth.xj.d. Sanct⁹ adeſt ſpūs. Ps̄. Cū ipſo ſum in tribulatione. Eſa.xliij.a. Cum ptranſieris p aquas tecum ero ⁊c. Ps̄.90.
Renouat. S.iiij.d. Leue eſt onus chriſti: Matth.xj.d. Unde Aug⁹ in lib. de vera religione: Qui huic iugo ſubijcitur omnia habet ſubiecta: ⁊ ideo non dolebit: Et ideo ſignificatū eſt: Exo.xv.d. in aquis marath q̄ dulcorate ſūt. Joh.xvj.g. In me pacem: in mundo preſſuram: quia interior homo: cum deo eſt et in deo: exterior autem cum mundo et in mundo. In caſtitate mentis et corporis. Unde Leuit.xij.d.
⸗ Pueps oſte-

℟ Anguſtiatí /afflicti. a In plagis/ in verberibus. Idem j.xj.c. Quinqȝ quadragenas. b In carcerib⁹. Act. xvj.c. Cū multas plagas eis intuliſſent miſerūt eos in carce/ rē. c In ſeditionib⁹.i.cōmotiōib⁹ ppli ꝫ ſe. Act.xix. g. Periclitamur argui ſeditiōis hodierne. d In laborib⁹ operū. Glo. Quia manib⁹ ſuis opabat ne eis grauis eſſet. Act.xx.g. Ad ea q̄ op⁹ mihi erāt et his q̄ mecū ſunt miſtra/ uerunt man⁹ iſte. ij. Theſſal. iij.c. Qui nō vult laborare nō manducet. e In vigilijs. Glo. No/ cte laborādo i officio ſibi delegato. Act. xx.b. Protraxit ſer/ monē vſqȝ ad mediā noctē. f In ieiunijs. Glo. Coactis vel ſpōtaneis. Act.xxvij.f. Quartadecia die hodie expectā tes ieiuni pmanem⁹ nihil accipiētes. Itē nota Glo. Cū ſcti aſpa ꝛ grauia ſuſtineant: adeſt pfectio ſpūſſctūs ꝛc. Oia em̄ ſeua cimania facilia ꝛ ppe nulla facit amor. g In caſtita te mētis ꝛ corpis. Heb.xij.d. Pacē ſeqmini cū oib⁹ ꝛ ſancti moniam ſine qua nemo videbit deū. Prouer.xxx.d. Gallus ſuccinctus lūbos: id eſt p̄dicator. h In ſcietia: ſcriptura/ rum: Et nota ordinē. In caſtitate in ſcia: vt caſta ſit no/ ſtra ſcia. Hiere.iij.c. Dabo vobis paſtores iuxta cor meum ꝛ paſcēt vos ſcia ꝛ doctria. i In lōganimitate. Gal.v.d. Fruc⁹ ſpūs lōganimitas. k In ſuauitate: vt blādi ꝛ affa biles ſim⁹. Prouer.xij.b. Qui ſuauis ē viuit i moderatiōib⁹. l In ſpūſctō.i.ſine fictiōe. Sap.j.b. Spūſſāct⁹ diſcipline effugiet fictū. m In charitate n̄ ficta. Glo. Ficta cha/ ritas ē i his q̄ i aduerſitate deſuiūt frēs. n In v̄bo vitat. p̄dicādo vł loquēdo. Col.iij.c. Vt v̄bū chriſti habitet i vob. o In virtute dei.i. vt ꝯfidam⁹ in virtute dei ꝛ nō in nr̄a. In virtute dei.i.in miraculis/in quibus virtus dei appa/ ret/ faciamus ad vtilitatem proximoꝝ: non ad noſtrā oſten/ tationem. Vel in virtute dei/ que pprie eſt miſericordia. Luc.vj.f. Eſtote miſericordes ꝛc. p Per arma iuſti/ cie.i.ſpes eius quibus armamur contra diuerſa vicia. Item Eph.vj.b. Accipite armaturā dei.j. Theſſal.v.b. Induti lo ricā fidei et caſtitatis: ꝛ galeā ſpem ſalutis. q A dextris in pſperis: cōtra que indigem⁹ vſibus quarundā virtutum: ꝛ p̄cipue vſu tempantie. r A ſiniſtris.i.aduerſis ꝯtra q̄ in/ digemus fortitudine. Ps. Cadent a latere tuo mille ꝛ decem milia a dextris tuis. Ibidē. Scuto circūdabit te v̄itas ei⁹.i. ex omni parte nō ſcuta militū mūdi. s Per glia ꝫ ꝛ igno bilitatē: vt ſi glorioſi habeamur non inde eleuemur: ſi igno/ minioſi nō indignemur. Vel reſume illud.ſ. Exhibeamus nos miniſtros: p gliam ꝛ ignobilitatem.i.p̄dicemus que videntur glorioſa de chriſto: ꝛ que videnť de eo horren/ da aliquib⁹ non pudeat vos p̄dicare: Glia fuit paulo q̄n pu/ tantes eum iouem voluerunt ei ſacrificare: ſed ignobilitas q̄n poſtea ſtatim lapidauerūt: Act.xiiij.c.j. Theſſal.ij.a. Neqȝ gloriā querētes ab hoibus neqȝ a vobis neqȝ ab alijs. Greg⁹. Qui gloriā nō q̄rit cōtumeliā nō ſentit. Sȝ aliā gloriā voluit apls: de q̄.j. Cor.ix.c. Meli⁹ ē mihi mori q̄ȝ vt gloriā meā q̄s euacuet. Itē.ij.j.c. Gloria noſtra hec eſt teſtimoniū ꝯſciē tie nr̄e. Itē gloria erat aplis in p̄dicatiōe ꝛ miraculoꝝ ope/ ratione: ſed ignominia ꝛ ignobilitas in penis ꝛ flagelloꝝ per/ cuſſione: ſed et in his erat eis intus gloria. Act.v.g. Ibant apli. t Per infamiā ꝛ bonā famā.j.Cor.iiij.a. Mi/ hi p minimo ē vt a vob iudicer ꝛc. Sȝ ꝯtra. Aug⁹. Crudelis eſt q̄ famā negligit. Solo. Apud bonos ꝛ graues. v Ut ſe ductores/ apud q̄ſdā: qđ falſū ē: x Et veraces/ apud ali os.ij. Joh.b. Multi ſeductores exierūt in mundū q̄ nō cōfi tenť chriſtum veniſſe in carne: hic eſt ſeductor ꝛ antichriſtus. Joh.vij.b. Alij dicebāt q: bonus eſt: alij aūt non: ſed ſeducit

B In periculis.i.

Ps.90.

gustijs/ in plāgis/ in cārceri/ bus/ in ſēditionib⁹/in lābori/ bus/ in vigilijs/ i ieiunijs: in cāſtitate/in ſciētiā/in lōngani mitate: In ſuāuitate/i ſpiritū ſancto/in chāritate non ficta/ in v̄bō vitatis/in virtūte dei. Pēr arma iuſticie ā dextris et ā ſiniſtris. Pēr gloriam et ignobilitatē/pēr infamiā ꝛ bo nam famam. Ut ſedūctores ēt veraces/ ſicūt qui ignoti ēt cogniti. Qūaſi morientes ꝛ ec cē viūimus: vt cāſtigati ēt nō mortificati: q̄ſi triſtēs/ſp autē gāudētes: ſicūt egentes/mūl/ tos aūt locupletātes: tāq̄ȝ ni/ hil hābētes ꝛ oiā poſſidētes.

turbas. Matth.x.c. Si patrē familiā beelzebub vocauerunt quātomagis domeſticos ei⁹. y Sic q̄ ignoti.i. repro/ bati a do. Job.viij.d. Si abſorbuerit eū de loco ſuo negabit eū ꝛ dicet: nō noui te. Matth.vij.d. Nō noui vos: diſcedite a me oparij iniquitatis. z Et cogniti.j.Cor.viij.a. Si quis diligit deū hic agnitus eſt ab eo. a Quaſi morien/ tes/ per peccata. b Et ecce.i. valde ci/ to. Jacobi.v.b. Ec/ ce iudex añ ianuam. c Uiuim⁹/ bonis opib⁹/ apđ alioꝝ opi nionē: Vel de mor/ te corpali. Ps. Nō moriar ſ viuā ꝛ nar/ rabo opera domini. Job.xxix.c. In ni/ dulo meo moriar: ꝛ q̄ſi palma multiplicabo dies. d Ut ca ſtigati/ per verba coerciti a p̄dicatione. e Et nō morti ficati. Mortificanť qui in fidei confeſſione permanēt. Vel caſtigati.i.tribulationib⁹ expoſiti. Et eſt fere idē ſenſus ſic prius. Heb.xij.b. Quē em̄ diligit dominus caſtigat: flagel/ lat em̄ oēȝ filiū quē recipit. Ps. Caſtigās caſtigauit me dn̄s et morti non tradidit me. f Quaſi triſtes/ de tribula/ tione. g Semp/ Didim⁹. Leticia ſempiterna in corde coꝝ verſať: quoꝝ ſpūſſanctus habitator eſt. h Gaudētes. Joh.xvj.d. Triſticia veſtra verteť in gaudium. Jacobi.j.a. Oē gaudiū exiſtimate ꝛc.j. Pet.iiij.c. Cōmunicātes chriſti paſſionibus gaudete vt in reuelatione glorie eius gaudeatis. Phil.iiij.a. Gaudete in dn̄o ſemp iterum dico gaudete. i Sicut egētes: in terrenis vel in ſpūalib⁹ bonis. Prouerb. x.a. Non affliget dn̄s fame aīam iuſti. Sed nonne erāt ve/ re egētes? Sic. Quare ergo dicit: Sicut egentes. Solo: Egentes in re: ſed nō egētes ſui reputatione: egētes in mū/ do: diuites in deo. Prouer.xiij.b. Eſt q̄ſi paup cū in multis diuitijs ſit. k Multos aūt locupletantes/ diuitijs ſpūalib⁹. l Tanq̄ȝ nihil habētes. Glo. Hec fuit gloria apl̄oꝝ nihil poſſidere oīno: ſine ſollicitudine eſſe: et tā res q̄ȝ dn̄os eoꝝ poſſidere: ꝛ h̄ē/ m Oia poſſidētes.j.Cor.iij. d. Oia nr̄a ſūt.j. Cor.vij.f. Qui emunt tanq̄ȝ nō poſſidētes et qui vtunť tanq̄ȝ nō habentes: p̄terit em̄ figura hui⁹ mundi. Ponit articulos p̄dicatori neceſſarios: Verax ꝛ not⁹/ viuēs cū v̄bere let⁹: Paup/ ditator/ ſpernēs terrena/ poli rex. Glo. Nota quibuſdā addit vel vt vel q̄ſi: vel ſicut: vel tanq̄ȝ: quia hec ſicut in ſomnijs tranſeunt: ſed cōtraria ponunť ſiue qua/ ſi: q: certa ſunt. Triſticia noſtra habet: quaſi gaudium nō ha bet. Quare hoc? Quia gaudiū certa res eſt: triſticia vero ſi/ cut in ſomnijs trāſit.

De reliquijs et ve.ſācto.c.vni. in clemen.

†Ps.117.

Ps.117.

Puerpa offerebat par turturū aut duos pullos colūba/ rū. Apoc.j.c. et Dan.xij.c. Accinctū ad mamillas ꝛ renes. Quō ꝯuerſādū ſit. Phil.ij.b. Ut ſitis ſine q̄rela ꝛ ſimplices filij dei ſine rephenſione in medio nationis praue ꝛ peruerſe ꝛc. Affabiles ſimus. Ecc.vj.a. Verbum dulce ꝛc. Per dul/ ces ſermones ſeducunt. Titū.j.c. Prouer.xxix.a. Qui blan/ dis fictiſqȝ ſermonib⁹ loquiť amico ſuo rete expādit greſſib⁹ ei⁹. Ecc.xij.d. In labijs ſuis idulcat inimic⁹ ꝛ i corde ſuo iſi diať. Qui i aduerſitate deſerūt. Ecc.vj.a. Si poſſides ami/ cū in tēptatiōe poſſide eū. Et.j. Eſt amicus ſm tēpus ſuum et non permanebit in tpe tribulationis. Vel in virtute.i. mira culis. Col.iij.c. Ps. Preparās montes in virtute tua. Glo. in miraculorum opatione. Ne leuemur: ideo indigemus tem/ perātia. Ne frangamur: ideo indigemus fortitudine. Nume ri.xx.c. Non declinabimus neqȝ ad dexteram neqȝ ad ſini/ ſtram. Eſa.xxx.e. Hec eſt via ambulate in ea/ non declinātes neqȝ ad dexterā neqȝ ad ſiniſtrā. Que quidā horrēt. Unde in primitiua eccleſia quidam horrebant dicere q̄ chriſtus eſu/ riſſet: comediſſet: paſſus fuiſſet: et ideo fuit tunc inſtitutum: vt vnicuiqȝ fieret crux in fronte de chriſmate. Per infami/ am fidei: quia

Expoſitio Glo.

Ps.64.

Expoſitio Glo. am fidei: quia reputabantur infideles. Nec mala eſtimatio/
ne doleamus. Ad idem. j. Cor. iiij. a. Mihi pro minimo eſt
ſi a vobis iudicer. Glo. infidelis diſpēſator. Sed ꝯtra Eccl.
xlj. c. Curā habe de bono noīe: hoc em̄ magis ꝑmanebit ti/
bi q̄ mille theſauri magni ⁊ ꝓcioſi. Solo. Hic ꝓhibet turba/
ri turbatione paſſiue: ꝗ eſt qn̄ aliquis iraſci
tur/ ita ꝙ habet rancorē ꝯ alterū: licet tn̄
dolere de infamia ne impediatur eius ꝓdi/
C catio ⁊ doctrina/ ⁊ ne ſit malū exemplum
aliis. Vn̄. j. Cor. x. g. Per omnia omni
bus placeo ⁊c. Ro. xij. d. Prouidētes bo
na ⁊c. Apud alios. i. bonos. Nō caſtiga/
ti: q̄ nō caſtigaſſent eum niſi de peccato.
Spiritualib⁹ diuitiis. Apoc. ij. c. Scio
De peni. diſ. i. c. porro. §. ſian/ tecꝫ. de peni. diſ. 2. c. enim tribulationē tuā ⁊ paupertatē: ſꝫ diues es.
In actib⁹ apl'oꝝ. iiij. g. Sed ꝯtraria po/
nunt Luc. vj. d. Ve vobis q̄ ridetis: q̄
plorabitis. Matth. v. a. Beati q̄ lugent
⁊c. Cū euigilauit nō inueuit. Job. xx. b.
Velut ſomniū auolās ⁊c. Job. xxvij. d. Diues cū dormierit
nihil ſecū auferet: aperiet oculos ſuos ⁊ nihil īueniet. Ibi de
Ad litteram his ꝗ in ſomnio videbat. a Os noſtrū patet: Hoc eſt ſe
xtū ꝑ qd̄ recōciliamur dn̄o. i. latitudo charitatis: ⁊ q̄ſi rn̄det
ad h̄ qd̄ poſſet q̄s q̄rere: q̄re ita te cōmēdas: Quia os no/
ſtrum. i. q̄ multa ſunt in me ꝑ que poſſum me commendare
ad vos inſtruendos. b Dilatatū eſt. i. plenum eſt. Ponit
conſequens pro antecedēte: Sic ſaccus quanto plus impletur:
tanto plus dilatatur. Os noſtrū patet. Contra. Matth. v.
a. Aperiens ieſus os ſuum docebat. Non ergo ſemꝑ erat pa/
tulū. Item Numeri. xix. c. Vas qd̄ non habuerit cooperculū
deſuꝑ immundū erit. Solo. Nō dicit Glo. ſemꝑ: ſed patet ad
Ps. 118. vos. Ad quid: Ad attrahendū ſpm̄. Vn̄ Ps. Os meū apui:
Ps. 80. ⁊ attraxi ſpm̄. Et alibi. Dilata ⁊ aperi os tuū ⁊ implebo. Et
poſtea ad docendū: Matth. v. a. Aperiēs ieſus os ſuum do/
cebat eos. In hoc ꝙ dicitur/ patet/ notatur myſterij ꝓfunditas/
apertio ⁊ multiplicatio. Similiter hec tria notat Greg⁹. ſuꝑ il/
lud Job. iij. a. Aperuit iob os ſuum. Itē apertio oris ſigni/
ficat ꝓcioſitatē theſauri/ manifeſtationē ⁊ explanationē doctri
ne/ ſermonis longitudinē/ occultoꝝ reſerationē/ attrahēdi deſi
derium/ cordis abundātiā: q̄ ex abundātia cordis os loquitur.
Ps. 44. Matth. xij. c. Eructuādi voluntatē. Ps. Eructauit cor meū.
Cor dilatatum/ gaudio ⁊ amore ⁊ auiditate: ⁊ ideo nō poſ/
ſumus nō eloqui ꝓdicta. Ps. Emittet verbum ſuū ⁊ liq̄faciet
Ps. 147. ea. Et alibi. Cōcaluit cor meū intra me: ⁊ ī meditatiōe mea ex
Ps. 38. ardeſcet ignis. Et ſequitur. Locutus ſū in lingua. Job. xxxij. d.
En venter me⁹ q̄ſi muſtū abſqꝫ ſpiraculo qd̄ lagūculas nouas
dirumpit: loquar ⁊ reſpirabo paululū. Qui ꝗ loqui nolunt ſi/
gnum eſt ꝙ nō habēt cor dilatatum ꝑ charitatē: ꝓpter qd̄ di/
cit diabolus Eſa. x. d. Nō fuit q̄ aperiret os ſuū vt gāniret.
Et nota Glo. Libere loquitur apoſtol⁹ et ex pura conſcientia:
Male em̄ conſcia mens loqui trepidat: ſenſum ꝑdit: in verbis
errat. Mens nr̄a plena ē diuitiis: nō erubeſcit dicere qd̄ in ſe
habet. Itē qn̄ dn̄s petro voluit tradere curā eccleſie ſue/ dixit
ei Joh. vlt. e. ter/ amas: ſignificās ꝙ ꝑlatus debet habere
triplex teſtimoniū: oris/ cordis/ opis. Hec tria notat ī ſe apl's.
Primū: ibi: Os noſtrū patet. Secundū: ibi: Cor nr̄m.
Tertiū: ibi: Capite nos ⁊c. c Nō anguſtiamini ī no
bis. i. nolite cōqueri de defectu ſcientie noſtre ⁊ bone opatio/
nis: q̄ſi ex hoc patiamini anguſtiā ſiue inopiā boꝝ. Hoc dic̄
q̄ multi ſunt ſicut noctua: que ſi loqui poſſet/ iuraret ꝙ meli⁹
videt ī nocte q̄ꝫ de die: q̄ nō pōt videre lucē diei: Sic multi q̄
nō intelligunt alios/ arbitrantur ꝙ nihil dicant. Vn̄ Hiero⁹ ſuꝑ
ꝓlogum biblie. Vos quoqꝫ parati morſibus plurimoꝝ q̄ ſti/
mulante inuidia qd̄ cōſequi non valent deſpiciunt. Et poſtea
dicit. Legant pri⁹ ⁊ poſtea deſpiciant/ ne videantur non ex iudi/
cio/ ſed ex odij preſumptione ignorata damnare. Aug⁹. In
multis eo ꝙ non poteſtis intelligere nec affici ad implendum
opere. Luc. xxiij. d. Nolite flere ſuꝑ me: ſed ſuper vos flere.
e Dilatamini. Eſa. liiij. a. Dilata locū tentoriꝫ. Gen. ix. d
Dilatet dn̄s iapheth. i. dilatationē. i. eos q̄ ſe dilatāt ꝑ liberum

a Os noſtrum patet ad vos o
b corinthij/ cor noſtrū dilāta/
c tum eſt. Nō āguſtiamini in
nobis: anguſtiamini aūt in vi
ſceribus veſtris. Eandē autē
d habētēs remunerationē/ tāq̄
e filiis dico/ dilatāmini ⁊ vos.
f g Nōlite iūgū ducere cū infide
h lib⁹. Que em̄ participatio iu/

arbitriū. d Habētes eandē remunerationē. Matth.
x. d. Qui recipit ꝓphetā in noīe ꝓphete/ mercedē ꝓphete reci
piet. f Nolite iugum. Septimum eſt: videlicet vt a cultu
idoloꝝ ⁊ prauo cōſortio ſe ſequeſtrent. g Jugū ducere.
Contra. j. Cor. vij. c. Si quis habet vxorem infidelē et hec
ꝯſētit cohabitare/ nō dimittat illā. Solo.
Ibi dicit nō dimittere: hic aūt accipitur in
alio ſenſu. i. eis ꝯſentire vel coopari. Eſa.
v. c. Ve q̄ trahitis iniquitatē in funiculis
vanitatis. Eſaie. xiiij. f. Auferetur ab eo iu
gum eius. i. pctm̄ qd̄ eſt iugum diaboli ⁊
ipſius peccatoris: ſicut iugū eſt ruſtici et
bouis: ⁊ onus illius ab humero eoꝝ tolle
tur: onus. i. pena debita pctō. h Que
em̄ participatio. Multipliciter ꝓbat
ꝙ debent ſe ſequeſtrare a cultu idoloꝝ et
prauo conſortio. Et ſumitur hec ꝑma rō a
natura ꝯtrarietatis. Eccl. xiij. c. Que cō/
municatio eſt ſancti ad canē: aut q̄ pars
bona diuiti ad pauperē: Hiere. xxiij. f. Quid paleis ad triti/
cum. Inde ſub/
Expoſitio Glo. a Os nr̄m patet ⁊c. Male cōſcia mēs ⁊c. Sap. xvij. c.
Cū ſit em̄ timida nequicia dara eſt in oīm cōdēnationē: ſem/
per em̄ ꝓſumit ſeua ꝑturbata ꝯſcientia. Nec erubeſcit dicere.
Act. iiij. d. Non poſſumus nō eloqui q̄ vidim⁹ ⁊ audiuimus.
Eccl. xx. c. Bona abſcondita in ore clauſo ⁊c. Qui dura cor
da ⁊c. Cor large ſumitur hic ad intellectuꝫ et affectū. Vn̄ di/
cit ad intelligendū et complendū. Dilatamini: ſed quō facit
cū an̄ dictū ſit: dura corda habetis ⁊c. Sol. ſumitur ꝯſequēs ꝑ
antecedēte: agite pniam ꝑ quā emolleſcit cor: q̄ et ſic illuminatur
cor ad ſciam ⁊ accenditur ad virtutē. Habētes eandē remunera
tionē/ nō tn̄ equalem. Nolite ſocij eē maloꝝ: exponit de iugo
pcti: de q̄ Thren. j. e. Vigilauit iugū iniq̄tatū. Et Eſa. x. f.
Computreſcet iugū a facie olei. Matth. x. d. Jugū meū ſua/
ue eſt. Serui. Joh. viij. d. Qui ꝓdicāt carnales obſeruātias:
ergo hereſis erat: Qd̄ verū eſt: ponētib⁹ ſpem ī eis: ⁊ ꝓdicāti
bus ſic ꝙ aliter nō poterit eſſe ſalus. Quia vos eſtis iuſti. Cō
tra dixit: dura corda habetis. Solo: loquitur de diuerſis hec et
ibi: inter eos em̄ erant quidā mali: de quib⁹ ibi: Et quidā boni
de q̄b⁹ hic: ⁊ hec eſt tertia regula ticonij. Sic Hiere. xxvj. b.
Apphēderūt eū ſacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ oīs ppl's dicētes/ morte
moriatur: Et ſequitur. Et oīs ppl's ad ſacerdotes ⁊ ꝓphetas aït:
nō eſt iudiciū mortis huic viro. Qui ſe eſſe deū mētitur: Juxta
illud. j. xj. c. Trāſfigurat ſe ī angelū lucis: Quia ille oīa male:
chriſt⁹ oīa bn̄ agit. Hic tāguntur due q̄ſtiones: vtrū diabol⁹ oī
motu ſuo peccet: vtrum chriſtus omni motu ſuo meruit. Cir/
ca primū ſic: ſi diabolus oīa male agit: ꝗ ⁊ in omni motu ſuo
peccat: q̄ motus eius eſt actio: ſed Jacobi. ij. d. Demones
credunt ⁊ cōtremiſcūt: ꝗ credēdo peccāt/ ſi verū eſt qd̄ hic dr̄:
Sed ſi hoc: eadē rōne et ille q̄ habet fidē informē peccat: vt
dicit Glo. ſi pctm̄ eſſet malum facere hoc bonum. Item ſm̄
hoc diabolus peccabat exeundo ab obſeſſis hoibus. Sed ꝯ
dn̄s īperabat ei hoc/ vt habetur Marci. v. a. et non reuocauit
ꝑceptū: ꝗ auctē dei exibat: Sicut ſi abraā occidiſſet filiū ſuū
dn̄o ꝑcipiente: auctē dn̄i occidiſſet: ſed exeundo peccabat dia
bolus: ꝗ auctē dn̄i peccabat: qd̄ falſum eſt. Solo. Nō peccat
omī motu ſuo: ſed oī q̄ ſubiacet ei⁹ libero arbitrio ⁊ nō eſt co/
actus: vnde motibus naturalibus nō peccat/ ſicut appetendo
naturaliter. Ad illud: Credunt ⁊c. dicēdum ꝙ motu fidei po/
teſt moueri dupliciter ineuitabilibus argumētis: vel per fla/
gella coact⁹: ⁊ tūc nō peccat: q̄ qd̄ tunc de eo fit/ nō ipſe facit:
quādo autē ex libero arbitrio ſemꝑ peccat: quia ſemper addit
malam intentionē: eius em̄ liberū arbitriū nō pōt eum ad bo/
num mouere: ⁊ ideo nō eſt ſic de habēte fidem informē: q̄ in
q̄tūſcunqꝫ peccatis ſit/ ſemꝑ pōt moueri ad bonum ex libero
arbitrio. Qd̄ obiicit de exitu ab obſeſſis corporibus: dicen/
dum ꝙ exitus nō erat eis peccatū/ ſed murmur qd̄ faciebāt cō
tra deū in exitu. Quidā tn̄ dicūt ꝙ exit⁹ erat eis pctm̄: nec ꝓce
piebatur eis a domino ſimpliciter exire: ſed ne lederēt obſeſſū.
Greg⁹. Magnū tormentū eſt ei a leſione ceſſare: et tanto di/
mittit grauius:

cum. Inde ſubdit exemplū in ſpūalib⁹ ɔtrarijs. a Aut q̄
ſocietas luci/ virtuti/ ad tenebras.i.ad pctā. Jaco.iij.c.
Nūqd fons de eodē foramie emanat dulcē ⁊ amarā aquā ⁊c̄.
Sic nō pōt mal⁹ bona facere.j.Cor.x.c. Nō poteſtis calicē
dñi bibere ⁊ calicē demonioꝝ.j.Joh.j.c. Si dixerim⁹ qm̄ ſo
cietatē habemus cū
eo: ⁊ in tenebris am/
bulamus/ mētimur.
b Que aūt con/
uentio chriſti. Pro
bat idē per diſcordiā
dñoꝝ. c Belial/
qđ interpretat̄ apo/
ſtata vel abſq̄ iugo:
hic ē diabol⁹. Mat.
vj.c. Non poteſtis
deo ſeruire ⁊ mām̄o/
ne.iij.Reg.xviij.d.
Uſquequo claudicatis ⁊c̄. Leuit.xix.d. Veſtē aūt q̄ ex duob⁹
eſt cōtexta nō indueris. Conuerſatio tua nō erit in parte bo/
na: ſed in parte mala. d Aut que pars. Probat p diuer/
ſitatē hereditatū. Aut que pars.q.d. nulla reſtat gr̄a vt ſe
paremini ab operibus eoꝝ ⁊ conuerſatione: qꝛ dr̄ Gal.iiij.d.
Non erit heres filius ancille cū filio libere.i. grē liberantis.j.
Cor.vj.b. Neſcitis qꝛ iniqui regnū dei nō poſſidebūt. e
Qui aūt cōſenſus. Quarta cauſa eſt ꝓpter diſcrepantiam
cultus. f Templo dei cū idolis.q.d. ſacramēta eccle/
ſie nō debetis idolis cōicare: nec vos illoꝝ ſacrificia facere.
Eccl.xiij.a. Quid cōicabit cacabus ad ollā: Vel/ Tēplo.i.
q̄libet hoīe in baptiſmo ſanctificato.j.Cor.iij.d. Templū
dei ſanctum eſt quod eſtis vos. Et.vj.d. Neſcitis qm̄ mem/
bra veſtra templum ſunt ſpūſſancti: Et Marci.xiij.b. Cum
videritis abominationē ſtantem in loco in quo nō debet.i. in
hoīe ſanctificato per baptiſmum. g Qm̄ inhabitabo.
Probat p auctoritatē qm̄ ſūt tēplū dei: ⁊ eſt auctoritas q̄ ad
p̄mā partē ſumpta a Leuit.xxvj.b. vbi nos habem⁹: Ponā
tabernaculū meū in medio veſtri: ⁊ ambulabo in medio veſtri
⁊ ero veſter de⁹. Vel de Hiere.vij.a. Bonas facite vias ve/
ſtras: et ſtudia veſtra ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Exod.
xxix.g. Inhabitabo in medio filiorum iſrael: vel de Ezech.
xxxvij.g. Fundabo eos ⁊ multiplicabo ⁊ dabo ſanctificatio/
nem meā in medio eoꝝ in ſempiternū: ⁊ erit tabernaculū me/
um ⁊c̄. Ab hoc loco melius ſumit didimus. Altus in altis ha
bitat ois natura creaturarū rōnabiliū: domus dr̄ ſaluatoris.
Et infra. Cum ſpūſſanct⁹ mentem.i. interiorē hoīem inhabi/
tare doceat: non dicā ineptū/ ſed impiū eſt dicere creaturā.i.
creatā naturā in ſenſu habitare: impoſſibile em̄ eſt. Cōſiderā
dum igit̄ eſt ꝙ in ſenſu ⁊ in corde nō pōt creatura niſi deus: ſi/
cut loquit̄ pater ad quoſdā: inhabitabo in eis ⁊ inambulabo.
g Inhabitabo. Nota quattuor i hac auctoritate/ Inha
bitabo.i.p grām viuificabo. Sicut em̄ aīa viuificat corpus
Ps.5. per ſuā inhabitationē: ita de⁹ per grām. Ps. Exultabūt ⁊ ha
bitabis in eis. h Inambulabo.i. inambulando ꝓficere
Ps.83. faciam. Ps. Ibunt de virtute in virtutē videbitur de⁹ deoꝝ
in ſion.i. non ceſſabit quin faciat eos ꝓficere donec videat̄ fa
cie ad faciē in patria. Deut.xxiij.c. Dñs em̄ de⁹ tuus ambu/
lat in medio caſtroꝝ tuorū ⁊c̄. Nota Glo. Hic deambulat in
nobis pñtia maieſtatis diuine: ſi latitudinē inuenerint chari/
tatis. i Ero illoꝝ de⁹. In tēptationib⁹ cuſtodiēdo a tri/
Ps.21. bulationib⁹ eripiēdo vota eoꝝ ⁊ deſideria exaudiendo. Ps.
De⁹ me⁹ es tu ne diſcedas a me: qm̄ tribulatio ꝓxima eſt ⁊c̄.
k Erūt mihi ppl's/ ſe oibus modis ſeruitio ei⁹ mācipādo.
Ps.72. Ps. Ut iumentū factus ſū apud te. l Propt̄ qđ exite.
Eſa.lij.c. Recedite recedite exite inde pollutū nolite tāgere
exite de medio ei⁹. Et nota tria q̄ dicunt̄ hic. m Exite/ pec
catū derelinquēdo. Zach.ij.b. Fugite de terra aquilonis.i.
terra peccati. Hiere.l.b. Recedite de medio babylonis: et de
terra chaldeoꝝ egredimini. Hoc dicit: qꝛ pctm̄ eſt morb⁹ con
tagioſus. Unde p leprā ſignificat̄: de q̄ Numeri.v.a. Prec/
pit dñs ꝙ leproſi eijciant̄ extra caſtra: ⁊ ꝙ nullus habeat con

a ſticie cū iniquitate/ aut q̄ ſoci
b etas luci ad tenebras: Que
c aūt ɔuentio chriſti ad belial:
d Aut q̄ pars fideli cū īfideli:
e f Qui aūt conſenſus tēplo dei
cū idolis: Vos em̄ eſtis tem/
plū dei viui: ſicut dicit deus:
g h Qm̄ ihabitabo i illis ⁊ inām
i bulabo inter eos: ⁊ ero illoꝝ
k deus: ⁊ ipſi erūnt mihi ppl's.
l m Propter qđ exite de medio
n eoꝝ: ⁊ ſepamini dicit dñs: et
o p immūdū nē tetigeritis: ⁊ ego
recipiā vos: ⁊ ero vob in pa/
q trē: ⁊ vos eritis mihi in filios
⁊ filias: dicit dñs oipotēs.

fortiū cū eis. Apoc.xviij.b. Exite de illa ppl's me⁹: ⁊ ne ſitis
participes delictoꝝ ei⁹. n Sepamini/ occaſiōes pcti deui
tādo. Eſa.xiiij.e. Perdā babylōis nomē ⁊ reliqas ⁊ germē ⁊
ꝓgeniē ⁊c̄. ſcopabo eā i ſcopa. Hoc debet fieri poſtq̄ groſſa
pctā ſunt amota. o Immūdū ne tetigeritis/ pctis ali/
quoꝝ ɔſentiēdo: vel
eos in pctis fouēdo:
vel nō redarguendo.
Ps. Declinantes in
obligatiōes.i.i pctā: †Ps.124. Eſa.52.c.
q̄ ad pēnā eternā ob
ligant. Ro.j.d. Qui
talia agūt ⁊c̄. Numeri
xvj.d. Recedite a ta
bernaculis hoīm im/
pioꝝ ⁊ nolite tange/
re q̄ ad eos pertinēt.
Nota Glo. Exire ē
facere qđ ꝑtinet ad correctionē maloꝝ: qūtum licet ꝓ gradu
cuiuſq̄ ſalua pace. Spūalis receſſio hec intelligēda eſt ſilr de
tactu cordis ⁊c̄. p Et ego recipiā.i. recōciliabor vob in
patrē/ p hereditatis collationē. Ro.viij.c. Heredes q̄dē ⁊c̄.
Luc.xv.g. Oia mea tua ſunt. Matth.xxv.c. Percipite re/
gnū qđ vob paratū eſt. q In filios ⁊ filias: p imitationē:
ſincerā dilectionē ⁊ caſtū timorē: et hoc dicit ad innuendū ꝙ
non tm̄ perfecti: ſed etiā imperfecti deo placēt. ij.Reg.vij.c.
Ego ero illi in patrē: ⁊ ipſe erit mihi in filiū.
mittit graui⁹: quāto poſſedit diuti⁹: ꝓpt̄ qđ diſcerpebat Expoſitio Glo.
eū a q̄ exibat: nec i exeūdo peccabat. Itē cū dicit: chriſt⁹ oia
bn̄ agit: aut loquit̄ de chriſto ſm̄ ſtatū imortalitatis: ⁊ ſic ea/
dē rōne poſſet dici de aīa petri mō: aut ſm̄ ſtatū mortalitat̄.
Si g̃ motu q̄ voluit nō mori bn̄ egit: ⁊ ita meruit: ⁊ motu ſen
ſualitat̄ meruit. Cōtra: ille mot⁹ erat nature/ qđ patet: qꝛ ſm̄
rōnē ⁊ grām volebat cōtrariū: g̃ meruit eis ſolis q̄ regebant̄
rōne: ꝙ g̃ dr̄ hic: chriſtus oia bn̄ egit/ ſi intelligat̄ li/ bn̄.i. me/
ritorie intelliget oia q̄ a rōne impabant̄: ſ li/ bn̄ larg⁹ ſumit̄:
verū eſt ſimplr̄: ſ3 nō ſequit̄: meruit: g̃ oīm motu ſuo: imo ē a
ſupiori ad inferi⁹ affirmādo. Alij dicūt ꝙ oīm motu ſuo meru
it ⁊ qđ rō motib⁹ ſenſualitatis impabat in eo: nob tm̄ nō vide/
tur hoc: qꝛ milleſies impaſſet ratio qđ nō eſuriret: nō ꝓpt̄ hoc
nō eſurijt. Nō debetis cōicare his q̄ ſunt templū diaboli ſed
ois q̄ eſt in mortali: eſt templū diaboli: g̃ cū illo qui eſt i mor
tali nō licet cōicare. Si dicit ꝙ intelligit hoc tm̄ de cōione q̄
eſt cū idolatris. Cōtra ſup illud.j.Cor.v.c. Scripſi vob ne
cōmiſceamini fornicarijs: nō vtiq̄ fornicarijs huius mundi.
Glo. Gētibus quibus miſceri nō ꝓhibet: ſicut iſti prius intel
lexerāt. Solo. Nō ꝓhibebat eis cōicare cum idolatris in ne
ceſſitatib⁹ ſuis: qđ patet per textū qui ſequit̄ ibi: alioquin de
hoc mundo exiſſe debueratis. Hic aūt loquit̄ de cōione ſacri
ficioꝝ.q.d. nō debetis facere ſacrificia qualia ipſi faciunt: nec
veſtra debetis eis cōicare. Mei: ⁊ non mūdi amatores mūdi
Joh.xvij.b. Ego pro eis rogo nō pro mundo. In terris vi/
ſus. Baruch.iij.d. et dicitur liber eius hieremie: quia ipſe
erat notari⁹ ei⁹. Inter q̄s habitabāt: habitaturi erāt: ſed loq
tur vt ꝓpheta. Exite aūt nō corporalit̄: ſed ſpūaliter. Ab eis
recedit̄.i. recedendum eſt. Quantumlibet: pro gradu cuiuſli/
bet ⁊c̄. Ex hoc ꝙ preceptū de correptione ſupna pertinet ad
omnes: ⁊ ꝙ quelibet peccantē quilibet debeat arguere. Sed
contra Prouerb.ix.b. Qui erudit deriſorē ipſe ſibi iniuriā fa/
cit. Solutio: pertinet ad vnūquēq̄ ſi probabiliter diceret ei
ɔſciētia ꝙ corrigerent ſe per eū/ tenet̄ inquā ex officio charita
tis: ſed p̄lati etiā ex officio dignitatis. Id eſt delectatio q̄ eſt
primus motus. Cōtra eos qui dicunt ꝙ p̄mus motus ē pec/
catum: qꝛ eſt a fomite: nunq̄ em̄ eſt pctm̄ niſi qn̄ hō cōiungit
ſe creature: qđ nō eſt in p̄mo ei⁹ motu: vn̄ ſecūdo p̄m⁹ et non
p̄mo primus eſt pctm̄. Mortalis peccati: qꝛ ducit ad morta
le. Maius malū in ſeparatione bonoꝝ.q.d. maius malū eſt
ſeparari a bonis: q̄ eſſe cum malis: ⁊ tn̄ aliqn̄ oportet ſepara
ri a bonis: ⁊ ita ſimilr̄ oportet aliqn̄ remanere cū malis/ dum/
modo malo eorum nō ɔſentiamus.

A

a Has igit̃ hñ / ¶ Ca. VII
b habentes ꝓmiſſiones cha
c riſſimi mũdem⁹ nos ab
omĩ inq̃namẽto carnis ⁊ ſpiri
tus / ꝑficiẽtes ſanctificationẽ
d i timore dei. Capite nos. Ne
e f g minẽ leſimus / nẽminẽ corru
h pimus / nẽminẽ circũuenim⁹.
i Nõ ad cõdemnationẽ veſtrã
k l dico. Predixim⁹ enĩ ꝙ in cor
m dibus nr̃is eſtis ad cõmorien
n dũ et ad cõuiuendũ. Multa
mihi fiducia ẽ apud vos: mul
o p ta mihi gloriatio pro vobis.
q Repletus ſum cõſolatione:
r s ſuperabundo gaudio in om
t ni tribulatione noſtra: Nam
et cum veniſſemus macedo
niam / nullam requiem ha
v x buit caro noſtra: ſed omnem
tribulationem paſſi ſumus.
y z Foris pugne: intus timores:

H

b Has igit̃ habẽtes ꝓmiſſio / ¶ Expo. Ca. VII.
nes. Hoc capitulũ eſt cõcluſio p̃cedẽtis. q. d. ex quo
dñs ꝓmittit tot ⁊ tanta ei q̃ ſibi recõciliat̃ / debetis ei
recõciliari: vt vobis multipl'r oſtendo. Primo obſeruãdo vos
ab omni immũdicia. Secũdo ponit ſe in exemplũ: ibi: Capi
te nos. Tertio oſtẽ
dit ſe multũ gauiſum
de eis: ibi: Multa
mihi. Quarto ꝙ eo
rũ correctio ei eſt ſu
per tribulatiões ma
gna conſolatio: ibi:
Nã cũ veniſſem⁹.
Quito rñdet anthy
pophore que ei poſ
ſet fieri: ſi diligis noſ
vt dicis ⁊ gaudes de
ꝓfectu nr̃o: q̃re nos
tantũ cõtriſtas: ibi:
Qm̃ etſi. ſexto ad
monet eos: ibi: In
oĩb⁹. Vltio quõ cõſolat⁹ fuerit i aduẽtu titi narrãt is eoꝝ obe
diẽtiã. Dicit g̃: a ¶ Has igit̃ ꝓmiſſiones. ſ. inhabitabo /
inambulabo ⁊c̃. b ¶ Habẽtes / dicit: nõ expectãtes. j. Joh.
v. c. Scim⁹ qm̃ habem⁹ petitiones q̃s poſtulam⁹ ab eo. Et
ſupra. Qui habet filiũ dei habet vitã eternã. c ¶ Ab om
ni inq̃namẽto carnis ⁊ ſpũs. i. ab omĩ pctõ carnali ⁊ ſpi
rituali. Ro. xiij. d. Curã carnis ne feceritis. Gal'. v. c. Deſide
ria carnis nõ perficiet'. Eſa. j. e. Lauamini mũdi eſtote. Eſa.
lij. d. Mũdamini q̃ fertis vaſa dñi. i. aias i qb⁹ dñs req̃eſcit.
Vñ multo forti⁹ debetis mũdari q̃ eſtis vaſa dñi. Leuit'. xix.
a. Sancti eſtote qm̃ ego ſanct⁹ ſum. j. Theſſal'. vlt'. d. Deus
aũt ſanctificet vos ꝑ oĩa: vt ſit integer ſpũs ⁊ aia ⁊ corpus ſi
ne q̃rela ſeruet̃ in aduẽtu dñi. d ¶ In timore dĩ. Eccs. vij.
c. Qui timet deũ nihil negligit. Eccĩ. xxv. b. Timor dñi oĩb⁹
ſe ſuppoſuit. e ¶ Capite nos: i exẽplũ ſic cera impſſionẽ a
ſigillo. j. Cor'. xj. a. Imitatores mei eſtote ſicͭ ego chriſti. Ho
die poſſũt dicere: Capite ꝟba nr̃a vel libros nr̃os: ſ; nõ vitã
nr̃aꝫ. Vita bona ẽ q̃ſi eſca: ꝟbũ q̃ſi ham⁹. Threñ. iiij. a. Par
uuli petiert̃ panẽ ⁊c̃. Phil'. j. d. Idẽ certamẽ habẽtes q̃le ⁊ vi
diſtis in me ⁊ audiſtis nũc de me. Itẽ Phil'. iiij. b. Hec cogi
tate q̃ ⁊ didiciſtis ⁊ accepiſtis ⁊ audiſtis ⁊c̃. Judic'. vij. c. Qd
me videbitiſ facere h̃ facite. Et mõ q̃d: Mat. xxiij. a. Sup ca
thedrã moyſi ſedert̃ ⁊c̃. f ¶ Neminẽ leſim⁹. In his exẽplũ
capite a nob. Et tangit pſeudo q̃ eis difficilia p̃cipiebãt: ⁊ po
ſtea improperabãt eis q̃ nõ implebãt: ⁊ ſic ledebant̃ ab eis.
Neminẽ leſim⁹: ꝑ violẽtiã. g ¶ Neminẽ corrupim⁹: ꝑ
falſã doctrinã. h ¶ Neminẽ circũuenim⁹: ꝑ fraudulen
tiã. i. nõ decepim⁹ verbis ad emũgendã pecuniã. j. Timoth.
iiij. c. Exemplũ eſto fideliũ in ꝟbo: in ꝯuerſatione. i ¶ Nõ
ad ꝯdemnationẽ. i. vt oñdã ꝯdemnabiles: ſed vt adducã
vos ad penitẽtiã. j. Cor'. vij. f. Ad vtilitatẽ veſtrã dico: nõ vt
vobis laqueũ iniĩtiã. k ¶ Predixim⁹. s. iij. a. l ¶ In cor
dibus nr̃is eſtis: ꝑ ſollicitudinẽ ⁊ delectationẽ. m ¶ Ad
cõmoriendũ ⁊ ad ꝯuiuendũ. i. intm̃ diligo vos ꝙ mor
tem veſtrã ſpũalem ꝑ pctã reputo meã: ſil'r ⁊ vitã meã: vel. i.
ita ꝙ vellẽ vos mori mecũ ꝓ chriſto: ⁊ idẽ p̃miũ ⁊ coronã re
cipere ab eo. j. Cor'. xv. d. Quotidie morior ꝓpter veſtram
gl'iaꝫ. j. xiij. a. Libentiſſime impendar ⁊ ſupimpendar ipſe ꝓ
aiab⁹ vr̃is. ij. Timo. ij. b. Nã ſi cõmortui ſum⁹ ⁊ cõuiuem⁹.
n ¶ Multa mihi. Oñdit ſe multũ ſperare de correctione eo
rũ: q̃d facit ne i deſperationẽ cadãt. Cõtinua. Ita eſtis in cor
dib⁹ nr̃is: ita diligo vos: ⁊ nõ eſt mirũ hoc: quia / Multa mi
hi fiducia eſt apud vos: q̃ꝯſidero bona q̃ in vob ſunt.
Sil'e Heb. vj. b. Cõfidim⁹ aũt de vob dilectiſſimi meliora et
viciniora ſaluti: tãetſi ita loq̃mur. Heb. x. g. Nolite amittere
ꝯfidẽtiã q̃ multã habet remunerationẽ. o ¶ Gloriatio / apõ
alios. s. j. c. Gl'ia veſtra ſum⁹ ſicut ⁊ vos nr̃a. p ¶ Pro vob:
de nobis. S; ꝯ. s. j. c. Gloria nr̃a hec eſt teſtimoniũ ꝯſcientie
nr̃e. Nõ ergo de ipſis gloriari debem⁹. Solo: hic appellat glo
riationẽ magnificẽtie exẽplo eorum apud alios. Eccĩ. xxv. a.
Inſuſpicabilia cordis magnificaui: id eſt magna reputaui
⁊c̃. homo q̃ iocundat̃ viuẽs in filijs: ⁊ videns ſubuerſionẽ ini
micoꝝ chriſti. q ¶ Repletus ſum gaudio. Audita vr̃a
correctione. r ¶ Superabundo in omĩ tribulatione. i.
gaudiũ q̃d habeo de
correctione vr̃a ma
ius eſt tribulatione
mea: et q̃ſi abſorbet
eã: vt quodãmõ obli
uiſcar illius. Et quid
mirũ ſi p̃lati gaudẽt
de pnĩa et correctio
ne: q2 dr̃ Luc'. xv. b.
Gaudiũ eſt in celis
angelis dei ⁊c̃. s
¶ In omĩ tribulati
one. Jacobi. j. a.
Omẽ gaudiũ exiſti
mate ⁊c̃. Rom. v. a.
S; ⁊ gloriamur i tri
bulatiõib⁹ ⁊c̃. t ¶ Nã: bene dico in oĩ tribulatiõe: q2 magnã
habui. v ¶ Nã ⁊ cũ veniſſem⁹ macedoniã: i q̃ erat q̃dã
mulier habẽs ſpm̃ phytonicũ dñis magnũ lucrũ ꝯferens: a q̃
cũ eieciſſet apl's ſpm̃ malũ ceſſauit lucrũ: inde irati dñi illius
verberauerũt ꝑmaxime aplm̃: ꝓiecerũtq; mortuũ extra ciui
tatẽ: ſil'r ⁊ barnabã. v ¶ Caro nr̃a. Job. ix. d. Terra tradi
ta eſt in manus impij. Greg⁹. Mirabili diſpẽſatione tribula
tio dũ exterius affligit / interius reficit: ꝓpter hoc caro nõ ſpi
ritus. Vñ Glo. Aia in aduerſis q̃ in corpe patit̃: ſpe futuri q̃e
ſcit. x ¶ Sed oẽm tribulationẽ. i. ꝑfectã: quia / y ¶ Fo
ris pugne: in corpe flagellabamur. z ¶ Intus / in aia timo
res: ne fideles hoc vidẽtes a fide reſipiſcãt. j. xj. g. Peter il
la q̃ extrinſec⁹ ſunt inſtantia mea quotidiana ſollicitudo oĩm
eccl'iaꝝ. Ezech. vij. d. Gladi⁹ foris / peſtis ⁊ fames intrinſec⁹.
Vel ſic / Foris / ab infidelib⁹ timores dei: illis q̃ intra eccl'eſiã
erant ne a fide diſcederent. Similiter ſumitur intus ⁊ foris. j.
Cor'. v. d. Quid enĩ mihi eſt de his q̃ foris ſunt iudicare ⁊c̃.
De p̃cedenti expoſitione dicit: Hiere. xiiij. c. Si egreſſus fu
ero ad agros ecce occiſi gladio / apertis pctĩs / infideles q̃ ſũt
in cãpis ſiue extra ciuitatẽ eccl'ie: ſi introiero i ciuitatẽ. i. eccle
ſiã / ecce attenuati fame. i. pctĩs occultis. Threñ. j. g. Foris in
terficit gladi⁹ ⁊c̃. Vel / Intus timores. i. ab illis q̃ int⁹ ſũt
noĩe non merito. j. Joh. ij. c. Ex nobis ꝓdierũt: ſed nõ erãt
ex nobis. Expoſitio
a Has igit̃ ⁊c̃. Habitabit i nob: i pñti ꝑ grãꝫ. Recipiet nos Glo.
in futuro ꝑ gl'iam. Multa ſunt vitia carnalia. Gal'. v. c. Ma
nifeſta ſunt oꝑa carnis q̃ ſunt fornicatio ⁊c̃. Perficiẽtes / in ba
ptiſmo: ꝑfecte cuſtodiẽtes: vel. i. ad ꝑfectũ ducentes. Sed ex
hoc videt̃ ꝙ ꝑfecti fiamus in baptiſmo: q̃d verũ eſt de ꝑfectio
ne ſufficiẽtie: nõ de ꝑfectione excellẽtie. Sãct⁹ mũdi ẽ: ſanct⁹
reputat̃ a mũdo. Et grauabãt ſacculos eoꝝ: Immo alleuia
bãt. Solo. i. ꝑ ſacculoꝝ euacuationẽ eos euacuabãt. De hu
iuſmodi. Eſa. j. f. Oẽs diligũt munera ſequunt̃ retributiões.
Glo. Nõ os / ſ; man⁹ ꝯſiderãt / illos extollunt. Micheẽ. iij. d.
Sacerdotes i mercede docebãt. Ibidẽ. b. Si q̃s nõ dederit i
ore eorũ q̃ppiã ⁊c̃. Prediri. s. iij. a. Videte ne ſit vana. Qd
eſſet ſi ꝑmãſeritis i bono ſtatu ⁊ correctiõe. Que partim erãt
in aĩo: ꝓ pctĩs vr̃is. s. ij. a. Scripſi vobis vt nõ habeã triſti
ciã ſup triſticiã de pctõꝝ ſuoꝝ ꝑpetratione. Spe futuri quie
ſcit. Joh. xvj. g. In mũdo p̃ſſurã habebit' i me pacẽ: ⁊ corp⁹
in mũdo ⁊ aia i deo: et cũ eo. S; oẽm tribulationẽ ſm̃ aiam.
Videt̃ cõtrariũ ei q̃d dixit: ſpe q̃eſcit. Solo. Aia ei⁹ ſm̃ ſen
ſualitatẽ tribulabat̃: ſm̃ rõnẽ quieſcebat. Ro. xij. c. In tribu
latione gaudẽtes. Phytonẽ: q̃d eſt idẽ q̃d ventrilogus diabo
lo q̃ loquit̃ q̃ſi in vẽtre hoĩs. Act'. xvj. d. Foris. Deut'. xxxij.
d. Foris vaſtabit eos gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor. Nõ numine. i. nõ
ꝟtute ⁊ grã: ꝑ ſilitudinẽ loquit̃ ſicut ſpũs q̃s credebãt ꝓſide
re idolis appellabãt numina: q2 videbãt̃ opari virtutes. Mul
la enim peſtis efficacior q̃ familiaris inimicus. Math. x. d.
Mich. vij.

B

ex nobis. a Sed qui conſolat. Oñdit ꝙ eorũ corre-
ctio in rãta tribulatione fuit ei ꝯſolatio. b Humiles/ ſpũ ⁊
Ps.17. abiectione. j. Pet. v. b. Deus ſupbis reſiſtit ⁊c. Ps. Tu po-
pulũ humilẽ ſaluũ facies. Vel/ Humiles: humilitate pene
Ps.146. Ps. Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiões eoꝝ. c In
aduẽtu titi. Argu-
mẽtũ ꝙ ex bonis ru-
moribus ꝯſolat nos
deꝰ ꝑ ſpũm amicoꝝ.
Gal. iiij. b. Sicut an-
gelũ dei excepiſtis
me ſicut dñm ieſum
chriſtũ. d Nõ ſo-
lum. Poſſet rñdere
quis ꝯſolatꝰ es in ad-
uẽtu titi: hoc iõ q᷑ di-
ligebas eum. Rñdet
verũ eſt: non aũt tm̃
ꝑ hoc: e In vo-
bis. i. de vobis. f
Veſtrm̃ deſideriũ/
corrigẽdi ⁊ emẽdãdi
q̃ male feciſtis. Ps.
Ps.118. Cõcupiuit aïa mea
deſiderare ⁊c. g

a Sed qui ꝯſolat humiles: cõ-
b
c ſolatus eſt nos deꝰ in aduẽtu
d titi. Nõ ſolũm aũt in aduẽtu
eius/ ſed etiã in conſolatione
e qua cõſolatus eſt i vobis re-
f ferens nobis veſtrũ deſideri-
g um/ veſtrũ fletũ/ veſtrã emu-
h
i lationẽ ꝑ me ita vt magis gau-
k derẽ. Qm̃ etſi cõtriſtaui vos
l
m in ep̃la nõ me penitet. Etſi pe-
n nitẽret videns ꝙ ep̃la illa etſi
o ad horã vos ꝯtriſtauit: nunc
p gaudeo nõ q᷑ cõtriſtati eſtis:
q ſed q᷑ cõtriſtati eſtis ad peni-

Fletũ/ fletũ de cõmiſſis. Ps. Lauabo ꝑ ſingulas noctes. h
Ps.6. Veſtram emulationẽ ꝑ me: quõ defenderetis ꝯ pſeudo q̃
me infamãt: vel imitationẽ. i. quõ imitami me. Argumẽtũ ꝙ ñ
fuerũt turbati nec murmurauerũt de correctiõe ap̃li. Prouer.
ix. b. Argue ſapientẽ ⁊c. Eccĩ. xx. a. Q̃ bonũ eſt correptum
manifeſtare pñiam: ſic em̃ effugies volũtariũ pctm̃. i Vt
magis gauderẽ/ de hoc q̃ ante dolui de tribulatiõe mea. k
Qm̃ ⁊c. Poſſet aliq̃s q̃rere: quõ gaudes ita de nobis: q̃ ita
nos contriſtaſti: Rñdet ꝙ ad bonũ eoꝝ fuit. l In ep̃la.
In. i. ꝑ. m Nõ me penitet: mõ. n Etſi peniteret:
q̃ñ audiui ꝙ vos cõtriſtati eratis ꝑ ep̃lam ⁊ exaſperati ꝯ me.
o Cõtriſtauit. Hiere. xv. b. Quis miſerebit tui iſrl̃: aut q̃s
ꝯtriſtabit ꝑ te: p Nõ q᷑ ꝯtriſtati eſtis. Sꝫ nõne ꝯtriſta-
tio illa bona erat. Solõ. Cõtriſtati ſunt q̃ rixabãt ꝯ ap̃lm: de
hoc nõ gaudebat: ſed q᷑ ꝯtriſtati ſũt ad pñiam: de hoc gaudebat.
q Ad penitentiã. Amb. Qui rephẽſus pudorem patit-
corrigere ſe ꝑmittit: q̃ aũt iraſcit peiorẽ ſe futuꝝ oñdit. Eccĩ.
vij. a. Per triſticiã vultus corrigit animꝰ delinquẽtis. r Cõ-
triſtati eſtis ſm deũ: qõ eſt dũ pctõr triſtis ẽ/ q᷑ peccauit:
dũ dolet q᷑ fecit/ qõ deꝰ odit. Prouer. xij. d. Merorin corde
iuſti humiliabit illum ⁊ ſermone bono letificabit. s De-
trimentũ. i. damnũ. t Ex nobis/ ex ep̃la nr̃a. Argumen-
tũ: ꝙ triſticia ſm deũ nullũ ẽ detrimẽtũ corporis: nõ ẽ ergo
ꝯtra paſſio aïe. Solõ. Triſticia ſm deum ſpem habet ſociã q̃
ſemꝑ letificat etiã cũ triſticia affligit. Ro. xij. c. Semꝑ gaudẽ-
tes. Btũs Berñ. O bone ieſu q̃ dulce ẽ tecũ gaudere ex quo
tã iocundũ eſt etiã ꝓ te lugere. v Penitentiã/ ſatiſfactio-
nẽ q̃ ordinat. x In ſalutẽ ſtabilẽ/ eternã. Prouer. xiiij. b
Cor qõ nouit amaritudinẽ ⁊c. Salꝰ aũt mũdi iſtabil ẽ: currit
em̃ cũ tpe. Eſa. lx. d. Occupabit ſalus muros tuos. ij. Reg.
xxiij. a. Cũcta ſalus mea ⁊ oĩs volũtas mea ⁊c. y Seculi
triſticia: que eſt de amiſſione honoris tp̃alis: vel de damno
rei quã ꝓpter deũ nõ diligebat. Glo. tamẽ dicit. Seculi triſti-
cia ẽ dũ pctõr dolet ſe detectũ. Spũs triſtis exiccat oſſa. i. me-
dullã ꝑ quã ſp̃ualis iocũditas auferk: in q̃ ẽ fortitudo homĩs.
Per oſſa etiã religioſi poſſũt accipi. Eccĩ. xxx. d. Triſticiã ñ
des aïe tue: nec affligas te. Eccĩ. xxxviij. b. A triſticia ei feſti-
nat mors ⁊ coopit ṽtutẽ iã ſuffocãdo: ⁊ triſticia cordis flectit
ceruicẽ. i. fac ſuccũbere. In eodẽ: Ne dederĩ i triſticia cor tuũ:
ſꝫ expelle eã a te. Luc. xvij. c. Regnũ dĩ intra vos ẽ: ꝗ gaudiũ.
Ro. xiiij. c. Regnũ dei ẽ iuſticia ⁊ pax et gaudiũ in ſpũ ſctõ. z
Ecce em̃. Septẽ ponit effectꝰ triſticie: q̃ eſt ſm deũ q̃ ſũt ſep-
tẽ columne. Prouerb. ix. a. Per q̃s fit edificiũ ſp̃uale dño in
nob. a Hocipm̃: paruitatẽ triſticie in ſe notat reſpectu ef-
fectuũ. Sic. z. iiij. d. Id em̃ qõ in pñti ẽ momẽtaneũ: leue id ſu-

mit diminutiue. Ro. viij. d. Nõ ſunt cõdigne paſſiones ⁊c.
b Quantã ſollicitudinẽ: q̃liter poſſit emẽdare iniuriam
quã fecit dño. Hiere. xlviij. b. Maledictus q̃ fecerit opꝰ dñi
negligẽt. Mich. vj. b. Quid dignũ offerã dño ⁊c. Indicabo
tibi o hõ q̃d ſit bonũ ⁊c. et ſollicitũ ambulare cũ deo tuo. c

r tentiam. Contriſtati em̃ eſtis
s ſm deũ vt in nullo detrimen-
t tũ patiamini ex nobis. Que
em̃ ſm deũ triſticia eſt/ penitẽ-
v
x tiam in ſalutem ſtabilem ope-
y rat. Seculi autẽ triſticia mor-
z
a tem operat. Ecce em̃ hocipm̃
b ſm deũ ꝯtriſtari vos quãtã
in vobis operatur ſollicitudi-
c nem/ ſed defenſionẽm/ ſed in-
d
e
f dignationem/ ſed timorẽ/ ſed
g deſideriũ/ ſed emulationẽ/ ſꝫ
h
i vindictã. In oĩbus exhibui-
k ſtis vos incõtaminatos eẽ ne-

Defenſionẽ: ꝯtra
tẽptatiões ⁊ inſtãtia C
pctã. Ps. Rugiebã Ps.35.
a gemitu cordiſ mei: 1. Petri. 2. a.
id ẽ oẽs motus aïa-
les ſiſtere faciebã: vt
accedere nõ auderẽt:
quaſi dolorẽ cordis
mei audientes: time-
rent. Job. ij. d. Ne- 26. q. 1. c. affec-
mo loq̃bat ei verbũ: tum in fine.
videbant em̃ dolorẽ
eiꝰ vehemẽtẽ. Per il-
los amicos iob ſigni-
ficat blãde tẽptatio-
nes diaboli. Glo. ali-
ter exponit: q̃ peni-
tet nõ excuſat ſe: ſed
ꝯfitet pctã: qõ eſt ſe
defendere a gehẽna.

Alij etiã defendũt pctã ſua nõ ꝯfitẽtes ea. Ro. xij. d. Nõ voſ
metipſos defendẽtes. d Indignationem ꝯtra ſemet
ipm̃: q᷑ peccauit. Job. vij. d. Quare poſuiſti me cõtrariũ ti-
bi ⁊c. Ezech. iij. c. Spũs leuauit me ⁊ aſſũpſit me: abij ama-
rus ⁊ indignatione plenꝰ. Rõnẽ huiꝰ indignationis videtur
Gregoꝰ dicere ſup illud Job. vlt. a. Auris mea audiuit te:
nũc aũt oculꝰ meꝰ videt te: ⁊ idcirco ago pñiam. Quãto em̃ ſe
q̃ſqꝫ videt minꝰ: tãto ſibi minꝰ diſplicet: ⁊ tãto maioris grẽ lu-
mẽ: quãto rephẽſibiliorẽ ſe eẽ cogſcit. Hiere. xxxi. d. Poſtq̃
oſtẽdiſti mihi ꝑcuſſi femur meũ ⁊c. Apoc. x. d. Sꝫ in ore tuo
erit ſicut mel ⁊ amaricari faciet vẽtrẽ tuũ. Scriptura dulcis ẽ
dũ itelligit: dũ aũt adaptat turpitudini pctõꝝ/ q̃ ſũt i ventre
memoria amara videt. e Timorem/ de caſu. Nec mirũ:
q᷑ ſubito caſu q̃ valuere ruũt: ⁊ tũc fit peior ꝑore. Timet etiã
q᷑ neſcit vtrũ adhuc dimiſſũ ſit ei. Eccĩ. ix. c. Neſcit hõ vtrũ
dignꝰ ſit amore vl̃ odio. Eccĩ. v. b. De ꝓpiciatu pctõꝝ: noli eẽ
ſine metu. j. Cor. iiij. a. Nihil mihi ꝯſciꝰ ſũ: nõ tñ i hoc iuſtifica-
tus ſũ. Et iõ Prouer. xxviij. c. Beatꝰ q̃ ſpẽ pauidꝰ. f De-
ſideriũ/ ꝓficiẽdi in meliꝰ. Ps. Tota die cõtriſtatꝰ ingredie- Ps.37.
bar. i. in ingreſſu me eſſe reputabã: q̃rẽs magis ⁊ magis ꝓfi-
cere. Alibi. Et dixi/ nũc cepi. Eph. iiij. c. Donec occurramꝰ. Ps.76.
g Emulationẽ/ imitãdi bonos. Glo. Hꝫ em̃ celũ bonorũ
opeꝝ ꝓficiẽdoꝝ q̃ penitet. h Sꝫ vindictã: vindicat i ſe
qõ deliquit. Eſa. xxvj. b. Juſticiã nõ fecimꝰ in terra: ⁊ iõ nõ
ceciderũt habitatores terre. Vel. i. in vindicando iniurias do-
mini ſalus. Ps. In matutino interficiebã oẽs pctõres terre. Ps.100.
i In oĩbꝰ: nõ tm̃ aũt vos ꝯtriſtari ſm deũ opat in vobꝭ pre-
dicta: ſed ꝑ illã triſticiã/ k Exhibuiſtis vos incõtami-
natos eſſe negocio. i. q̃ ſine pctõ agitis oĩa agenda eccliẽ
dei ⁊ religionis chriſtiane. Vel negocium appellat inceſtum
illius q̃ vxorẽ pr̃is ſui tenebat: quẽ bñ punierãt: in quo oſten-
derunt ſe nõ

Mich. vij. b. Jacula ꝓuiſa minꝰ ledũt: dicit Gregꝰ. In Expoſitio
humanꝰ. i. crudelis. Et vñ gaudeat. ſ. q᷑ nõ ꝑſtiterũt in illa tri- Glo.
ſticia q̃ erãt irati ꝯ ap̃lm. Nã potiꝰ cõmodũ: q᷑ ⁊c. qõ ſigni-
ficatũ eſt in beniamin. Geñ. xxxv. c. qui ꝑmo vocatꝰ eſt ben-
noni: inde beniamin: hoc ẽ qõ dr̃ Matth. v. a. Beati q̃ lugẽt:
q᷑ ꝑus lugẽt. Ad hoc ſignificandũ etiã ꝑus noĩata eſt hieruſa-
lẽ hiebus. i. cõculcata. Propt hoc etiã dicit Jacobꝰ. iiij. c. Mi-
ſeri eſtote ⁊ lugete ⁊c. Sed confitentẽ pctm̃: hoc eſt interfice-
re goliã. i. diabolũ ꝓprio gladio/ pctõ q̃ ꝑus erat armatꝰ ꝯ deũ
j. Reg. xvij. f. Hoc ẽ aman ſuſpẽdere i ꝓprio ligno: Heſter.
vij. d. Sꝫ etiã indignationẽ. Eccĩ. j. d. Vbi multa ſcia ⁊ mlta
indignatio. Inceſtum. j. Cor. v. a. In prima ep̃la. v. ⁊ vj.
Sollicitudinẽ totiꝰ ꝓpli: ſic debet et quilibet prelatus. Vnde

 prelatis dicit apo

derūt ſe nō eē culpabiles ī pctō illi⁹: ⁊ appellat negociū q̄ſi ne gās ociū emēdādi eū q̄ cōmiſit. a Igit etſi ⁊c̄. Igit ↄſiſiuū ē nō illatiuū: q̄ſi apparet ex h̄ q̄ incōtaminati eſtis. b Etſi ſcp̄ſi vob̄ nō ṗpt̄ eū/ ṗncipalit̄/ q̄ fecit iniuriā: auferendo p̄ri ſuo vxorē ſuā. c Nec ṗpt̄ eū q̄ paſſ⁹ ē/ a filio ſuo.

q.d. qd̄ pro vno ſcripſi ṗ oībus itellexi. Marci. xiij. d. Qd̄ vob̄ dico oib⁹ dico. q.d. nō ē h̄ ep̄la ṗſonalis: ſ; doctrina generalis. Uel hoc dicit tangens qd̄ dictū ē. j. Cor. xvj. b. Quare nō magis fraudez patimini ⁊c̄. Multi eīm iniuriabant̄ inter eos ſibijnuicē ⁊ pertrahebant ſe ad cauſas. Nō ṗpter eū tm̄ qui fecit iniuriam. ſ. vj. b. Quare non magis iniuriā patimini.

B

a b gocio. Igit̄ ētſi ſcripſi vobis nō ṗpter eū qui fecit iniuriā: c nec ṗpt̄ eū q̄ paſſus eſt/ ſ; ad d manifeſtandā ſollicitudinem noſtrā quā habem⁹ ṗ vobis e f corā deo. Ideo cōſolati ſumus. g In ↄſolatiōne aūt nr̄a abun h dānti⁹ magis gauiſi ſum⁹ ſup i gaudio titi: q̄ refectus ē ſpiritus eius ab oībus vobis. Et k l ſi qd̄ apud illū de vobis glo m riatus ſum/ nō ſūm ↄfuſus: ſ; ſicut oīa vob̄ ī veritate locuti ſumus: ita ⁊ gloriatio nr̄a q̄ n fuit ad titū veritas facta eſt. o p Et viſcera eius abūdantius q in vob̄ ſunt/ reminiſcētis oīm r veſtrū obediētiā: quō cū ti more et tremore excepiſtis il s t v lum. Gaudeo q̄ in ōmnibus x y confido in vobis.

N Otā aūt fa Ca. VIII 5 cimus vobis frēs grā a tiā dei que data eſt ī eccleſijs b macedonie: q̄ in multo expe c rimēto tribulatiōis abūdātia

N Otā aūt vobis. In hoc capitulo inuitat eos ad faciēdū elemoſynas. Expo. Ca. VIII Et diuidit in duas partes. In p̄ma oſtēdit q̄ debēt facere elemoſynas. In ſecunda q̄re debēt. Primo ḡ ponit eis macedones in exēplū patiētie: ⁊ in hoc inuitās eos ad elemoſynas: q̄ cū magnas tribulatōes paterent̄: tn̄ noluerūt facere elemoſynas ſanctis q̄ erāt ī hierlm̄. Secundo ponit eos eiſdē in exemplū largitatis: ibi: Et altiſſima. Tertio inuitat eos ad elemoſynas ṗ alia bona q̄ fecerunt: ibi: Sicut in oīb⁹ abūdatis. Quarto exēplo chriſti: q̄ pauper fact⁹ eſt vt nos ditaret: ibi: Scitis eīm. Quinto hortat̄ eos vt qd̄ corde ṗpoſuerūt/ ope impleāt: ibi: Nūc x̄o ⁊ facto. In ſecunda pte oſtēdit quō facere debēt: oſtendēs multipl̄r quō erunt eis fructuoſe. Primo ſi ſcdm̄ poſſe ſuū dent: ibi: Si enim voluntas. Secundo ex compaſſione: ibi: Ueſtra abūdantia. Tertio auctoritate probat q̄ ſic debet fieri: ibi: Sicut ſcriptū eſt. Quarto oſtendit q̄ ṗ idoneos miniſtros facit hāc collectā: ⁊ ideo libēter facere debēt: ibi: Gr̄as aūt deo. Quinto q̄re hoc facit ṗ idoneos miſtros: ibi: Deuitātes hoc. Ultimo dicit q̄ ad hoc miſit apollo q̄ erat: ibi: Miſim⁹ aūt. Dicit ḡ: A

patimini. d Sollicitudinē/ corrigēdi vos. e Coram deo/ q̄ videt cor nr̄m qd̄ verū dico: nō corā mūdo ad querendū ṗbendas. Col. ij. a. Uolo vos ſcire qualē ſollicitudinē habeā pro vobis. f Ideo ↄſolati ſumus: q̄ correcti eſt̄. Eſa. xl. a. Cōſolamini ↄſolami pp̄le me⁹. g In ↄſolatiōe aūt nr̄a/ de vr̄a correctiōe. h Abūdanti⁹ gauiſi ſum⁹ ſup gaudio titi: qd̄ habuim⁹ de aduētu titi. q.d. magis gauiſus ſū de correctione veſtra: q̄ȝ de hoc q̄ venit titus. Baruch. iiij. f. Sicut fuit ſenſus veſter vt erraretis a deo: decies tm̄ iterū ↄuertētes req̄retis eū. Et eſt argumentū q̄ hō reſurgit poſt lapſum in maiori charitate. ſ. j. c. In gr̄a dei ↄuerſati ſum⁹ in hoc mūdo: abūdantius aūt ad vos. Uel/ Abundātius ⁊c̄. i. magis gauiſus ſum de gaudio qd̄ habebat tit⁹ de ſpe corrigendoꝝ inter vos. In ↄſolatione nr̄a/ de iā correctis: q̄ſi gaudiū qd̄ habebat tit⁹ ſperās de correctiōe multoꝝ: fecit abūdare gaudiū qd̄ habebat de correctis. i Refect⁹ eſt ſp̄us ei⁹. j. Cor. xvj. d. Qd̄ vobis deerat: ipſi ſuppleuerūt: refecerūt etēm ſpm̄ meū ⁊ veſtrū. Sp̄us charitatis paſcit̄ alienis felicitatib⁹: ſp̄us inuidie marceſcit ī eiſdē. k Etſi qd̄ apd̄ illū: Nā q̄ñ miſit eū ad illos/ multū cōmēdauit ipſos et q̄ ſi nō reperiſſet eos titus tales ↄfunderet̄ ap̄ls corā eo. l Gloriat⁹ ſū: cōmēdādo vos. m Nō ſū ↄfuſ⁹. Argumētū q̄ non eſt pctm̄ gloriari de ↄuerſis ṗ ipm̄: dūmō nō ſibi attribuat nec laudē hoīm inde q̄rat. n Ueritas facta eſt: nō tm̄ vera: q̄ facta ⁊ dicta ṗdicatoris forma ſunt alioꝝ: ideo ṗ modū forme dicit. j. Pet. v. b. Forma facti gregis ex aīo. Eph. iiij. b. Ueritatē facientes. Uel/ Facta eſt veritas. i. apparuit eſſe verū. o Et viſcera. i. intimus amor: q̄ ſunt viſcera q̄ poſſunt cōicari. Uēter aīe/ patiētia ē: cui⁹ interiora ſunt pietas ⁊ cōpaſſio: q̄ nō ſolū cibos miniſtrare ſ; ⁊ ſtercora portare nō dedignatur. Phil. ij. a. Si qua viſcera miſerationis: implete gaudiū meū vt idē ſapiatis. Ad Philemonē. b. Uiſcera ſanctoꝝ requeuerunt per te: refice viſcera mea in chriſto. Gen. xliij. g. Cōmota ſunt viſcera ioſeph ſup fratre ſuo. p Abūdati⁹: q̄ȝ ante vel q̄ȝ in alijs. q Reminiſcētis. i. q̄ reminiſcit̄. r Obedientiā. ſ. ij. c. Scripſi vob̄ vt cognoſcā experimentū veſtrū: an in oībus obediētes ſitis. Eccj. iij. a. Filij ſapie eccl̄ia iuſtoꝝ ⁊ natio eoꝝ obediētia ⁊ dilectio. s Gaudeo: q̄ ſic vos habuiſtis erga ipm̄. t Q̄. i. quia: x Cōfido ī vobis. i. de vob̄. v In omnib⁹/ reb⁹: quia bene vos habebitis in oīb⁹ q̄ vobis ṗcipiā. Cōfido: ergo a ↄtrarijs dolendū eſt cū q̄s diffidit de alio.

Expoſitio Glo. ṗlatis dicit ap̄lus Act. xx. f. Attendite vobis et vniuerſo gregi ⁊c̄. Teſtimoniū ṗhibēt: q̄ bona eſt ei⁹ correctio. Reminiſcētis obediētiā/ omniū. Cōtra quidā erant incorrecti: ergo nō omnes obediebant. Solutio. Obedientiā appellat reuerentiam quam tito exhibuerunt: licet nō ſe correxiſſent.

y Notā. Ita gauiſus ſū de correctiōe vr̄a ⁊ pnīa: quā ſi vē ſit ſeq̄t immediate ſatiſfactio: q̄ ṗcipue ↄſiſtit in largitione elemoſynarū: ⁊ iō ad eas vos inuito. 5 Grām/ gratuitā elemoſynarū largitionē: quā fecerūt deo inſpirāte. a Que data ē: magnū eīm donū dei: q̄ñ alicui dat voluntatē largiēdi elemoſynas: q̄ Eccj. iij. d. Elemoſyna reſiſtit pctis: ⁊ de⁹ ṗſpector ei⁹: q̄ reddit gr̄az. i. paupes dicētes: de⁹ reddet vobis. Eccs. iij. c. Oīs hō qui comedit ⁊ bibit de labore ſuo: hoc donū dei eſt. i. q̄ reficit ⁊ impinguat aīam. ſ. opib⁹ miſericordie. Eccs. v. d. Cui poteſtatē dedit de⁹ vt fruat̄ pte ſua ⁊c̄. hoc donū dei eſt. In eodē. c. Nihil afferet ſecū de labore ſuo. Hiero⁹. Sola miſericordia comes eſt defunctoꝝ. b In mīto experimēto tribulatiōis. Hoc valde magnū ē in ipſa tribulatiōe gaudere. Multi eīm ṗponunt in corde ſuo: q̄ ſi dn̄s ṗmitteret eos tribulari/ gauderēt: ſed pauci in ipa gaudēt. Ps̄. Si exurgat aduerſum me ṗliū ⁊c̄. Ps. 26. Job. xxxix. c. Exultat audacter: in occurſū pgit armatis: ↄtēpnit pauorē: nec cedit gladio. Tales erāt martyres. c In expimēto. Eccj. ij. a. In dolore ſuſtine ⁊ in hūilitate patiētiā habe: nō tm̄ in ṗpoſito. Multi eīm ante q̄ experimentū ac

y Notā aūt ⁊c̄. Qui erāt hieroſolymis: hi fuerūt in p̄mitiua eccl̄ia vēdētes oīa ⁊ ṗcia ad ap̄loꝝ pedes ponētes. Act. iiij. g. Et cōgrue hic vbi de correctiōe agit̄. Sed nōne nō correctos monere debebat ad bona opa etiā ad elemoſynas faciēdas: ⁊ ita ab eis debebat q̄rere. Itē q̄d eſt qd̄ dicit: quib⁹ ſua dare nō ṗdeſt: ſi loquit̄ de nō habētib⁹ charitatē adhuc illis ṗdeſt: q̄ Dan. iiij. f. dr̄. Redime pctā tua elemoſynis: ipi nabuchodonoſor: q̄ erat gētilis. Itē Tob. iiij. b. Elemoſyna ab oī pctō et a morte liberat: ſed nō liberat a peccato niſi illū q̄ eſt in pctō: ergo peccatoribus ṗſunt elemoſyne: q̄ ⁊ ſua dare ṗdeſt. Itē Eccj. iiij. b. Elemoſyna p̄ris nō erit in obliuione. Et poſt ſequit̄: Sicut glacies in ſereno: ſic ſoluentur pctā tua. Greg⁹. Interim fac quicq̄d boni potes vt deus cor tuū illuminet ad patiētiā. Solō. Nihil valet ad eternā vitā habēdā. Uel aliter ⁊ forte melius: qd̄ ↄcordat ſnīe ap̄li: q̄ intelligit̄ de quibuſdā q̄ inter eos credebant ſe emere impunitatē pctōꝝ ṗ elemoſynas ſuas: ſi a talib⁹ q̄reret ap̄ls elemoſynas/ peccaret: q̄ ex hoc viderent̄ emiſſe libertatē peccādi: ⁊ ap̄ls amiſiſſe poteſtatē corri

¶ experimentum audaces ſunt: ſed in tribulatione ſunt infirmi. Eccl. xxxiiij. b. Qui nõ eſt expert⁹ pauca recognoſcit. a ¶Et altiſſima paupertas. i. pfũdiſſima vl' nobiliſſima: q͛ largitas erat ei cõiũcta. b ¶In. i. ſup. c ¶Diuitias ſimplicitatis. i. intentionis: q͛ multũ abũdauit ex h q ſimplici intentione et pura ppt deũ ſolũ dederũt. Et cõmendat eorũ elemoſynas in paupertatẽ: in quo confundunt diuites nolẽtes elemoſynã facere. Marci. xij. d. De vidua. Itẽ in ſimplicitate intentiõis: aliter non placet deo. iiij. Reg. v. c. Heliſeus q gerit typum chriſti noluit a naaman magna dona accipere: accepit tñ ab homine paupe grana ɔfricata. Et q ſimplicitas dño placeat / patet. iij. Reg. ix. a. Si ambulaueris corã me ſicut ambulauit p͛r tu⁹ in ſimplicitate cordis ꝛc. ponã thronũ regni tui ſup iſrl' in ſẽpitnũ. Prouerb. xj. a. Simplicitas iuſtorũ diriget eos. j. ix. c. In oĩbus locupletati abũdetis in oẽm ſimplicitatẽ. Job. xij. a. Deridetur iuſti ſimplicitas. Itẽ i hoc q dr: d ¶Supra ỽtutẽ: pluſq̃ poſſent ſm facultates ſuas: in q ɔfundunt parci: qui etſi velint dare pauca dant: Dicit tñ Tob. iiij. b. Si multũ tibi fuerit abũdãter tribue. e ¶Obſecrãtes nos grãz ꝛ cõicationẽ / ſupple dare. i. vt darẽt ſua nõ ſicut ſua / ſed ſicut cõia: qd ſi ɔcederet eis / magnã grãm et donũ reputarẽt. In hoc redarguunt diuites tenaces: qui obſecrãt ɔfeſſores ſuos vt nõ iniungant eis elemoſyne. Itẽ commẽdat eorũ benignitas ꝓmpta ad dandũ. Eccj. xxix. b. Sup humilẽ animo fortior eſto: ꝛ ꝓ elemoſyna nõ ꝓtrahas illum. Credebat eñi qd dicitur Eccj. xj. c. Facile eſt in oculis dñi ſubito honeſtare pauperẽ. Itẽ Eccj. xij. a. Bñfac iuſto ꝛ inuenies retributionẽ magnã: etſi nõ ab eo / certe a dño. f ¶Et non / ſua / dederũt ſicut. i. ea intentione: qua / g ¶Sperauimus. i. q credebam⁹. ſ. ꝓ culpis redimẽdis. h ¶Sed ſemetipſos dederũt primũ dño. Quidã aũt volũt ſe dare primum diabolo: deinde ſua deo. Sed Gen. iiij. a. Reſpexit dñs ad abel ꝛ ad munera ei⁹: pmo ad ipm: ꝛ poſt ad munera. Alij iniqui ſunt. i. inequales: ſaltem ex q volunt diuidere ſe ꝛ ſua: meliorẽ portionẽ deberẽt dare deo. i. ſeipſos: ſed q̃ſi acqe ſcũt diabolo dicẽti Gen. xiiij. d. Da mihi aĩas ꝛc. Eccj. xxxiiij. c. Dona iniquorũ nõ ꝓbat altiſſimus. i ¶Deinde nobis / ꝑ obediẽtiã. k ¶Per volũtatẽ dei: cui placet q obediat ꝑlatis ꝛ vicarijs ſuis: l ¶Ita / inſtãter obſecrauerũt nos ꝛ ſubiecerũt ſe nr̃e volũtati. m ¶Ut / nos exẽplo eorũ ꝓuocati / rogarem⁹ titũ vt queadmodũ cepit. Tãgit q fecerat mẽtionẽ pri⁹ de hac collecta: q̃ſi pmi⁹ miſſ⁹ fuit ad ipſos ab apl'o. o ¶Gratiã iſtã / elemoſynas ad opus ſanctorũ q ſũt in hieruſalem. n ¶Perficiat: dico non quocũq̃ mõ: p ¶Sed ſicut in oĩbus. i. in fide ꝛc. j. Cor. j. a. In oĩbus diuites facti eſtis in illo: in omni ỽbo: ꝛ in omni ſcientia ita vt nihil deſit vobis in vlla grã. q ¶Non quaſi imperãs dico. i. q rogaui titum q perficeret hanc collectam: non quaſi imperans dixi q imparet vobis: vel nõ tñ rogans titum ſup hoc / ſed et etiã ego ipſe dico. Nõ q̃ſi imperãs: vt i hac grã abũdetis ꝛc. p ¶Sꝫ ſic in oĩb⁹ abũdatis. Ezech. xxxiiij. b. Uos aũt cũ potẽtia ꝛ auſteritate impabatis. Sꝫ dico: r ¶Cõprobãs / ſuadere volẽs. s ¶Ingeniũ charitatis vr̃e: vt cũ diſcretione charitatẽ faciatis. r ¶Per ſollicitudinẽ: ꝑ exemplũ ſollicitudinis pauperũ: de quib⁹ debetis eſſe ſolliciti. Ingeniũ charitatis: ergo charitas ingenioſa eſt: qd mirum: ars eſt celeſtis magiſtri quã docet: ſed nos ſum⁹ duri ingenij. v ¶Scitis. Inuitat eos ad hoc ꝑ exemplũ chriſti.

¶ Cum diues eſſet

Expoſitio Glo. ɔ⁹ poteſtatẽ corrigẽdi. Experti ſũt ꝛ inde gauiſi ſũt: in ipſo experimẽ

a gaudij ipſorũ fuit: ꝛ altiſſima
b paupertas eorũ abũdauit in di-
c uitias ſimplicitatis eorũ. Quia
ſm virtutẽ teſtimonium illis
d reddo ꝛ ſupra ỽtutẽ volũtarij
fuerunt cũ multa exhortatio-
e ne obſecrãtes nos grãm ꝛ cõ-
municationẽ miniſterij qd fit
f g in ſanctos. Et nõ ſicut ſperã-
h uimus / ſed ſemetipſos dede-
i runt: primũ dño: deinde no-
k l bis ꝑ voluntatẽ dei: ita vt ro-
m garemus titum: vt quemad-
n modũ cepit / ita ꝛ ꝑficiat i vo-
o p bis etiã grãm iſtã. Sed ſicut
in oĩbus abũdatis fide ꝛ ſer-
mone ꝛ ſciẽtia ꝛ omni ſollicitu-
dine: inſup ꝛ charitate vr̃a in
nos: vt ꝛ in hac grã abũdetis.
q r Nõ q̃ſi iperãs dico: ſꝫ ꝑ aliorũ
ſollicitudinẽ etiã veſtre chari-
s t tatis ingenium bonum cõm-
v probans. Scitis eñi gratiam
dñi noſtri ieſu chriſti / qm pro

to tribulatiõis: Juxta illud Ro. xij. c. In tribulatiõe patiẽtes. Jacobi. j. a. Omne gaudiũ ꝛc. Pro tribulatione pauli ꝛ ſile: Act. xvj. e. Non ſunt ſcandalizati: q͛ nõ receſſerunt a fide: licet tñ ignominioſe viderẽt doctorẽ ſuũ tractari. Ut ꝓbatos: idẽ in fide firmos. Horũ paſſiõib⁹: pauli ꝛ ſile. Simplici animo. Matth. vj. c. Si oculus tuus fuerit ſimplex ꝛc. Ut etiam poſt egerẽt. Sed videt q indiſcrete faceret: q͛ Gen. iiij. a. alia lr̃a: Si recte offeras ꝛ nõ recte diuidis peccaſti. Non recte diuidit: q dat ſua indiſcrete: ſimilit parũ aut nihil retinẽdo alios ditando. Itẽ ſi qs maceraret ſe ſup ỽtutẽ ſciẽter ɔſtat q peccaret: g ſilr ille q dat elemoſynas ſupra ỽtutẽ. Solo. Si ille q dat ſua eſſet in tali loco / vbi nõ poſſet inuenire q daret ſibi neceſſaria: vt in deſerto / ꝛ oĩa ſua daret / peccaret: ꝛ q̃ſi man⁹ ſibi iniiceret: ꝛ hec indiſcretio eſſet ſibi pctm̃: ſi autẽ eſſet in loco vbi crederet ſe habere neceſſaria ꝑfectionis opus faceret. Ad illud de ſciẽter macerãte ſup modum ꝛc. dicendũ q non eſt ſile: q͛ ſibi q̃ſi immediate manus iniicit ille: ſꝫ q dat vltra neceſſaria / ſperat vel ab eiſdẽ quibus dat / vel ab alijs ſe habiturũ vite neceſſaria. Nõ quaſi ꝓpria. Heb. vlt. c. Bñficentie aũt ꝛ cõionis nolite obliuiſci. j. Timoth. vlt. d. Diuites facile tribuere cõicare. Ibi Glo. Cõia reputare. Jaco. j. d. Religio mũda ꝛ imaculata ꝛc. Ut ſic religioſi nõ dicũt meũ: ſ; oĩa cõia faciũt. Nõ ea itẽtiõe q ſpauimus: ſed ſi hac intẽtione dediſſent: immo bñ: q͛ Dan. iiij. e. Pctã tua elemoſynis redime. Sol. Nõ dederũt ꝓ culpis redimendis. i. ꝓ impunitate peccãdi: q͛ hec intẽtio mala eſſet: ſ; bonũ eſt dare ꝓ ſoluẽda pena vel dimittẽda / vel ꝑ grã facilius habẽda pctib⁹ eorũ quib⁹ dat. Primũ ſemetipſos. Hec fuit ỽa ꝛ ordinata charitas vt mag' paupi primũ ꝛ meliori ſubuenirẽt: chriſt⁹ paupim⁹ fact⁹ eſt ꝓ nob. Thren. iij. a. Ego vir vidẽs paupertatẽ meã. Itẽ ſup illud Ps. Reddã tibi vota mea. Glo. Cain recte obtulit / ſ; nõ recte diuiſit: Recte obtulit q͛ ſua: ſꝫ qd meli⁹ ẽ ſeipm ſubtraxit: ꝛ iõ nõ recte dedit. Munera excecãt: Exo. xxiij. a. Et Deut. xvi. d. Iõ dr Eſa. xxxiij. c. Btũs q excutit man⁹ ſuas ab oĩ munere. Eccj. xx. d. Exenia ꝛ dona excecãt oculos iudicũ. Job. xv. d. Ignis deuorabit tabernacula eorũ q munera libent accipiũt. Sꝫ ſi moyſes Nũeri. xvj. c. Nec ſamuel. j. Reg. xij. a. Nec apl's. Act. xx. g. Qui dãt vt nõ arguãt fructũ dandi nõ habẽt. Cõtra. Ecce ſacerdos habẽs archidiaconũ exactorẽ: nec põt eẽ ſub eo: niſi det ei ſꝫ iniuſte ab eo arguit: ꝛ ſic oĩa ſua occaſionib⁹ diripit: nõne bñfacit ſi ei dat vt in pace ꝑmaneat: cõſtat q ſic: ꝛ ſic verũ eſt: ſꝫ h intelligit de illis q dãt vt libere peccẽt ſine arguitione. Nõ quaſi impans / ne ſitis trãſgreſſores. Sed ɔtra: aut hoc erat ꝓceptũ vt darẽt ſua indigẽtib⁹ abũdãter / aut ɔſiliũ. Si erat ꝓceptũ: tũc eſſent trãſgreſſores / licet apl's eis nõ ꝓciperet / ſi nõ darẽt. Si ɔſiliũ ꝛ nõ facerẽt / eſſent trãſgreſſores ſi eis dixiſſet q̃ſi impans. Ex hoc videt q ſi ꝑlat⁹ ꝓcipiat alicui vt iret clauſtrũ / licet nolẽti: qd teneat intrare. Solo. Cõſiliũ erat: q͛ tñ iã correcti parati ad ſatiſfactionẽ ꝑ elemoſynas in hoc ɔſenſerãt: apl'us poterat eis ꝓcipere: ſꝫ noluit ne fierẽt trãſgreſſores ꝓcepti ſi nõ facerẽt. Silr ꝛ dñs papa poſſet ꝓcipere alicui nolẽti intrare clauſtrũ q intraret ſi votũ feciſſet: aliter nõ. Et eſt hic argumentũ q ɔfeſſores debẽt penitẽtib⁹ ꝓcipere q̃cq̃d volũt. Intus diues / q ad deitatẽ: q q̃ſi diuitie latebat in ſacculo. Latẽs de⁹. Eſa. xlv. c. Tu es de⁹ abſcõditus. Pannos iniq̃tatis: ipas iniq̃tates quib⁹ veſtit diabol⁹ ſuos. Ps. Operti ſunt iniq̃tate ꝛ impietate ſua. Nemo ſe cõtemnat. Ps. 72. Contra. Spernere mundũ: ſpernere nullũ: ſpernere ſeſe. Solutio. i. nemo ſe reputet eſſe abiectũ a deo et deſpectũ. Securi

B

Ps. 65.

¶ b ¶ Cū diues eēt. Nota ꝙ nō dicit fuiſſet/ſed eſſet. Vñ Glo.
Cū diues eſſet/pauptatē aſſumpſit ⁊ diuitias nō amiſit. a
¶ Egenus. Matth. viij. g. Filius hoīs nō habet vbi caput ſu
um reclinet. Luc. ij. a. Non erat ei locus in diuerſorio. Pš.
Pš. 108. Egenus et paup ſum ego. Zach. ix. b. Ecce rex tuꝰ venit tibi
Pš. 48. māſuetus ⁊ paup ⁊c. Pš. Oēs in vnū diues ⁊ paup. Thren.
iij. a. Memēto pau
ptatis mee. c ¶ Vt
illius inopia. i. ꝑ
ꝯſiderationē paupta
tis quā ꝓ nob aſſum
pſit/ abijciētes diui
tias diaboli. i. pctā.
d Diuites eſſetis:
hic in ſpūalibꝰ bonis
gratie/⁊ poſtea in bo
nis glīe. Et ipe vere
pauper ⁊ inops fuit:
qs em magis paup
ꝙ q ſeipm nō hꝫ: ipe
C ſe nō habuit: quia ſe
nobis dedit. Eſa. ix.
b. Filiꝰ datꝰ eſt nob.

a ꝓpter vos egenus factus eſt cū
b eſſet diues: vt illiꝰ inopia vos
c d e diuites eſſetis. Et ꝯſiliū i hoc
f g do. Hoc em vobis vtile eſt: q
h i nō ſolū facere ſed et velle ce
piſtis ab anno ꝑore. Nūc vo
⁊ facto ꝑficite: vt quemadmo
dū ꝓmptus eſt animus volū
k tatis: ita ſit ⁊ perficiendi ex eo
qd habetis. Si em voluntas
l ꝓmpta eſt ſcḋm id qd habet: ac

e ¶ Et i h. i. ꝯditiōe huiꝰ ꝙ ꝓ nob factꝰ
eſt paup. f ¶ Conſiliū do: vt paupibꝰ ſanctis detis elemo
ſynas. g ¶ Hoc em. Oſtēdit qd debēt facere qꝛ diu eſt ꝙ ha
buerūt ꝓpoſitū faciēdi. h ¶ Vobis vtile. Glo. Plus ē vti
le faciēti: ꝙ illi cui fit. i ¶ Sed ⁊ velle. i. cōpati qd maius ē
ꝙ facere. k ¶ Ex eo. i. ſcḋm id qd habetis plus vel minꝰ: vt q
habet plus/plus det: qui minus/minus. Baruch. j. a. Miſe
rūt eis q erāt in hierl'm ſcḋm ꝙ potuit vniuſcuiuſqꝫ manꝰ iueni
re. l ¶ Scḋm id qd hꝫ. i. retinendo ſibi tm̄ neceſſaria. m
¶ Accepta ē. i. deo placet. n ¶ Nō/ſupple tm̄ accepta do vo
lūtas i dādo: ſcḋm id qd nō hꝫ: ⁊ iō moneo vos vt detis ſcḋm
qd hētis. o ¶ Nō em vob/occaſionalit. p ¶ Tribulatio.
i. paupertas. i. nolo ꝙ detis tātū alijs vt ſitis paupes: Ipſi aūt
diuites. q ¶ Sꝫ ex eq̄litate. Hoc exponit de triplici eq̄li
tate: paritat/ coronis/ viciſſitudinis. De eq̄litate paritat. Sꝫ
volo/ r ¶ Vt abūdātia vr̄a/tpalis: s ¶ Sit ſupplemētū/
illoꝝ ex eq̄litate: vt q plꝰ hꝫ plꝰ det: q minꝰ/minꝰ: ⁊ ſic attēdit
eq̄litas ſiue ꝑitas i ꝑtāte dādi i vnoqꝫ. Vt abū. ve. ſpūalis/
ſit ſup. defectui vr̄o i ſpūalibꝰ: ita diuites a vob: vos ab eis:
in oꝛonibꝰ eoꝝ i ſpūalibꝰ. De eq̄litate coronis. i. vt faciat eis
vr̄a coia: vt ſuſtētent de vr̄is: ſic ⁊ vos. t ¶ Vt fiat eq̄litas/
ꝑmij veſtri ⁊ ipſoꝝ. i. vt ⁊ vos habeatis cū ipſis idē ꝑmiū. i.
vitā eternā. Vel de eq̄litate viciſſitudinis: vt ſit equalitas. i. vt
ſicut datis eis de veſtris bonis: ita ꝑ eos det vob de ꝯſilibus
bonis eoꝝ ſpūalibꝰ. Eccꝗ. vj. b. Amicꝰ ſi ꝑmāſerit fixꝰ erit tibi
qſi coeq̄lis. v ¶ Sic ſcꝑtū ē/ Exo. xvj. d. de māna. In ſignū
huius rei ꝯgregabāt illud ꝑ aceruos: ⁊ vnus ꝯgregabat pluſ
ꝙ alius: tm̄ cuilibet dabat mēſura eq̄lis oino: ſed differēter ſa
ꝑiebat vni ⁊ alij. Sic q maioꝛa merita habebūt ⁊ qui minoꝛa
idem ꝑmiū habebūt: ſed tm̄ differēter: qꝛ in illa eterna beatitu
dine plus gaudebūt/ ⁊ illa magis fruent: q maioꝛa habebunt
merita. x ¶ Qui multū ⁊c. Grās aūt deo: Oſtēdit ꝙ mi
niſteriū elemoſynarū agebat ꝑ idoneos miniſtros: vt ꝑ hoc in
uitet eos ad ꝓmptiorē ⁊ maiorē largitionē elemoſynarū. Sic
ꝯtinua. Ita rogaui titū vt vos moneret ad elemoſynas: vl ego
ipe vob ꝯſulo. y ¶ Aūt. i. qꝛ: grās ago do ⁊c. Alit nō po
tuiſſet deꝰ in corde eiꝰ: ſi nō eſſet bonū hoc ꝯſiliū. z ¶ Ean
dem ſollicitudinē: quā ego habeo. Heb. vj. c. Cupimus
vnūquēqꝫ veſtrū eandē oſtentare ſollicitudinē ad expletionē
¶ ſpei vſqꝫ in

Expoſitio Glo. ↄ oꝛ dormit in terra ꝙ ⁊c. Job. xv. c. Sonitus terroris ſemꝑ
in auribꝰ illius: ⁊ cū pax ſit ille inſidias ſuſpicat. Non ḡ expa
ueſcas. Heb. iiij. d. Adeamus cū fiducia ad thronū grē eius
⁊c. Plus vtile faciēti. Act. xx. g. Beatius eſt dare ꝙ accipe.
Sed ⁊ velle qd plus eſt ꝙ facere. Cōtra ſup illud. j. Timoth.
v. b. Si ſctōꝝ pedes lauit. Glo. ibi: Qui manu nō faciūt/coꝛ
de faciūt: ſed multo melius eſt vt etiā manibꝰ fiat: ḡ melius eſt
facere ꝙ velle. Solo. Pro tāto dicit plus eſſe velle ꝙ facere:
qꝛ opꝰ meritoriū nō eſt ſine volūtate: ſꝫ volūtas pōt eſſe me

ritoꝛia ſine oꝑe. Solui pōt ⁊ forte meliꝰ: ꝙ magꝭ cōpetit ei de
q loquit. Loquit em de volūtate q cogebat eos ad dandum
etiā plus ꝙ poſſent. Vñ ſup illud Job. xxx. d. Compatiebat
aīa mea paupi: dicit Gregoꝰ. in moralibꝰ. Plus dicimꝰ cō
pati ex corde ꝙ dare: qꝛ cū qs ꝑfecte cōpatit indigēti/ minus
eſtimat oīne qd dat. Niſi em bona voluntas dātis manū vin

m n ceptā eſt: nōn ſcḋm id qd nō ha
o bet. Nō em vt alijs ſit remiſ
p q ſio vobis aūt tribulatio: ſꝫ ex
equalitate in pn̄ti tꝑe: veſtra
r abundantia illoꝝ inopiā ſup
pleat: vt ⁊ illoꝝ abūdātia ve
s ſtre inopie ſit ſupplementum
t v vt fiat eq̄litas/ ſicut ſcriptū ē:
x Qui multū nō abūdauit: et q
modicū nō minorauit. Grās
y aūt ago deo q dedit eādē ſol

ceret: ꝑdicatoꝛ egre
gius diſcipulis non
dixiſſet: q n ſolū face
re: ſꝫ etiā velle facere
cepiſtis ab anno ꝑo
re. q. d. Gregoꝰ: ecō
trario dixiſſent. Sed
iterū ſi opus ⁊ volū
tas ex eadē charita
te ſūt: nōne eque me
ritoriū ē vtrūqꝫ ⁊ idē
valet. Solo. huiꝰ ſu
per illō. j. Reg. xv.
c. Melioꝛ eſt obedi
entia ꝙ victime. Hu
ius cauſam dicit ibi

Gregꝰ: qꝛ in victima alienū mactat: i obedientia ipe hō/⁊ eiꝰ
ꝓpꝛia volūtas: qlibet em magꝭ ſe diligit ꝙ ſua. Vñ q volun
tatē ſuā dat alij ꝑ cōpaſſionē: plus dat ꝙ q ſolū ſua dat/dum
modo libēter ſua daret ſi haberet: ſꝫ q vtrūqꝫ dat/magis dat.
Eccꝗ. xviij. b. Nōne ecce verbū ſup datū bonū: ſꝫ vtrūqꝫ cum
hoīe iuſtificato. Munꝰ manus bonū: munus lingua melius.
Eccꝗ. xviij. b. Verbū meliꝰ ē ꝙ datū. Munꝰ cordis optimū.
Eſa. lviij. c. Si effunderis eſuriēti aīam tuā: ⁊ aīam efurientē
repleueris ⁊c. Vt neceſſaria retineat accepta eſt: ḡ ſi retineat
ſuꝑflua nō eſt accepta: qd verū eſt niſi reſeruet qſi certꝰ hoīes
magis indigētes eſſe in ꝓximo tꝑe: vt ſi in hyeme hꝫ ſuꝑflua
pōt ea retinere vſqꝫ poſt paſcha. Nā ideo dixit qn meliꝰ eſſet:
ḡ melius eſſet ꝙ qs ꝑfectꝰ tantū illis daret ꝙ ipſe indigeret: ⁊
ipi inde delitioſe ⁊ ocioſe viuerēt. Cōtra. Leuit. ij. d. Pꝛeci
pit ſal apponi in oīni ſacrificio: hic aūt indiſcrete facit: ḡ pec
cat. Solo: meliꝰ eſſet: ſi tm̄ nō hac intētione daret: qꝛ tūc indi
ſcrete daret. Matth. xix. c. Vade ⁊ vēde oīa q habes. Zacheꝰ
dimidium bonoꝝ Luc. xix. b. Videtur ḡ ꝙ Ambroſius tacet
ꝙtum nob retinere poſſumꝰ ⁊ debemꝰ licite: videlicet mediā
ꝑtē: reliquā erogātes paupibꝰ. Cōtra ſit hic aliqs habēs cen
tū libꝛas: ⁊ nō ſufficiūt ei minꝰ ꝙ octoginta: ḡ tm̄ debet ⁊ pōt
retinere. Itē ſit aliqs q habeat centū ⁊ ſufficiunt ei viginti: et
iminet neceſſitas: cōſtat ꝙ nō debet retinere medietatē. Sol.
per hoc nō taxat: ſꝫ exēplificat in zacheo: cui ſufficiebat medie
tas bonoꝝ ſuoꝝ. Vñ ſi minꝰ ſufficiat alicui/plus debet dar: ꝙ
medietatē: etſi nō ſufficeret medietas/plus pōt retinere. Qui
accipiūt ſpūalia/tribuāt carnalia. j. Coꝛ. ix. b. Si nos vobis
ſpūalia ſeminauimꝰ ⁊c. Gal. vj. b. Cōicet is q cathecizat ver
bo ⁊c. Niſi iuuent ꝑ alios. Sed tales aut habēt charitatē aut
nō: ſi habēt/iā ſufficiūt ad vitā eternā: ſi nō habēt quātūcūqꝫ
alij oꝛēt ꝓ ipſis/nō ſufficiūt vt habeāt vitā eternā. Solo: qui
viuūt in hoc ſeculo. i. q implicant ſe ſecularibus negocijs. con
tra. ij. Timoth. ij. a. tales aut non habent grām: ⁊ ſic indigent
vt oꝛet vt dñs det eis: aut ſi habent cito amittūt niſi oꝛonibꝰ
alioꝝū eis ꝯſeruet: vel nō ſūt ſufficiētia ex cōdigno: Ro. viij.
d. Nō ſūt cōdigne paſſiōes ⁊c. Quoꝝ ē regnū celoꝝ: Matth.
v. a. Debilioꝛes fecerūt. Vñ Luc. xvj. c. Facite vob amicos
de mamona iniquitatis. Differant in claritate. j. Coꝛ. xv. f.
Idem omnis habebūt: equabuntur eq̄litate viciſſitudinis.
Supꝛa. j. b. Et ſicut ſocij paſſionum ſic et conſolationū. Glo.
Quia equa gloꝛia laboꝛi veſtro retribuet. Sicut ſcriptū eſt
Exo. xvj. d. Collegerūt/aliꝰ plus/aliꝰ minꝰ: et mēſi ſūt ad mē
ſurā gomoꝛ: nec q plꝰ colligerat habuit amplius. Eādē refecti
onē: nō tm̄ equalit. Etſi nō oꝑe: quia dabāt tātū: qꝛ paupes
erāt. In hac ſimplicitate. i. i hac elemoſynarū largitiōe facta
ex ſimplicitate. Sꝫ cū eſſet ſollicitioꝛ ſua voluntate ⁊c. In hoc
cōmēdat: ſed videt ꝙ imo i hoc ſit vitupabil: qꝛ ſup illud Job
vlt. c. Dederunt ei vnuſquiſqꝫ ouem vnam: ⁊ inaurem ⁊c. Di
cit Greg. Si quis ex pꝛopꝛio deſiderio ad pꝛoſpera anhe
ↄ lat/ tm̄ impat

ꝯ ſpei vſq̄ in finē. a Pro vobis.i.de voƀ. Vel/ Pro vo/
bis.i.p oꝛonib⁹ vris. Ro.xij.b. Qui p̄eſt i ſollicitudine. b
Exhoꝛtationē:q̄ eū exhoꝛtabat vt iret ad cōmonēdū iſtos
coꝛinthios. Vel/ Exhoꝛtationē.i.officiū legatiōis.ꝫ.v.d.
Legatiōe fūgimur tanq̄ deo exhoꝛtāte p nos. c Sollicit/

Legatiōe fūgimur tāq̄ deo exhoꝛtāte p nos.
oꝛ eēt ſua volun/
tate:q̄ mea exhoꝛ/
tatione.j.Coꝛ.ix.c.
Si volens hec ago/
mercedes habeo ꝛc.
Et nota ꝙ ſicut apl̄s
gratias agit deo: q̄ꝛ
plures habebat co/
adiutoꝛes: ſic faciūt
omnes viri ſpiritua/
les. Sic moyſes Nu
meri.xj.f. Quis tri/
buat vt omnis popu
lus ꝓpheter:Greg⁹.
Prophetare oēs
voluit:q̄ꝛ bonum qḋ
habuit non inuidit.
Idem. Pia mēs pa
ſtoꝛ q̄ꝛ nō ꝓpriā glo/

a licitudinē pro vobis in coꝛde
b titi:qm̄ exhoꝛtationē quidem
c ſuſcepit: ſed cū ſollicitioꝛ eēt
ſua voluntate ꝑfectus eſt ad
d vos. Miſim⁹ etiā cū illo frā/
e f trem noſtrū: cuius laus eſt in
euāgelio p oēs eccleſias. Nō
ſolū aūt ſed ⁊ oꝛdinatus ē ab
g eccleſijs comes peregrinatio
h nis nr̄e in hanc grām q̄ mini/
i ſtrat a nobis ad dn̄i gloꝛiā: ⁊
k deſtinatā voluntatē noſtram.
l Deuitantes hoc/ ne q̇s nos
m n vituperet in hac plenitudine

riā ſ auctoꝛ. grit/ab oīb⁹ vult iuuari. Qḋ ſat fidel p̄dicatoꝛ:
appetit ſi valeat fieri/ vt qm̄ ſolus non ſufficit ꝙ ceteri idem
faciāt. Ibidē moyſes. Non poſſū ſol⁹ ſuſtinere hūc ꝓplm ꝛc.
Sed multi habent ſenſus auis rapacis/ q̄ aliam auē ſuſtinere
non pōt/etiā cōparē:niſi in tempe amoꝛis. Et cauſā dic̄ Ari/
ſtoteles:q̄ꝛ paſtū diligit. Sic multi doctoꝛes et p̄dicatoꝛes q̄
timēt amittere paſtū inanis gloꝛie/ nolūt habere cōpꝛedica/
toꝛes vel doctoꝛes. d Fratrē noſtrū/ barnabā vel lucā.
e Cuius.ſ.luce: f Laus eſt in euāgelio/ſcripto:q̄ꝛ
ſcpſit. Vel/ Cui⁹.ſ.barnabe:laus ē in euāgelio.i.in p̄di/
catione euāgelij. g Comes pegrinationis noſtre:q̄ꝛ
fuit ei dat⁹ in ſociū. Act.xiij.a. Segregate mihi paulū ⁊ bar
nabā in op⁹ ad qḋ aſſūpſi eos: et q̄ꝛ ſemp ſecut⁹ eſt apoſtolū
vſq̄ ad moꝛtem/ vnde iuit cū eo romā. Vel/ Oꝛdinat⁹ eſt/
barnabas ſiue lucas. Comes peregrinatiōis nr̄e i hac
gratiā.i.ad deferendū elemoſynas: q̄ faciūt eccleſie ſanctis
in hieruſalē. Vn̄ Ro.xv.d. Nunc ergo ꝓficiſcar hieruſalē mi/
niſtrare ſanctis.j.Coꝛ.xvj.a. Si dignū fuerit vt ego vadā/et
mecū ibūt. Et nota ꝙ apl̄o ē pegrinatio ire i patriā ſuā. Vel/
h Hanc gratiā.i.p̄dicationē euāgelij. i Ad dn̄i glo/
riā.i.vt laudet de⁹. k Et deſtinatā volūtatē noſtrā.i.
ad cōplēdā p̄dicationē gentiū:cui deſtinat⁹ ſum et volo. Pro
poſuerat eñ in coꝛde ſuo ſe p̄dicaturū euāgeliū gentib⁹ ⁊ lar/
gitionē elemoſynarū facturū. Ex his patet ꝙ bonos cōſtituit
apl̄s ad colligēdas elemoſynas. Sꝫ videt ꝙ male:q̄ꝛ oīs chꝛi
ſti actio nr̄a eſt inſtructio. Et Ioh.xij.a.habet de iuda ꝓdi/
toꝛe. Dixit aūt hō nō q̄ꝛ de egenis ꝑtinebat ad eū:ſ q̄ꝛ fur erat
et loculos habēs ꝛc. Hūc aūt elegit de⁹ ad elemoſynas:⁊ hic
erat mal⁹. Solo. Oīs chꝛiſti actio noſtra ē inſtructio:iquātū
ipe eſt homo: q̄ꝛ in alijs q̄ ipſe opat ex diuinitate nō poſſum⁹
nec debem⁹ eū imitari. Dn̄s aūt qn̄ iudā ad colligēdas elemo
ſynas ꝯſtituit/bon⁹ erat ipſū tñ factū furē ex auaricia patient
ſuſtinuit. Cui⁹ rō dꝛ ſup illū locū i Glo. Nouit furē:ſ nō pro
dit:docēs tollerare malos. Malos q̄ nō debet aliq̄s inſtitue/
re ad colligēdas elemoſynas. Vn̄.iiij.Reg.xij.a. Sartatecta
nō iſtauratis tēpli. Nolite q̄ apl̄i⁹ accipe pecuniā iuxta oꝛdi/
nē veſtrū:ſed ad inſtaurationē tēpli reddite eā. l Deuitā
tes hoc/ne q̇s. Oñdit quare idoneos miniſtros ad hoc ele
git. m Vituperet.ꝫ.vj.a. Nemini dantes vllā offenſionē
ꝛc. n Plenitudine.i.largarū elemoſynarum plena ex/
hoꝛtatione: o Miniſtratur.i.per miſteriū noſtrum fit.j.
Pet.iiij.b. Vnuſq̄ſq̄ ſicut accepit gratiā in alterutrū illā ad/
miniſtrātes:ſicut boni diſpenſatoꝛes multifoꝛmis gratie dei.
p Ad gloꝛiā dei. Matth.v.b. Luceant opera veſtra vt
gloꝛificet pater veſter q̄ in celis eſt. q Prouidem⁹.i.cū
prouidentia facim⁹. r Nō ſolū coꝛā deo.j.Coꝛ.x.g.
Sine offenſione eſtote ꝛc.ſicut et ego p oīa oīb⁹ placeo. Ro.

xij d. Nulli malū ꝓ malo reddētes ꝛc. Vn̄ de ſancto nicolao
cantatur: Amic⁹ dei nicolaus ꝛc. omnibus ſe amabilem exi
buit. Nota Glo. Propter nos cōſciētia noſtra ſufficit vobis:
propter vos autem fama noſtra non pollui/ſed pollere debet
in nobis. Due res ſunt cōſcientia et fama. Conſcientia tibi:

o p que miniſtrāt a nob ad gl̄iam
q dei. Prouidem⁹ enim bona
r nō ſolū coꝛā deo ſed etiā co/
s rā hoibus. Miſimus aūt cū
illis fratrē nr̄m quē ꝓbauim⁹
in multis ſepe ſollicitum eſſe:
nūc aūt multo ſollicitioꝛē: cō
t v fidētia multa in vos:ſiue pro
tito qui eſt ſocius me⁹:⁊ in vo
x bis adiutoꝛ:ſiue frēs nr̄i apl̄i
eccleſiarū gl̄ie chꝛiſti. Oſten/
y ſionē q̄ q̄ eſt charitatis veſtre
z ⁊ noſtre gl̄ie ꝓ vobis in illos
oſtendite in faciē eccleſiarū.

fama pꝛoximo. Qui
conſciētie fidens fa/
mā negligit crudelis
eſt. s Miſim⁹.
Vltimo oſtendit ꝙ — Ro.12.d. 12.q.1.c.nolo
etiam apollo q̄ tante
erat auctoꝛitatis cū
p̄dictis miſit ad mi/
niſteriū illud: t In
vos/de coꝛrectione
veſtra. Et pōit tres
cauſas:quare apollo
eēt mō ſollicitioꝛ de
eis: ꝓpterea eſt cōfi/
dētia de eoꝝ coꝛrecti
one. v Siue pro
tito:q̄ꝛ volebat face
re tito ſocietatē quē
mittebat apud eos.

x Siue/pro illis q̄ ſunt/ frēs. Hec eſt tertia cauſa ſollicitu/
dinis. Siue/ ſupple: pro illis q̄ ſūt/ frēs nr̄i/⁊ ſūt/ apl̄i:qui
rogauerūt vt apollo iret illuc. Vel alia lr̄a: Propt fratres
vros ⁊ apl̄os. Idē ſenſus ꝓpter frēs q̄ rogauerant ꝛc. y
Charitati vr̄e.i. oñdatis i h charitatē quā habet ad nos.
z Et gloꝛie nr̄e/quā habem⁹ de voƀ apud alios/ in facie
eccleſiaꝝ. Ecc̄i.x.c. In medio fratrū rectoꝛ illoꝝ ꝛc. Et ē h
argumētū/ꝙ legati dn̄i pape debēt recipi cū ꝓceſſiōe.
⁊ lat:tñ impat ſibi/ virtutē obediētie euacuat/ſi adverſa iui — Expoſitio Glo.
tus et nolēs ſubit obedientie meritū ſibi minuit: ꝓſpere ergo
ex ſola iuſſiōe/aduerſis ex deuotione militem⁹: vt moyſes/de
ſuo nihil habet:q̄ꝛ p̄cib⁹ renitit/ne iſraeli p̄ferat:q̄ cū tit⁹ ma/
gis venit ex ꝓpria volūtate ad hanc p̄lationē q̄ ꝓpter apl̄i ex/
hoꝛtationē/minuit meritū obediētie. Solō. Iuit ex ꝓpria vo
lūtate:nō vt eēt p̄lat⁹ coꝛinthijs:ſed vt ipleret largitionē ele/
moſynarū:qḋ erat multū laborioſū:et etiā tūc hn̄ deſideraret
epiſcopatū.j.Timo.iij.a. Volūtatē dico pꝛedeſtinatā: q̄ oīs
bona volūtas eſt a dei p̄deſtinatione:et eadē rōne oīe bonū
op⁹. Cōtra:iſte repꝛob⁹ habet mō charitatē:et q̄ ei⁹ bona vo
lūtas ⁊ bonū op⁹ ē a dei p̄deſtinatione:qḋ videt falſū. Solō.
Pꝛedeſtinatio dupliciter ſumit. Large et ſtricte. Large idē eſt
qḋ p̄uiſio eoꝝ q̄ ſūt i hn̄te graꝫ ꝯtū hꝫ graꝫ:ſic oīs bona vo
lūtas ⁊ oē bonū op⁹ ē ex p̄deſtinatiōe dei. Stricte:idē ē qḋ p̄
uiſio cū finali appꝛobatiōe gr̄e in pn̄ti/et gl̄ie in futuro:ſic nō
oīs bona volūtas eſt a p̄deſtinatiōe dei:nec omne bonū op⁹.
Sic alij apl̄i: Gal.ij.b.et Act.xv.a. Vt etiā hoib⁹ bona vide
ant. Cōtra Gal.j.b. Si hoib⁹ placerē ſeru⁹ dei nō eſſē. Sol.
huius habet ſup illud.j.Coꝛ.x.g. Sine offenſione. Due res
ſūt/fama ⁊ cōſcientia: ideo inungimur oleo ⁊ balſamo. Phil.
vlt.b. Quecūq̄ bona: q̄cūq̄ pudica ꝛc.ecce oleū:q̄cūq̄ bo/
ne fame:ecce balſamū. Qui cōſcie fidēs famā negligit crude/
lis ē. Cōtra.j.Coꝛ.iiij. Mihi aūt ꝓ minimo ē ꝛc.q̄ nō cura/
bat de fama: q̄ erat crudelis a p̄mo qḋ falſū eſt:reſtat q̄ qḋ fal
ſū ē qḋ hic dꝛ. Solō:quādo aliq̄s ē inter icoꝛrigibiles/nō de/
bet curare de fama:q̄ꝛ vix aut nunq̄ pōt haberi inter tales:et
talib⁹ loq̄bat apl̄s.j.Coꝛ.iiij.a. Sꝫ qn̄ ē iter coꝛrigibiles:ſi
famā negligit crudelis ē: q̄ꝛ n̄ parcit ſibi nec ꝓximo. Nō ſibi/
q̄ꝛ indiſcrete agit:nō ꝓximo/q̄ꝛ eū ſcādalizat. Apollo mō iuit:
q̄ꝛ audiuit illos coꝛrectos. In h videt feciſſe ꝯ illud Matth.
ix.b. Nō ē op⁹ valētib⁹ medic⁹.i.eis q̄ reputāt ſe habere ſpū/
alē valitudinē:q̄ꝛ tales repellūt grām:ſed male habētib⁹. Po
ti⁹ q̄ debuit iuiſſe anteq̄ mō. Itē elemoſyna materialis poti⁹
debet dari indigēti q̄ nō indigēti:q̄ ſimilit coꝛrectio ſpūalis.
Solō: audiuit coꝛretos.i. coꝛrectioni paratos. Ad illud non
eſt opus valētib⁹ medicus ꝛc. dicēdū ꝙ null⁹ eſt/ dū ē in hac
vita q̄ coꝛrectiōe nō indigeat: qb⁹ aūt poti⁹ p̄dicādū: vtrū iā
coꝛrectis vel nō coꝛrectis charitas docebit.

G Nam de miniſterio. Hoc capl'm ¶Expo. Ca. IX. diuidit in tres partes. In prima ponit rōnes q̄re debeāt facere elemoſynas. In ſecūda q̄liter vnuſquiſq₃: ibi: Unuſquiſq₃. In tertia ꝓpter quē finē debēt facere: ibi: Nā miniſteriū. Primo ḡ ponit rōnes propter q̄s debēt facere elemoſynas.

a Nam dē mini ¶Ca. IX
ſterio qd̄ fit in ſanctos
b ex abūdātī ē mihi ſcri
c bere vobis. Sciō em̄ ꝓmptū
animū veſtrū ꝓ quo de vob
d glōrioꝛ apd̄ macedones: qm̄
e et achaia parata eſt ab anno
f p̄terito: et vr̄a emulatio ꝓuo
g cāuit plurimos. Miſim⁹ aūt
frēs vt ne qd̄ gloriamur de vo
bis euacuet in hac parte: vt
queādmodū dixi parati ſitis
i nē cum venerint mecū mace
dones: ⁊ iuenerint vos impa
i ratos/ erubeſcam⁹ nos vt nō
† dicām⁹ vos ī hac ſubſtātia.
Neceſſariū ergo exiſtimaui:
rogare frēs vt p̄ueniāt ad voſ
k ⁊ p̄parent reprōmiſſam bn̄di
ctionē hāc paratā eē † q̄ſi bn̄di
l m ctiōnē nō q̄ſi auariciā. Hōc
aūt dico: Qui parce ſeminat
n pce ⁊ metet: ⁊ q̄ ſemiat ī bn̄dic
o tiōib⁹/ dē bn̄dictiōib⁹ ⁊ metet.

A Prima eſt vt illorū exemplo alīj ad ꝯſile ꝓuocent: ibi: Scio em̄. Secūda ne erubeſcere faciant ipm apl'm: ibi: Miſim⁹ aūt. Tertio oſtēdit hoc idem p ſile: ibi: Hoc autē dico. Inde ſequit ſecunda pars in qua oſtendit q̄ ſpōtanee ⁊ hilarit debet fieri elemoſyna: ibi: Unuſq̄ſq₃. Secūdo q̄ abūdanter: ibi: Potēs eſt em̄. Tertio q̄ diſpſim: ibi: Diſpſit. Quarto q̄ elemoſyna ſemper debet eſſe in augmēto: ibi: Qui aūt adminiſtrat. Quinto q̄ debet fieri in ſimplicitate: ibi: Et in oībus locupletati. Cōtinua ſic. Poſſet q̄s dicere: ita dicis q̄ recipiam⁹ iſtos beniuole: ſ₃ q̄re nō hortaris ad largitionē elemoſynaꝝ: Rn̄det. a ¶Nā de miniſterio qd̄ fit in ſctōs: ad opus ſanctoꝝ. b ¶Ex abundāti. i. ſup̄fluū. i. nō neceſſariū. c ¶Scio em̄. More rhetorico loquit eis apl's: nō oportet q̄ p ſuadeā vobis cauſam meā: q₂ ſcitis qm̄ iuſta eſt: ⁊ tn̄ p̄ſuadet. d ¶Glorioꝛ apd̄ macedones/ dicēs eis: e ¶Quoniā ⁊ achaia/ cui⁹ metropolis eſt corinthus. f ¶Emulatio/ imitatio g ¶Prouocauit/ ad largitionē elemoſynarū: de Exodo. xxvj. a. Cortina cortinā trahit. Apoc'. vlt'. d. Qui audit dicat: veni. Fiende ḡ ſunt elemoſynę vt ꝓuocent alīj ad idē. Iudic'. ix. f. Abimelech accepta ſecuri abſcidit arboris ramū: impoſitūq₃ ferēs humero. i. elemoſynā faciēs ī apto/ dixit ipo exēplo: qd̄ me videritis facere facite. Certatī igit p̄cidētes ramos/ ſeq̄bant ducē. Et nota q̄ volebat ignitis lignis ſuccēdere turrim quandā: in q̄ ſignificat q̄ elemoſynis factis ex feruore charitatis ſuccendit munitio diaboli. h ¶Ne cum venerint ⁊c̄. Argumentū q̄ ꝓpt ignotos maioꝛ reuerētia exhibēda eſt p̄latis. i ¶Ut nō dicam⁹ vos/ erubeſcere/ in hac ſubſtātia. i. ꝓ hac datione elemoſynarū: quib⁹ ſuſtentantur paupes. q. d. nec ego neq₃ vos erubeſcam⁹. k ¶Repromiſſam: multotiēs a vobis ꝓmiſſam. l ¶Quaſi bn̄dictionē nō q̄ſi auariciā. i. vt large ⁊ ex charitate detis. m ¶Hoc aūt dico: q̄ parce ſemiat parce ⁊ metet: q̄ ſemiat malū/ malū metet. Prouerb. xxīj. b. Qui ſeminat iniq̄tatē. Iob. iiīj. b. Qui operant iniq̄tatē ⁊ ſeminant dolores ⁊ metēt eos. Eccī. vīj. a. Nō ſemies mala ī ſulcis iniuſticię ⁊c̄. Oſee. viīj. a. Qui ventū ſemiat ⁊c̄. Prouer. xj. c. Seminātī iuſticiā merces fidelis. Eccs. xj. c. Mane ſemina ſemē tuum ⁊c̄. Gal'. vj.
Pſ. 125. b. Que ſeminauerit hō hec ⁊ metet. Pſ. Euntes ibant ⁊c̄. n ¶In bn̄dictionib⁹. i. large. o ¶De bn̄dictionib⁹ et metet. i. largā retributionē recipiet a dn̄o: q̄n dicet ei: Uenite bn̄dicti ⁊c̄. Elemoſyna dr̄ bn̄dictio pp'ī ꝓpt tria: q₂ paup accipiēs bn̄dictionē. Iob. xxix. b. Bn̄dictio perituri ſup me
Pſ. 23. veniebat. Itē de⁹ bn̄dictus. Pſ. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o. Itē q₂ pp'ls bn̄dicit. Prouerb. xj. d. Qui abſcōdit frumenta maledicit in pp'lis: bn̄dictio aūt ſup capud vendentiū. Eccī. xxxj. c. Splēdidū in panibus. Prouer. xxīj. b. Qui ꝓnus ē ad miſericordiā bn̄dicit. Cui bn̄dictioni reddet benedictio. Matth. xxv. c. Uenite bn̄dicti. Eccī. xj. c. Bn̄dictio in mercedē iuſti feſtinat. Nec ſolū elemoſyna/ ſed om̄e donū datū gratuitū dr̄ bn̄dictio. Iudic'. j. c. dicit aſa caleph. Da mihi
Elemoſyna cō bn̄dictionē. Itē. j. Reg'. xxv. e. Suſcipe bn̄dictionem quā at
paratur ſemini tulit ancilla tua. Gen̄. xxx. d. Bn̄dixit mihi de⁹ ad introitū tu
ꝓpt m̄ltas cāo um. Nota etiā q̄ elemoſyna cōparat ſemini ꝓpter m̄ltas cau

ſas. Una eſt q₂ ad modū ſeminis debet occultari: nō ad iactātiā fieri. Matth. vj. a. Tu aūt cū facis elemoſynā neſciat ⁊c̄. Eccī. xxix. b. Cōclude elemoſynā in ſinu pauperis. Secunda cauſa eſt: q₂ ſicut ſemē cōmittit bonę terrę: ſic elemoſyna debet dari bonis pauperib⁹. Tob. iīj. a. Uade adduc aliq̄s de tribu nr̄a timētes deū. Eccī. xīj. a. Da bono et non receperis pctōrē ⁊c̄. Tob. iiīj. c. Noli mādūcare ⁊ bibere cū pctōribus. Sed tn̄ q̄n agricola nō habet bonā terrā ꝓmptā/ ī mala ſeminat/ vt ſic quoq̄ mō viuat: Sic et q̄n non inuenit quis cui det niſi malis. Luc'. vj. c. Om̄i petēti te tribue. Et nota q̄ ſicut ſemē materiale multiplicat in terra pingui melius q̄₃ in arida: ita eſt econuerſo in terra ſpirituali. Q₂ elemoſyna melius multiplicatur in terra arida. i. in pauperib⁹ ideo dicit Eccī. viīj. c. Noli fęnerari homini fortiori: etſi fęneraueris quaſi perditū habe. Fęnerari appellat dare elemoſynā: quia fructus eſt quaſi cū vſura magna. Sed Eſa. lviīj. c. Frāge eſuriēti panē tuū. Tertia cauſa eſt: q₂ ſicut ſemen non creſcit: niſi irrigēt pluuīſ: ſic nec elemoſyna niſi detur cū cōpaſſione cordis ⁊ cum lachrymis. Iob. xxx. d. Flebam quondam ſuper eo qui afflictus erat ⁊ cōpatiebat aīa mea paupi. Eſa. lviīj. c. Si effuderis ⁊c̄. Et ſicut pluuia qua ſemen irrigatur cęlitus venit. Item donū dei eſt quando elemoſyna datur ex cōpaſſione ⁊ cum lachrymis. Quarta cauſa eſt: quia ſicut quādo ſemen iacitur ſemen perdi videt: tamē poſtea multipliciter recipit: ſic et elemoſyna. Eccī. xxix. b. Perde pecuniam ꝓpter fratrem ⁊c̄. Et paulo poſt dicitur: Conſurget et retribuet illis retributionem. Quinta ratio eſt: quia ſicut magis precioſa in anno vno ſeminantur: et in alio colligunt: Similiter elemoſynę q̄ fiunt ex charitate et in charitate ſunt quaſi precioſa ſemina: quarū remuneratio erit in patria: quę autem fiunt in mortali/ ſunt quaſi vilia ſemina ⁊ remunerant in pręſenti. Matth. vj. a. Recęperunt mercedē ſuā: Sed de illis que in charitate Eccī. xxxvj. c. Da mercedem ſuſtinentibus te. Sexta ratio eſt: quia ſicut ſemen vno tempore ſeminatur/ et in alio fructus eius colligitur: ita ſeminatur modo elemoſyna in tempore gratię: ſed eius fructus colligetur in tēpore glīę. Eccs. xj. a. Mitte panē tuū ſup trāſeūtes aquas ⁊c̄. Septima ratio eſt: q₂ ſicut ſemē gelu cōpſſum ⁊ retardatū magnā copiam repromittit: ſic elemoſyna q̄ nō habet tēpalem ſꝫ remunerationē:

Expoſitio a ¶Nam de miniſterio ⁊c̄. Ex abundanti eſt: id eſt ſuperfluū: et tn̄ ſcribit: ḡ ſuperflue ſcribit. Sed ſicut ſup̄flue loqui
Glo. eſt pctm̄: ita et ſuperflua ſcribere: imo magis. Itē Greg'. Uecordem ſe aſſerit qui hortis in flumine ſitis aquā fert. Et Eſa. lviīj. b. Frange eſurienti panem tuum. Solutio: dicit ibi ſuperfluum ſcribere de elemoſynarū largitione: quia non erat de principali ꝓpoſito ſuo: cum ipſi ad hoc eſſent parati: vnde ſuperfluum. i. pręter principale propoſitum: non eſt tamen ſuperfluum. i. inutile: immo q̄ eos ad elemoſynas monuit/ eis vtile fuit vt promptiores eſſent: et melius hoc facerent. Non parum dat qui parum habet ⁊c̄. ſed qui ex paruo affectu dat: Non triſtē/ nō murmurantē. Sed ecce aliq̄s ſanguineus qui ꝯſuetus eſt dare ⁊ dat cum magna hilaritate: alius aūt melancolicus ⁊ diu fuit auarus mō exiſtēs in charitate pari cum illo: cogit ſe ⁊ dat cū triſticia: quā tn̄ deuincit: ergo ſanguineus eſt magis acceptus deo. Contra de ieiunio in phlegmatico ⁊ colerico: cōſtat q̄ colericus magis meretur ieiunando: quia magis affligitur: et tamen cogit ſe: et ieiunium illius magis approbat dominus: ergo ſimiliter dantem ex

charitate cum

a Unuſqſqꝫ ꝓut deſtinauit in
b c corde ſuo/nõn ex triſticia aut
d ex neceſſitate: Hilārē eīn da/
e torē diligit de⁹. Pōtēs eſt au
tē deus omnē grām abūdare
facere in vobis/vt in omibus
ſemꝑ oēm ſufficientiā haben/
tes abundetis in omne opus
f g bonū: ſicut ſcriptū ē: Diſpēr
h ſit dedit pāuperibus: iūſticia
i k ei⁹ manet i ſeculū ſeculi. Qui
l m āūt ādminiſtrat ſemen ſemi/
n nanti: ꝛ pānē ad manducan/
o dum pręſtabit: et mūltiplica/
bit ſemen veſtrum: et augebit
p incrēmēta frugum iuſticię ve/

remunerationē/ſed pſſurā tribulatiōis ꝛ aduerſitatis habebit fructū eterne hereditatis: Qd̉ ſignificatū eſt Exo.j.b. vbi dꝛ ꝙ filij iſrael quāto magis cōprimebant: tāto magis multipli/cabant. Octaua ratio: qꝛ ſic ſeminās de parte ſeminis viuit in pñti ꝛ partim in futuro: ſic elemoſyna qñqꝫ habet ad augmentum tpaliū in pñti: et eterna bona in futu/ro. j. Timoth. iiij. c. Pietas vtilis eſt ad oia/ pmiſſiones hñs ꝛc. Nona cauſa eſt: qꝛ ſicut ſemen nō in vno loco ſpargit: ſed pluribus: ſic debet ꝛ elemoſyna. Pſ. Diſ/perſit dedit pauperibus. Decima cauſa eſt: qꝛ ſicut tria ſunt impedimenta ne ſemen materiale fructificet: ſic ꝛ elemoſyna. Matth. xiij. a. Super petroſa ſecus viā inter ſpinas. Primū eñ impedimentū fructificationis elemoſynę eſt cordis duritia: qñ dat nō ex cordis cōpaſſione: ſed cū murmure. Secundū eſt inanis glīa: ꝛ tunc iacit elemoſyna ſecus viā: quā volucres cęli. i. demones comedūt ꝑ inanē glīaꝫ: qꝛ oibus expoſita eſt. Tertiū eſt ꝓpriū pctm̄: qd̉ ſignificat ꝑ ſpinas: qꝛ cōpunctionē ꝯſciētię generāt. Seminant. Glo. Nō ait dāt/ſed ſeminat: qꝛ dare elemoſynā nō eſt amittere ſꝫ ſemiare. ſ. ad tpꝰ carere vt pl⁹ habeat i futuro. a Unuſqſ qꝫ ſupple largiat. b Prout deſtinauit. In hoc notat ꝙ debet dari elemoſyna cū diſcretione. Eccj. xij. a. Si bñfeceris ſcito cui feceris ꝛc. Eccj. xxxv. b. Da altiſſimo ſm̄ donatum ei⁹ ꝛc. qm̄ retribuēs ē dñs ꝛ ſepties tm̄ reddet tibi. Sic ſeminauit iſaac: et eodē āno iuenit cētuplū: Geñ. xxvj. c. Matth. xix. d. Ois q̄ reliqrit domū vel frēs aut ſorores aut patrē ꝛc. centuplū accipiet ꝛ vitā eternā habebit: multo fortius q̄ dederit. c Nō ex triſticia aut ex neceſſitate/coacte: ſed cū hilaritate. Glo. Qui inuitus dat ꝓpter pñtem pudorē nō habet mercedē. Pſ.53. Pſ. Uoluntarie ſacrificabo tibi. d Hilarē. Eccj. xxxv. b. In omni dato hilarē fac vultū tuū. Matth. vj. b. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū oleo. Ro. xij. c. Qui miſeret in hilaritate. Nota Glo. hic. Qui dat vt careat tedio interpellātis/nō vt reficiat viſcera indigentis/ ꝛ rem ꝛ meritū pdit. e Potēs eſt deus. Ro. iiij. d. Pleniſſime ſciens qꝛ quecūqꝫ pmiſerit deus potēs eſt facere abūdanter. Jacobi. j. a. Qui dat omnibus affluenter et nō improperat. f Sicut ſcriptū eſt. Probat qd̉ dixit: ꝛ ꝙ dāda ē elemoſyna diſperſim oſtendit. g Diſpſit. In hoc notat abūdantia ꝛ diſperſio. Et bonū ē dare multis: qꝛ ſicut ſi totū ſemē iaceret i vno loco/nullū fructū faceret: ſic qñ vni tm̄ dat elemoſyna: aut ille in ſupbiam erigit: aut exponit luxurię: et ſic ab eo nō recipit fruct⁹ oronis. h Pauperib⁹: nō diuitib⁹. Eſa. lviij. b. Frāge eſurienti panē tuū. Luc. xiiij. c. Cū facis cōuiuiū voca paupes. Eccj. iiij. a. Ne defraudes elemoſynā paupis. Eccj. xxxiiij. d. Panis egentiū vita paupis: q̄ defraudat illū hō ſanguinis eſt. i Juſticia ei⁹. i. fruct⁹ de largitione elemoſynarū. Juſt⁹ eſt q̄ bona mūdi reſpuit ꝛ eterni pmij bona reputat. k Qui aūt adminiſtrat: ita debet fieri elemoſyna ſꝑ ſm incrementū: qꝛ inde habet vita eterna. l Autē. i. qꝛ. Qui adminiſtrat/largientib⁹ elemoſynas. Uel/ Qui adminiſtrat ſemen. i. ſubſtātiā de q̄ pōt fieri elemoſyna. n Panē. i. ſuſtētationē. q. d. ſicut dat vob ex quib⁹ poteſtis facere elemoſynas: ita dat vobis ex quib⁹ ſuſtētari poſſitis. q. d. non oportet vos ſollicitos eſſe de ſuſtētatione vr̄a: nec ꝓpter hoc debetis dimittere elemoſynas facere. Mat. vj. d. Nolite ſollicitj eſſe dicētes ꝛc. qꝛ ſi facitis elemoſynas: habebitis a deo ſuſtentationē. Eſa. xxx. e. Dabit pluuia ſemini tuo: vbicūqꝫ ſeminauerj in tra: ꝛ panis frugū trę erit vberrim⁹ ꝛ piguis. Sic Moraliter etiam ſumitur panis. Geñ. xxviij. d. Si fuerit dominus deus mecum in via ꝛc. et dederit mihi panem ꝛc. m Adminiſtrat ſemen ꝛc. Et quia multi ſunt qui nolunt ſemen adminiſtratum ſeminare: Ideo dicitur Eccs. xj. c. Mane ſemina ſemen tuum ꝛ veſpere non ceſſet manus tua ꝛc. Eſa. xvij. c.

Mane ſemē tuū florebit: ablata eſt meſſis in tpe hereditatis. vel die iudicij: vel qñ debēt recipe mercedē. Geñ. xlvij. e. dixit ioſeph: accipite ſemē ꝛ ſerite agros vt fruges habere poſſitis: quintā partē dabitis regi: ꝛ q̄ttuor ptes vob relinq̄: hoc ē qñ chriſtus dat: vnde elemoſynis poſſum⁹ ſerere agros: pauperes ſcꝫ. Quattuor ptes ſunt nr̄ę. Primū abſolutio a pena. C Pſ. 111. Prouerb. xiij. b. Redēptio aię ꝓprię diuitię. Scdm̄ ē remiſſio pctōꝝ pteritorū. Eccj. iij. b. Sicut in ſereno glacies ſoluētur pctā tua. Et loqt de elemoſyna. Tertium eſt pręſeruatio a peccato futuro. Eccj. iij. d. Ignē ardentē extinguit aqua: et elemoſyna reſiſtit pctis: ſicut qñ incēdiū eſt in ciuitate: aqua ꝓiecta ſup tecta/nondū accēſa reſiſtit igni ſupuenienti. Quartū eſt fruct⁹ vitę eternę. Eccj. xvij. c. Elemoſyna viri quaſi ſacculꝰ cū ipſo. Iſta q̄ttuor nob dat dñs de ſemine elemoſynę: ſꝫ quintā ptē. i. gloriam ſibi vult reſeruare. Uñ poſt pſalmos ꝑ q̄s intelligit opatio: dicit Gloria patri ꝛc. Eſa. xlij. b. Gloriā meā alteri nō dabo. Uel/ Semē/ſpirituale: de quo Eſa. lv. c. Quō deſcēdit imber et nix de cęlo ꝛc. ſic verbum qd̉ egredit de ore meo. i. de paulo: os tubę. o Multiplicabit ſemē. i. ſubſtātiā: de q̄ poſſit fieri elemoſyna. Lucę. vj. f. Date et dabit vob. Dñs illis cōſeruat cōſuetudinē q̄rūdā eccleſiarū: i qb⁹ ſic ē: ꝙ ille q̄ maiores facit expēſas vl̄ elemoſynas pl⁹ dat de redditib⁹ eccleſię. Prouer. xj. c. Quidā diuidūt ꝓpria et ditiores ꝛc. Prouer. iij. b. De pmitijs frugū tuarū da pauperib⁹ et implebunt horrea tua ſaturitate. p Incrementa frugū iuſticię. i. bonā volūtatē erogādi pauperib⁹: ex q̄ auget fruges iuſticię. Geñ. xlix. c. Filius accreſcens ioſeph. Prouerb. iiij. c. Juſtorū ſemina quaſi lux ſplendēs ꝓcedit et creſcit vſqꝫ ad pfectū diē. Uita eñ bona eſt quaſi candela faciēda/in pricipio gracilis/ſemꝑ ingroſſando ꝓcedēs: ſed vita hypocritarū/q̄ſi candela ad vendēdū/in pncipio groſſa ꝛ in fine gracilis. Uel fruges dicit vitā eternā vel mercedē. Leuitj. xxv. c. Dabo bñdictionē anno ſexto: ꝛ faciet fruct⁹ triū annorū. Ita multiplicat dñs bona dātib⁹ elemoſynas. Oſee. x. d. Seminate vobis ſemen in veritate iuſticię. i. largitionē elemoſynarū: et metite i ore miſericordię. i. i plenitudine: Os eñ ſignificare ſolet plenitudinē. Uñ: Occidit eos in ore gladij. Juſticię. Jac. iij. d. Fruct⁹ iuſticię i pace ſemiat faciētib⁹ pacē.

Ut in oib⁹ charitate cum triſticia. Solutio: quod hic dicitur intelligitur de hilaritate rationis et cum triſticia ſenſualitatis: Expoſitio Glo. quam deuincit: et quantū ad hoc ꝙ deuincit ſenſualitatis triſticiam/magis placet deo. Si aūt cum triſticia facis fit de te non tu facis: id eſt non facis meritorie/vel vt reputās non facere: quia inde merces non datur a deo acſi non faceres. Solam ſufficiētiā eligit: iuxta illud: Cui ſatis eſt qd̉ habet/ ſatis illum cōſtat habere. Non querit de quāto: quia ſi habet multum/oportet ꝙ multū det: ſi parū/parū det. Et hęc iuſticia ē elemoſynarū largitio quę eſt ps iuſticię: iuxta illud: Aliena rapere cōuincit: qui ſupflua retinere ꝓbat. Eccj. iiij. a. Ne defraudes ꝛc. Quanto magis eius qui miniſtrat ſanctis. Hoc non dicit/ quia maioris pręmij meritoria ſit elemoſyna data paupibus bonis q̄ꝫ pauperibus malis: ſi vtraqꝫ detur ex ęq̄li charitate: ſed quia ille qui bonis ſua erogat/ acquirit ſibi amicos: qui orando pro eo impetrant ei maiorem gratiam: cui debetur maius pręmium: et ita per conſequens maior merces ei largitur / quia dat bonis. Propter hoc dicitur Eccj. xij. a. Si benefeceris ſcito cui feceris: et erit gratia in bonis tuis multa: et ſi non ab eo/certe a deo. Et intantū pręſtabit ꝙ etiā ꝛc. qꝛ. j. Timoth. iiij. c. Promiſſionē habens vitę ꝛc. Prouerb. iij. b. Lōgitudo dieꝝ i dextera ei⁹: ꝛ i ſiniſtra illi⁹ diuitię ꝛ gloria. Marci. x. d. Nemo ē qui reliq̄rit domū aut frēs aut ſorores ꝛc. q̄ nō accipiet cēties tātū in hoc tempore. Ex quibus procedit iuſticia

G a ¶ Ut in omnib⁹ locupletati / in bona volūtate ⁊ ſubſtā tia ſiue materia elemoſynarū. b ¶ In oēm ſimplicitatē.i. elemoſynarū largitionē ꝗ debet fieri ex ſimplici corde. Eccī. xx.b. Datus inſipiētis nō erit vtilis tibi: oculi illius ſeptēplices ſunt. Et ideo dr̄ Eccī.iij.d. Cor ingrediēs duas vias nō hēbit ſucceſſ⁹. Que ſimplex largitio / c ¶ Operatur per nos grarūactionē .i. cauſa q̄re agunt̄ deo grē. d ¶ Qm̄ miniſteriū. Tertia ps caplī in q̄ oſtēdit q̄ ſine debet fieri elemoſyna: qꝛ mlta ibi bōa ſūt. Unū ē vt inopia illoꝝ ſuppleat̄: qd̄ no tatur ibi: Nō ſolū ſupplet ea q̄ deſūt ſctis. Ut dn̄s glorificet̄: ibi: Abūdat ꝑ mltas grarūactiōes. Ut alij ꝓuocent̄ ad laudandū deū: ibi: Glorificātes deū. Ut acq̄ram⁹ nob̄ interceſſores q̄ ꝓ nob̄ orēt: ibi: Ipſoꝝ obſecratiōe.

B

a ſtre: vt in omnibus locuple-
b tati abundetis in omnem ſim-
c plicitatē: q̄ operat̄ ꝑ nos gra-
tiarūactionē deo. Qm̄ mini-
d ſteriū hui⁹ officij nō ſolū ſup-
e plet ea q̄ deſunt ſanctis: ſ3 eti-
f am abundat ꝑ multas grarū
actiones in dn̄o ꝑ ꝓbationē
g miniſterij huius: glorificātes
h deū in obedientia ꝯfeſſionis
i veſtre i euāgelio chriſti ⁊ ſim-
k plicitate cōicationis veſtre in
l illos ⁊ in oēs: ⁊ in ipſoꝝ obſe-
m cratione ꝓ vobis: deſideran-

e ¶ Supplet ea q̄ deſūt ſctis: ꝓpt̄ h̄ debet fieri elemoſyna. s̄.viij.c. Ura abūdātia illoꝝ inopiā ſuppleat. ī.xj.b. Qd̄ mihi deerat ſuppleuert̄ ⁊c. f ¶ Abūdat ꝑ multas. s̄.j.c. Ut ex multarū ꝑſonis facierū ꝑ multos grē agant̄. Hic tāgunt̄ noue fruct⁹ elemoſyne. Prim⁹ eſt ſupplemētū defect⁹ ſanctoꝝ ex ꝑte dātis. Secūd⁹ grarū actio ex parte recipiētis. Tertius approbatio ex parte videntis. Quartus glīficatio dei ex parte eiuſdē. Quintus obediētia ſubditi. Sextus ꝯfeſſio euāgelij. Septimus ſimplicitas. Octauus cōicatio operū ⁊ orōnū. Nonus deſideriū pauperū per approbationē. h ¶ In obediētia.i. de. Eccī.xxix. b. Propter mandatū aſſume pauperē. g ¶ Glorificantes. Joſue.vij.c. Da gloriam deo. i ¶ Confeſſionis / fidei: et laudis. Et reſume: Glorificātes deū: de / k ¶ Siplicitate i illos ⁊ in oēs / alios paupes. Gal̄.vj.c. Operemur bonum ad omnes. Et glorificantes deum de / l ¶ Obſecratione. Ex hoc patet ꝙ valde bonū eſt facere bona opa ⁊ ꝑcipue opera miſericordie: qꝛ inde laudat̄ de⁹: ⁊ interceſſores nobis acq̄rimus. Eccī.xxix.b. Hec em̄ exorabit ꝓ te ab omni malo. ī. Theſſal̄.v.d. Fidel̄ ē de⁹ q̄ vocauit vos q̄ etiā faciet fr̄es orare pro vob̄. Act̄.ix.g. De dorca quā ſuſcitauit petrus ꝓpter deꝑcationes pauperū q̄s veſtierat: in q̄ ſignificat̄ ꝙ mortu⁹ in pctīs ſuſcitat̄ per elemoſynas. m ¶ Deſiderantiū. Ps̄. Deſideriū pauperū exaudiuit dn̄s.

Ps̄.9.

Expoſitio Glo. bus ꝓcedit iuſticia: q̄ etiam auget̄ in ipa largitione elemoſynarū. Multa in hoc bona ſunt.i. multe vtilitates q̄ ſubiūgunt̄ in lr̄a. In ſubiectione mētis.i. ſubijciētes ei mentē noſtrā. Deſiderātiū vos videre in eterna beatitudine. Per h̄ patet ꝙ male corrigit̄ a q̄buſdā illa collecta. De⁹ q̄ p̄rem et matrē ⁊c. noſq3 eos in eterne claritatis gaudio fac videre: dicunt nō ſic: ſed / noſq3 cū eis fac viuere ⁊c. Et coꝝ ratio eſt: qꝛ illi q̄ in inferno erūt / bn̄ videbūt ſanctos eſſe in paradiſo. Sed dicendū ꝙ ibi ſumit̄ videre non ſolū ſm̄ qd̄ exterius videt̄ res: ſed ſm̄ ꝙ intus ꝑut dr̄ cōiter: volo ꝙ me veniatis videre ī domo mea: ex q̄ relinquit̄ qd̄ intret. De alterna indigētia: hic ſimul ⁊ ſemel ſumit̄ equoce indigētia: ⁊ ſilr̄ ſupplementū ꝓ tꝑali ⁊ ſpūali. Prouincialiū chriſti: q̄ bona ſua ſiue elemoſynas largiuntur paupib⁹ q̄ſi tributa militib⁹ ciuitatē eccleſie orōnib⁹ ſuis defendētib⁹. Et militū chriſti.i. pauperū q̄ recipiūt elemoſynas: q̄ſi ſtipēdia a diuitib⁹. ¶ Expo. Ca. X

G Ratias deo ⁊c. In caplo̅ p̄cedēti monuit apl̄us dare elemoſynas corꝑales ⁊ ſpiritales.i. corripe ſtultos: reuocare ſeductos: Redit etiam hic ad p̄ncipale ꝓpoſitū: videlicet ad ſui commēdationē: quedā em̄ fuit euagatio hoc qd̄ tractauit de elemoſyna. Diuidit̄ aūt hoc caplm̄ ī ſex partes. In p̄ma parte rogat corinthios vt ſe emēdēt antecꝫ ipſe puniat: ⁊ arguit eos de ꝯuitijs in ſe iaculatis vbi etiā ſe cōmēdare videt̄ ab audacia. In ſecunda parte dicit ſe deo auctore ꝑa p̄dicare ⁊ bona facere: ibi: In carne em̄ ambulātes. In t̄tia ſe ꝯfert pſeudo ⁊ p̄fert ſe illis: ibi: Que āt ſm̄ faciē ſūt videte. In q̄rta dic̄ ſe eē vniformē in ſcribēdo ep̄lam / ⁊ in exhibendo p̄ntiam: ibi: Ut aūt nō exiſtimer. In q̄nta dic̄ ſe non adulatorie ſed vere docuiſſe: nō ſolū illos / ſed alios plures: ibi: Nō em̄ audem⁹. In ſexta optat eis patiētiā dum arguuntur: ibi: Utinam ſuſtineretis. Dicit ḡ: n ¶ Gratias deo: quaſi cōcludit gratiam elemoſynarum in gratiarūactione.

A

tiū vos ꝓpter eminentē gratiam dei ī vobis. ¶ Ca. X
n
o G Ratias ago deo ſuper inenarrabili dono ei⁹.
p Ipſe autē ego paul⁹ obſecro vos ꝑ māſuetudinē ⁊ mode-
q ſtiam chriſti: qui in faciē quidem humilis ſum inter vos:
r abſens autem confido in vo-
s bis. Rogo autem vos ne pre-
t ſens audeam per eam confidentiam qua exiſtimor audere in quoſdā: q̄ arbitrant̄ nos
v tanq̄3 ſm̄ carnē ambulemus.

o ¶ Super inenarrabili dono: de charitate qua diligit nos: que enarrari non poteſt: vel quā dedit vt diligeremus eum. Uel / Enarrabili / quia debet enarrari eo modo quomō poteſt. Uel / Inenarrabili dono.i. mutuo ſupplemento indigētie mutue: qꝛ dominus dedit vobis ꝙ ſuppleatis tꝑalē ſctōꝝ indigētiā: ⁊ ipſi veſtrā ſpūalē. Ro.xj.d. O altitudo diuitiaꝝ ⁊c. Eph̄.iiij.b. Dedit dona hominibus. Prouerb̄.iiij.a. Donum bonū tribuā vobis. p ¶ Ipe aūt ego ꝑ manſuetudinē ⁊c.i. ſi veliꝭ ꝙ ſim vobis māſuet⁹ ⁊ modeſtus: ſicut chriſtus fuit Mat̄. xj.d. Diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Gal̄.v.d. Fructus ſpūs eſt charitas ⁊c. manſuetudo fides. Col̄.iij. b. Induite vos ſicut electi dei ſancti et dilecti: viſcera miſericordie / benignitatē / humilitatē / modeſtiā / patientiā. q ¶ In facie quidē humilis.i. vilis aſpectu ⁊ iudicio hoim̄: quādo in p̄ntia veſtra ſum / oſtendo me humilē: quaſi timēs ne mihi pꝰnam infligatis. In facie. Eccī.xj.a. Non laudes virū in ſpecie ſua: necꝫ ſpernas hoiem in viſu ſuo. Joh̄.vij.c. Nolite iudicare ſm̄ faciē. Iſte em̄ qui vilis apparet mūdo nō eſt repulſus a tertio celo. r ¶ Abſens confido.i. confidenter vos redarguo cū auſteritate. Hoc dicit non aſſerēdo: ſed q̄ſi verba quorundam inter eos recitando: talia em̄ dicebant de apoſtolo. Uel / Confido.i. confidenter impero per lr̄as. Eccī.iiij.b. Qui audit illā iudicabit gentes: ⁊ q̄ intuet̄ illā permanebit confidens. s ¶ Rogo autē: non dicit quid rogat ſcꝫ vt ſe emendēt: vt ꝓ pſeudo nihil dent / ⁊ ita eos repellāt: et ideo dicit / Rogo ne p̄ſens.i. rogo vt emendetis vos: ne ſicut creditis me audacē dum ſum abſens a vobis: in veritate illud audeā dum ero p̄ſens. t ¶ Ne audeā.i. audacter vos corrigā: qꝛ timebāt de illo: ne traderet eos ſathane ſicut fornicatorē. j. Cor̄.v.b. ī.xj.e. In quo quis audet: audeo et ego. v ¶ Tanq̄3 ſm̄ carnē ambulemus: ſm̄ quā ambulātes fauent amicis et illis q̄s timent in p̄ſentia eorum: minant̄ aūt abſentes eiſdē. Roma.viij.b. Qui in carne ſunt deo placere nō poſſūt. Sed q̄ fuit cauſa huius ſuſpitiōis quā habebāt de aplo: Non em̄ munera recipiebat: necꝫ ſplēdide māducabat: necꝫ eq̄tabat: necꝫ purpurā aut ſericū induebat: ſola inuidia G que neſcit de

Expoſitio Glo. n ¶ Grās ago. Inenarrabili: qꝛ null⁹ poteſt enarrare q̄ītum diligit nos: vel de charitate q̄ eū diligim⁹ q̄3 vtilis ſit / nullus enarrare poſſet. Ego paul⁹ q̄ſi ꝑe humilis. Alludit īterꝑtatiōi: paul⁹ em̄ idē qd̄ modic⁹. Chriſt⁹ leuē aim oſidit. Eſa.xlij.a. Nō erit triſtis necꝫ turbulēt⁹. Mat̄.xj.d. Diſcite a me. Ne cogat̄ iraſci. Jacobi.j.c. Ira viri iuſticiā dei nō opat̄. More carnalium: qui fauent amicis: ⁊ ꝓuocati modum correctionis excedunt

ꝗ̃ neſcit de aliquo eſtimare. Sed de ipſo dr̃ Prouerb. xxviij. Nõ ↄtriſtabit iuſtũ quicqd acciderit. Et. xq. c. Juſtus q̃ſi leo ↄfidit. a In carne / fragili. ſ. b Ambulantes: vi/uentes: c Non tñ ẜm carnẽ: quia caro ducitur et non ducit. Uel / Nõ tñ ẜm carnẽ militamus: caro nõ curat militare / ẜ magꝭ mã/ducare et dormire. Militia Job. vij. a. Militia eſt vita hoĩs ſuper terram. ij. Timoth. ij. a. Nemo militãs deo implicat ſe ſe/cularibus negocijs: ergo nec carnalibꝰ. d Arma militie. Hic cõmẽdat ſe apo/ſtolus a virtute. Arma / militie. i. pdica/tio ⁊ miracula. e Nõ ſunt carna/lia. i. debilia. Eph. vj. b. Suſcipite ar/maturã dei / non dia/boli. Pſ. 56. Filij hoim dẽtes eoꝝ arma: ⁊ ſa/gitte ⁊ lingua eoꝝ gladiꝰ acutꝰ.

B

a In carne eñ ambulãtes nõ
b tñ ẜm carnẽ militamꝰ. Nã ar/
c
d
e ma militie nr̃e ñ carnalia ſũt:
f ſed potẽtia deo ad deſtructio
g nẽ munitionũ: ↄſiliã deſtruẽ/
h
i tes ⁊ oẽm altitudinẽ extollen/
k tẽ ſe aduerſus ſciẽtiã dei: et
l in captiuitatẽ redigẽtes oẽm
m
n intellectũ in obſequiũ chriſti:
o et in ꝓmptu habentes vlciſci
p oẽm inobedientiã: cũ implẽ/
ta fuerit vr̃a obedientia. Que
q ẜm faciẽ ſũt videte. Si qs cõ
r
s
t fidit chriſti ſe eſſe h̃ cõgitet ite

rũ apud ſe: qꝛ ſicut ipſe chri/
v ſti eſt: ita et nos. Nã etſi am/
plius aliquid gloriatus fue/
x
y ro dẽ ptãte nr̃a quã dedit no/
z bis dñs in edificationẽ ⁊ nõn
in deſtructionẽ veſtrã nõ eru/
a beſcã. Ut autem nõ exiſtimer
tanq̃ terrere vos per ep̃las:
b quoniã quidem ep̃le inquiũt
graues ſũt ⁊ fortes: pñtia aũt
c corpis infirma ⁊ ſermõ ↄtẽpti
bilis / hoc cogitet q̃ eiuſmodi
eſt: qꝛ q̃les ſumꝰ vbo p ep̃las
abſẽtes / tales ⁊ pñtes i facto.

aurea ⁊ argentea et veſtes. Item Judic̃. viij. e. Tulit orna/menta et bullas ⁊c̃. Item. ij. Reg̃. viij. b. Tulit dauid arma aurea ⁊c̃. et tulit ea in hieruſalem. In eodem. Tulit dauid es multũ et fecit inde mare eneum / columnas ⁊ altare: in q̃ ſigni/ficatur ꝙ illa tñ de alienis ſentẽtijs debẽt adduci in ſacra ſcri/ptura: que ſũt ad ab/luendũ / ad ſuſtendã/dum / ad informãdũ. Itẽ. ij. Reg̃. xij. g. Tulit diadema reg̃ eoꝝ ⁊c̃. Item Joſue v. c. Quicquid auri ⁊ argẽti fuerit aut va/ſoꝝ eneorum aut fer/ri / dño congregetur. Nũeri. xxxj. d. Au/rum et argentum et es et ferrum et plum/bum ⁊ ſtangnum ⁊c̃. Qui autem: propter predicta debetis po/tius me ſequi q̃ pſeu/do: ergo / q Uide/te que ẜm faciẽ ſũt: opera eñ pſeu/do ſunt tñ ſuperficialia. r Si quis / pſeudo. s Confi/dit / ex p̃ſumptione aliqua. t Cogitet quia ſicut ipſe ita et nos: immo multo plus. Infra. xj. e. Miniſtri chriſti ſũt ⁊ ego: vt minꝰ ſapiẽs dico plus ego. Job. xij. a. Et mihi ẽ cor ſicut et vobis / nec inferior vobis. Uel / q Videte que ẜm faciẽ. i. iſta que dico que valde ſunt manifeſta. Ex quibꝰ patet ꝙ nõ debetis pſeudo p̃ferre mihi. v Nã etſi ap̃lꝰ i q̃ ipſi qꝛ electꝰ a deo ⁊ edoctꝰ. Act̃. ix. c. Uas electiõis. Et. xiij. a. Segregate mihi paulũ ⁊ barnabã. Et Gal̃. j. c. Neq̃ eñ ab hoĩe accepi illud neq̃ didici: ſed p reuelationẽ ieſu chriſti. x De poteſtate / ap̃lica auc̃te. y Quã dedit. Gal̃. ij. b. Qui opatus eſt petro ⁊c̃. z Nõ in deſtructionẽ ve/ſtram. Contra. Hiere. j. b. Conſtitui te hodie ſup gentes ⁊ regna vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſperdas ⁊c̃. Reſpondeo. Ut euellas ⁊ deſtruas vitia: ⁊ edifices mores: in quorum deſtru/ctionem dicit ſe non eſſe poſitum vel rerũ ↄſumptionẽ. a Ut aũt: oſtendit cõformitatẽ: ꝙ ſicut eſſet minax vel audax in verbis / ita ⁊ in factis. b Ep̃le graues. Exo. xvij. c. Manus moyſi graues ſunt. i. p̃cepta legis: ſed non ita pauli: ſed littera difficilis propter pſeudo. ij. Pet. iij. d. Dñi nr̃i ieſu chriſti ⁊c̃. In quibꝰ ſunt quedã difficilia ⁊c̃. c Sermo cõ/tẽptibilis. j. xj. b. Etſi imperitus ſermone non tñ ſcientia.

Pſ. 56.

f Sed potẽtia deo: ad honorẽ dei: vel. i. a deo habẽt potentiã: ⁊ ideo ei attribuendũ. g Munitionũ / doctrinarũ hereticoꝝ: quibꝰ ſe muniũt cõ/tra fidẽ nr̃am. Abacuk. j. c. Sup oẽm munitionẽ ridebit ⁊ cõ/portabit aggerem. Eccſ. ix. d. Ciuitas parua. i. eccleſia vel. i. diabolus ↄtra eã ⁊ vallauit eã ⁊c̃. Et pauci in ea viri: venit rex magnus. i. diabolus ↄtra claudit: ... h Deſtruẽtes conſilia / carnis. ſ. va/care delitijs. Sap. ij. b. Uenite fruamur bõis q̃ ſũt ⁊c̃. Eccſ. ij. a. Dixi in corde meo: vadã ⁊ affluã delitijs ⁊c̃. Eccſ. v. d. Hoc mihi viſũ eſt bonũ vt comedat qs ⁊ bibat ⁊c̃. Eſa. xxij. d. Comedamus et bibamus: cras enim moriemur. Conſiliũ mundi / intendere diuitijs. Eccſ. vij. b. Melior eſt ſapientia cum diuitijs ⁊c̃. Conſilium diaboli querere dignitates. Et quãto gradus altior / tanto caſus fit grauior. j. Timoth. iij. a. Qui epatũ deſiderat ⁊c̃. Hec ↄſilia deſtruxit in ſe ap̃ls: ⁊ ſecu/tus eſt ↄſilia chriſti: q̃ ſunt pnie aſperitas: Matth. iiij. c. Cõ/tra delitias mundi / eſt paup̃tas: Matth. v. a. Cõtra diuitias / ſpſubeſſe. Cõtra dignitates: ⁊ hec eſt vera humilitas: Mat. xj. b. Job. vj. b. Eccj. vij. a. Noli q̃rere a rege cathedrã ho/noris. Sed dicit Pſ. Conſiliũ meũ cogitauerunt repellere.

Pſ. 61.

i Altitudinẽ / intellectus. ſ. turrẽ babel: Geñ. xj. a. k Sci/entiã dei: q̃ eſt de celo: vt eſt partꝰ virginis. m Oẽm in/tellectũ. i. q̃ reputat ſe eſſe intelligẽtẽ. n In obſequiũ chriſti: vt ſicut captiui / credere eis q̃ de chriſto dicunt. o Ulciſci. Ro. xiij. b. Si male feceris time: non eñ ſine cauſa gladiũ portat. p Cũ impleta fuerit vr̃a obediẽtia. i. q̃ñ plene obedientis. i. ex vera dilectione: ſic ↄſumit inobediẽ/tia / cũ illã cõdẽnat p obediẽtiã ⁊c̃. Cũ impleta ⁊c̃. Dñs p̃/ſignat bonos: ⁊ poſtea iubet pcuti malos. Apoc̃. vij. a. Noli/te nocere tre ⁊c̃. Ezech. ix. b. Trãſi p mediã ciuitatẽ ⁊c̃. Silit dicit ap̃ls. Cũ impleta ⁊c̃. Aliter exponit hoc q̃ſi ex ſupabũ/danti. l In captiuitatẽ redigẽtes oẽm intellectũ: Ap̃li ⁊ ſancti doctores / p ſacrã ſcripturã itellectũ ſuũ p̃us lo/quentẽ / naturales rõnes ⁊ logicas redigerũt in ſeruitutẽ ⁊ ca/ptiuitatẽ vt q̃ſi captiuꝰ ſequeret ſacrã ſcripturã: Uñ oẽs alie ſcientie ancille ſũt theologie. Qd̃ ſignificatũ eſt Deut. xxj. b. Si egreſſus fueris ad pugnã ↄ inimicos. i. errores ⁊ ignoran/tiã. Eccj. viij. c. Aia mea colluctata eſt cum ſapia: Et tradidit eos in manꝰ tuas: qd̃ cõtingit q̃ñ incipit cognoſcere errorẽ ſu/um ⁊ ignorantiã: mulier pulchra in medio captiuorum. i. ali/qua bona ſententia: introduces eã in domũ tuam. i. memori/am: radeſq̃ eius ceſariem. i. depones ſubtilitates eius: et vn/gues. i. immundiciam: quia vbi iacent in ordine aliarum ſentẽ/tiarum in materia propria immũde ſũt: veſte amota. i. inten/tione philoſophi aut poete: et ſic fit munda. Hoc aũt ſignifi/catum eſt Exod. xij. e. Hebrei acceperunt ab egyptijs vaſa

C

Nõ eñ aude/nis excedunt in alijs. i. p terreno. 5. ij. d. Non ſumꝰ ſicut plurimi adulterãtes verbũ dei. Propter delictũ veſtrũ: bona vr̃a diminuẽdo. Propter honorẽ ſuũ: bona ſua ſibi attribuẽ/do. Sine argumẽtis loquor. j. Cor̃. ij. a. Cũ veniſſem ad vos fratres: nõ i ſublimitate ſermõis. Qui nõ miſſi. Hiere. xxiij. e. Aliquibus artibus magicis facientes phantaſmata miracu/la: vel qꝛ artificioſe loq̃bant. Cuius ego ſum regula: quilibet p̃latus debet eſſe regula ſubditoꝝ: ⁊ ideo qꝛ diſtorti ſũt non eſt mirũ ſi tales ſunt ſubditi. Monitu dei. Act̃. xiij. a. Dei nu/tu. Act̃. xviij. c. Ut ſinguli aliq̃s pp̃los haberẽt ꝓprios. Ui/detur contrariũ ei quod ſequitur: qui ad omẽs gentes miſſus erat: ergo non habebat aliquos ꝓprios. Solutio: miſſus fuit ad oẽs generalit̃: ſ; nõ venit ad oẽs. Uñ ẜm actũ habuit q̃ſdã ſpecialit̃: ẜm ptãtẽ oẽs. Ad regulã ap̃li ptinebãt ⁊c̃. Sed ẜm hoc videtur exceſſiſſe regulã ſuã: qꝛ venit rome vbi iam petrꝰ p̃dicauerat. Solo: miſerat eis ep̃lam p quã p̃dicauerat eis anq̃ aliq̃s de ap̃lis veniſſet ad eos. Sed obijcit̃: q̃m ſicut dr̃ ſup ep̃lam ad Ro. j. ꝙ immo quidam diſcipuli a hieroſoly/mis venerunt romã / qui inſtruxerũt romanos anteq̃ ap̃lus miſiſſet eis ep̃lam: verũ eſt ꝙ inſtruxerunt eos ſed male: vn/de deſtruxit in malum fundamentum apponẽs. Qui et reſi/ſtit. Roma. xiij. a. Qui poteſtati reſiſtit. Quod non poteſt ille q̃ nõ habet a deo poteſtatẽ: ergo aliquis habet poteſtatẽ et nõ a deo.

Expoſitio Glo.

a Nōn em̄ audem⁹ inſerere aut
b cōpāre nos q̄buſdā q̇ ſeipos
cōmendant: ſed ipſi in nobis
c nōſmetipos metiētes / ⁊ com/
d pārātes noſmetipſos nobis.
e f Nos āūt nō i immēſum glia/
g bimur: ſed ſm mēſurā regule
h quā mēſus ē nob̄ de⁹ mēſurā
i k ptingēndi vſq̄ ad vos. Nōn
l em̄ q̄ſi nō ptingēntes ad vos
ſupextēdimus nos: Vſq̄ ad
vos em̄ puenimus in euāge/
lio chriſti: non in immenſum
gloriantes in alienis labori/
m bus. Spem āūt habētes crē/
n ſcentis fidei veſtre in vōb̄ ma
o gnificari ſm regulā noſtrā in
p q abūdantia etiā in illā q̄ vltrā
r ſ vos ſūt ēuāgeliçare nō in aliē
t v na regula in his q̄ue preparā
ta ſunt gloriari. Qui āūt glo/
x riatur / in dōmino glorietur.

¶ a ¶ Nō em̄ audem⁹. Cōmendat ſe quia non excedit termi
nos legationis ſue: nec alterius occupat poteſtatē. In hoc re/
darguens pſeudo. Cōtinua ſic: Dico q̄ tales erimus in facto
quales ſumus in verbo: non timidi in arguendo: ſicut illi q̇ in/
gerunt ſe. Nō em̄ audemus inſerere quibuſdā. i. inge
rere ſicut quidā: ⁊ hoc vt vniformes ſimus in facto et verbo:
qđ nō faciunt tales: ſed q̄n pſites ſūt palpant vitia: que redar
guūt in abſentia. b ¶ Aut cōparare quibuſdā. i. imitari
eos non audemus qui in alienam legationem ſe intrudunt: vt
pſeudo: dicitur em̄ Prouerb. xiij. d. Amicus ſtultorum ſimi/
lis efficietur. Sed ſi legatur ſub interrogatione planius eſt.
a ¶ Nō em̄ audemus: q. d. immo: ſed nolum⁹. c ¶ Sed
noſmetipos metiētes in nob̄. i. ꝓpriis ↄſciētijs et ꝓprie
poteſtati: ꝓprie ↄſcientie. Debet em̄ q̇libet ſeipm metiri ꝑ vi/
rib⁹ ſuis. Gal. v. b. Opus ſuū ꝓbet vnuſquiſq̄: ⁊ ſic in ſemet
ipſo gloriā habebit: ⁊ nō in altero: Tales debēt eē oēs p̄dica
tores. Vn̄ Eſa. xiij. d
Suſcitabo ſup vos
medos / q̇ interp̄tant
metiētes: q̇ argentū
non querūt nec au/
rū velint. Sed multi
excedunt metas ſue
Eph. 4. a. poteſtatis et ꝟtutis:
Iuxta illud Hiere.
xlviij. c. Audiuimus
ſuperbiā moab: ſup/
bus valde eſt ⁊c̄. Et
q̄ nō ſit iuxta eā ꝟt⁹
eius: ibi Glo. Preci
pitata audacia plus
audet q̄̄ poſſit. Su/
perbi ergo nō ea metiunt̄ proprie poteſtati / nec ꝓprie cōſcie
mēſura: ſed vlnis alienis ⁊ illis breuiſſimis: q̄s etiā abbreuiāt
ſm ꝓpriū iudiciū dicētes: tantū valeo ego q̄ītum ille. Nō eſt
ḡ mirū ſi tales parū ꝓſint: nec mirū ē ſi defect⁹ ſuos nō ppen/
dūt: ſed ſi bonis alioꝝ ſe metirent̄: tūc defect⁹ ſuos agnoſcerēt
Proprius enim defectus nō debet eſſe alterius menſura: qđ
ſignificatū eſt Ezech. xl. a. vbi habet̄ q̄ oīa edificia mēſuran/
tur calamo ſex cubitoꝝ ⁊ palmo qui nō cedit in mēſurā: immo
eſt manubriū calami in ſex cubitis calami perfectio: in palmo
defect⁹ alteri⁹ / ſine q̇ null⁹ pōt eſſe in hac vita: ꝑ h̄ ſignificat̄ q̄
defectib⁹ alteri⁹ nō debem⁹ nos mēſurare: ſꝫ ꝑfectioni illi⁹ ⁊ bo
nis: ſic poſſet q̄s defect⁹ ſuos cognoſcere. Luc̄. xiiij. f. Quis
ex vobis volēs edificare turrē ⁊c̄. Ibidē. Aut q̄s rex itur⁹ bel
lum cōmittere ⁊c̄. Nobis comparantes. Cōtra. ij̄. iij. a.
Cōmēdantes noſmetipſos ad oēm ↄſcientiā: ⁊ hoc bonū eſt.
Verbū q̇dā cōmēdāt ad aures tm̄: ⁊ h̄ vanū ē. Prouer. xxvij.
a. Laudet te alienus ⁊ nō os tuū. Vn̄. ij̄. iiij. b. Non em̄ noſ/
metipos p̄dicam⁹. d ¶ Cōparātes. Nō debet ſe cōparare
ſibi ſm ſtatū p̄teritū ⁊ ſtatū p̄ſētem. Iob. xxix. a. Quis mihi
tribuat vt ſim iuxta mēſes priſtinos ⁊c̄. Itē ſm tp̄s et tp̄s. j.
Cor. xiij. c. Cū eſſem paruulus loq̄bar ⁊c̄. Item ſm opus ⁊
opus: Mich. vj. b. Quid dignū offeram deo: curuabo genu
deo excelſo. Itē ſm locū ⁊ locū. Prouer. xxv. a. In loco ma/
gnatoꝝ ne ſteteris: meli⁹ eſt em̄ ⁊c̄. e ¶ Āūt: q̄ꝛ / f ¶ Nō in
immēſum. i. vltra menſurā a deo nobis datā: extēdem⁹ po/
teſtatē noſtrā. Vel / In immēſū. i. ſupra modū: vel ↄ̄ imen/
ſum deū: qđ facit qui ſibi aliq̇d boni attribuit. j. Cor. iiij. b.
Quid habes qđ nō accepiſti: ſi aūt accepiſti: q̇d gliar̄ q̄ſi nō
acceperis: g ¶ Sꝫ ſm mēſurā regule. i. ſm qđ regulatū eſt
regnū nr̄m a deo: Vn̄ dicit. h ¶ Quā menſus eſt nobis
deus. Eph. iiij. b. Vnicuiq̄ noſtrū data eſt gr̄a ſm mēſurā
donationis chriſti. Ro. xij. b. Vnicuiq̄ ſicut de⁹ diuiſit men/
ſurā fidei. Leuit. xix. g. Nolite facere iniquū aliquid i iudicio
in regula / in pōdere / in mēſura. i ¶ Pertingendi vſq̄ ad
vos. q. d. vos creditis mēſurā veſtri regiminis: q̄ſi ꝑ dioce/
Pſ. 77. ſis extenſionē: Pſ. Diuiſit eis terrā in funiculo diſtributiōis
Nullus ḡ debet excedere terminos ſue poteſtatis. Vn̄ Oſee.
v. c. Stulti facti ſūt p̄ncipes iuda. Et ſequit̄ cā: Quia q̄ſi aſ/
ſumentes terminū. i. trāſgredientes. Cōtra illud Deut. xix. d.
Nō aſſumes ⁊ trāſferes terminos primi tui q̄s fixerunt prio
res in poſſeſſiōe tua. Prouer. xxiij. b. Nō attingēs paruuloꝝ
terminos. Iob. xxiiij. a. Alij terminos trāſtulerunt ⁊ diripue
runt greges. k ¶ Nō em̄ ſupextēdim⁹ nos: ſup̄ p̄fixos
limites noſtre legationis. l ¶ Quaſi non pertingentes
ad nos: imo ptingimus vſq̄ ad vos. ſ. q̄ꝛ eſtis de legatione
nr̄a: ſꝫ ſi non eſſetis: tūc excederem⁹ vos: imo ptingebat ap̄ſs
vſq̄ ad illyricū mare. Ro. xv. c. Predicaui euāgeliū hoc vbi
nō eſt noīatus chriſtus: ne ſup alienū fundamentū ⁊c̄. Sed ↄ̄.
Ioh. iiij. e. Ego miſi vos metere qđ vos nō laboraſtis. Sꝫ ibi
loquit̄ dn̄s ap̄lis q̇ miſſi fuerāt ad iudeos quib⁹ p̄dicauerāt pa
triarche ⁊ ꝓphete: ap̄ls aūt gētib⁹ miſſus fuit: q̄ nō habuerāt
aliq̄s p̄dicatores. Ro. xv. d. Nō em̄ audeo aliquid loqui eo/
rū que ꝑ me nō efficit chriſtus: in obediētiā gentiū. m ¶ Cre
ſcētis fidei veſtre. i. de fide veſtra creſcēte. Col. j. b. Am/
buletis digne deo ꝑ
oia / placētes in oīm
ope bono fructifican
tes ⁊ creſcētes in ſcie
tia dei. ij. Pet. iij. d.
Creſcite in gr̄a ⁊ co/
gnitione domini.
n ¶ In vobis: per
nos ⁊ habem⁹ ſpem.
o ¶ Euangeliçare
ſm regulā nr̄a:
ſm q̄ iniuncta eſt vo
bis a deo regula re/ 1. Cor. 3. Hiere. 9.
gimis. p ¶ In abū
dātia: nō in paucis
locis. q ¶ In illa
regna vel loca: r ¶ Que vltra vos ſunt. Ioſue. xvij. d.
Nō habebis ſortē vnam: ſed trāſibis ad mōtes. i. plurimos:
⁊ purgabis tibi ſpacia ad habitādū: ⁊ poteris vltra ꝓcedere.
Nos dico: non tm̄ habentes ſpem gloriandi: ſ ¶ In alie/
na regula. ſ. v ¶ In his q̄ p̄parata ſunt. i. in his q̇ iam
parati ad ſuſcipiendū fidem ꝑ alioꝝ p̄dicationē. o ¶ Scd̄m
regulā nr̄am. Prelat⁹ dꝫ eē ſubditoꝝ. Apoc. xj. a. Dat⁹ ē
mihi calam⁹ ſilis ꝟge: ⁊ dictū ē mihi: Surge ⁊ metire tēplū: i
q̇ ſignificat̄ q̄ p̄lat⁹ debet ſubditos corrigere: ⁊ ſic docere eos
declinare a malo. Debet etiā eos iſtruere ad faciēdū bonū ex
emplo ſuo eos metiēdo. Zach. j. d. Perpēdiculū extēdet. i. ex
emplū p̄latoꝝ ſup ſubditos vt cognoſcāt ſupabūdātias ſuas
et defect⁹. Zach. ij. a. Ecce vir ⁊ in manu ei⁹ funicul⁹ menſoꝝ
⁊c̄. Et nota q̄ dicit in manu. Sed multi deū habēt in lingua:
nec metiunt̄: ſed ſterq̇liniū redditiuū frequēter diſcutiūt et ad
agendū aſpirāt. t ¶ Nō in aliena regula in his q̄ ⁊c̄.
Qn̄ aliq̇ parati ſūt ad p̄dicationē alterius: ſi poſt ꝑ aliū ↄuer/
tant̄: ⁊ ille ſibi attribuēs in hoc gloriat̄: gloriat̄ in aliena regu
la: alius verberauit ei dumos ⁊ ille cepit auiculas: Sed. ij.
Reg. xij. g. d̄ ioab: q̇ cū accepiſſet rabbath ⁊c̄. x ¶ In dn̄o
gliet̄: bona q̄ habet attribuēdo: vel. i. gliet̄ in his q̄ dn̄i ſūt.
Pſ. Apō te laus mea. Hiere. ix. g. In h̄ gliet̄ q̇ gliat̄ ſcire ⁊ Pſ. 21.
noſſe me. Eſa. xxiij. c. Nō adijcies vltra vt glieris: calūniā ſuſti
nēs virgo filia ſidonis. Ioh. viij. f. Gloriam meā nō quero.
¶ Non em̄ qui ſe/
et non a deo. Sed cōtra. Ro. xiij. a. Oīs poteſtas a deo Expoſitio
eſt. Solutio: intelligit̄ de illis qui machinamētis ⁊ dolis ac/ Glo.
cedunt ad poteſtatē ⁊ p̄lationē. Dicunt̄ ergo nō habere pote
ſtatē a deo: q̄ꝛ nō habēt añcedēs ad illā. Qui nō eſt idone⁹: ḡ
q̇ p̄dicat nō miſſus peccat. Cōtra ſup illud Pſ. Et gladij an Pſ. 149.
cipites in manib⁹ eorū. Glo. vt p̄dicent quibus velint. Sed
iterū ↄtra Ro. x. c. Quō p̄dicabūt niſi mittant̄: Itē Hiere.
xxiij. f. Aperi ⁊c̄. Soluunt quidā dicētes q̄ litterati ⁊ de qui/
bus nulla mali ſuſpitio habet̄ / poſſunt p̄dicare vbicunq̄ licet
nō miſſi. Vn̄ qđ hic dicit̄ intelligēdum eſt qui p̄dicat ⁊c̄. q. d.
ille predicat non miſſus q̇ nō eſt idoneus: Et auctoritas apo
ſtoli: et Hiere. intelligende ſunt de illitteratis / ⁊ non de ido/
neis. Sed dicendū q̄ nō debet aliq̄s predicare niſi ſit miſſus
a domino pa

g a Nō em̄ ꝗ ſeipm̄ cōmendat. Ideo Prouerb.xxvij.a.
Laudet te alienus ⁊c̄.q2 laus in ꝓprio ore ſordeſcit. Ioh.v.
c.Si ego teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo/teſtimoniū meū non
eſt verum. b Vtinā ſuſtineretis modicū ꝗd inſipiē
tie mee.i.glorıatione meā ꝗ̄ videt̄ inſipiētia. c Modi
cum:quia parū ſe cōmendat cōparatio
ne qua cōmēdabilis erat.Eccl.ij.a. Su
ſtine ſuſtētationes dei. d Sed ⁊ ſup
portate/licet vob ſit graue.j.xij.d. Fa
ctus ſū inſipiens vos me cognouiſtis. e
Emulor.i.diligo/ vos.ſ.q.d. propter
vtilitatē vrā3 me cōmēdo:Verſus:Emu
lor inflat/amat/inuidet/ac imitatur. f
Dei emulatiōe.i.ẓelo.Gal.iiij.c.Bo
num autē emulamini in bono ſemp.q.d.
apoſtol⁹:ꝓpt h me cōmēdo vobis ⁊ ꝓpt
pſeudo. Ps.Zel⁹ dom⁹ tue.Sʒ pauci ſūt
Ps.a. hmōi. Vn̄ dn̄s pōt dicere illud.j.Reg.
xxij.b. Non eſt qui vicē meam doleat ex
vobis.Dei emulatiōe. Nau.j.a.De
us emulator ⁊ vleiſcens dn̄s. Zach.j.c.
Zelatus ſum hieruſalem ⁊ ſion ẓelo ma
gno. Iohel.ij.d.Zelat⁹ eſt dn̄s terrā ſu
am.Exod.xx.a. Ego ſum deus ẓelotes.
g Deſpondi.q.d. intm̄ vos emulor ſi
ue diligo ꝙ volo vos deſpōſare chriſto:
Ps.44. ſic vt ſitis incorrupti moribus. Ps.Ad
ducent. Poſter.ij.a.Querebant regi pu
elle ꝟgines ⁊ ſpecioſe ⁊c̄. Vn̄ Gen̄.xxiiij.
b.Eleẓer perrexit in meſopotamiā/vt ad
duceret vxorē iſaac. h Vni.Glo.Nō
multis. i Viro/nō adultero. k Vir
ginem.Glo. Virginitas carnis corpus eſt intactū:que vir
ginitas paucor eſt: virginitas cordis/ fides incorrupta: ideo
ſingulariter dixit/Virginē:q2 oēs ſūt vna virgo: ꝓpter vni
tatē integre fidei:ſol:de ſpei:ſincere charitatis. Virgo ſūt ꝗ a
ꝑuitate erroris ⁊ ab ope malo ſūt incōtaminati. l Caſtā:
quia nō habēt ꝯtum male voluptat̄. m Exhibere:vt ex
hibeā in die iudicij.
Expoſitio Glo. a domino papa: vel a dioceſano: vel a ſacerdote cui non eſt
pceptū vt recipiat ſpecialiter aliquē:vel aliq̄s ad ꝑdicandū
in eccleſia ſua:vel ab interna ſpiratione/tamē manifeſta. Mi
raculis et virtutib⁹.Matth.iiij.d.hec erāt q̄ſi lr̄e dn̄i.Glori
tionē ſm̄ carnē.i.de genere.j.xj.c. Iſraelite ſunt ⁊ ego. Sup
portate vt ſubiecti prelatū:ergo ſubiecti ſupportant ꝑlatum.
Contra:Iob.ix.b.Sub quo curuant̄ qui portant orbē.Glo.
Principes q̄ ẜe grece baſileos: dr̄ em̄ baſis ppl̄i:⁊ ita ſup
portāt pplm̄.Item Eſa.xl.c.Feras ip̄e portabit. Dicit̄ hoc
de paſtore.Solo. Prelatus portat ſubditos et ſubditi ꝑlatū:
onus a ꝑlato ſibi impoſitum ferendo. Matth.xxiij.a.Alligāt
onera grauia ⁊ importabilia. Amicus ſpōſi. Ioh.iij.d. Spō
ſus celat ſponſa. Sap.j.c. Auris celi audit oīa. Anulo fidei.
Vn̄ beata agnes dixit: Anulo ſuo ſubarrauit me. Et nota ꝙ
in medico ponit̄/a quo vna vena ꝓcedit vſq3 ad cor:et debet
eſſe argente⁹ in materiali ſpōſa:aureus in deſponſatione ſpiri
tuali: ꝑ hoc ergo ꝙ ponit̄ i medico/ ſignificat ꝙ mulier corde
debet ꝯſentire. Per hoc ꝙ eſt argenteus:ꝙ verbo debet con
ſenſum exprimere/vel ſigno. Per hoc ꝙ eſt in circūitu digiti:ꝙ
totum corpus debet viro ſuo. De hoc Gen̄.xxxviij.d. Dedit
thamar iudas anulū ⁊ armillā ꝓ arrabone. Oſee.ij.d.Spon
ſabo te mihi in ſempiternū ⁊c̄. Propter hoc ep̄s portat anu
lum quaſi ſponſus. Virginitas carnis corpus eſt intactum.i.
corꝑis integritas. In mulierib⁹ errorem ⁊c̄.intelligitur tamē
de non coinquinato cū mulieribus ad lr̄am. Vn̄ legit̄ de inno
centibus. Hi ſunt ⁊c̄. Apoc.xiiij.a. Que virginitas eſt oīm
fideliū.Sed videt̄ ꝙ hec ꝯcordantia contraria ſit illi ſentētie:
multi em̄ ſunt fideles:qui cū aliquādo fuerunt coinquinati cū
mulierib⁹ ſtatim vt recedant ab errore. Vn̄ ſuper illud Oſee.
ij.d.Deſponſabo te mihi in fide.Glo. Hoīes de virgine non
faciunt:deus aūt victus meretricibus: virgines facit.i. virgi

a Nō em̄ qui ſeipm̄ cōmendat
ille ꝓbatus eſt:ſed quē deus
b cōmēdat. Vtinā ſuſtineretis
c modicū quid inſipiētie mee:
d ſed et ſupportate me: Emu
e lor em̄ vos dei emulatione:
f Deſpōdi em̄ vos vni viro vir
g ginē caſtā exhibere chriſto.
h Timeo au (Cap. XI
i tem ne ſicut ſerpēs ſe
k duxit euā aſtutia ſua:
l ita corrumpant̄ ſenſus veſtri
m ⁊ excidant a ſimplicitate ꝗ̄ eſt
n in chriſto ieſu. Nā ſi is qui ve
o nit aliū chriſtū ꝑdicat quem
p nō ꝑdicauimus: aut aliū ſpi
q ritū accipitis quē non accepi
r ſtis: aut aliud euāgelium qd̄
s non recepiſtis/recte patereni
t ni. Exiſtimo em̄ nihil me mi
v nus feciſſe a magnis apl'is.

nes reputat. In huius rei ſignū poſitus fuit in monūmēto in
ꝗ nondū quiſq3 poſitus fuerat.q.d.nouū eſt cor hoīs in ꝗ de⁹
habitat:licet ꝑus fuerat locus mortuor ꝑ pctm̄.
Timeo ⁊c̄. In capitulis pre (Expo. Ca. XI
cedentibus corripuit ſeductos ⁊ inſtruxit/ cui pſeudo
multipliciter detrahebant: vt ſic eius fa
mam ⁊ ꝑdicationē per ꝯſequēs denigra
rent:ideo ne fructus ſue predicationis pe
riret:reſpondet eor detractionib⁹ in hoc
capitulo. Diuidit̄ aūt hoc capl'm in q̄nq3
partes. In prima oſtendit pſeudo apl'os
nec habere nec dare ſpiritū vel chriſtum:
vel euangeliū: ⁊ ſe non minus feciſſe ma
gnis apoſtolis qui libenter ab oībus acci 97.diſ.c.i.
piunt. In ſecunda oſtēdit ſe ceſſaſſe a pro 27.q.i.c.nupti arū
curationibus: vt ſic pſeudo auariciā cōfu
taret:ibi: Aut nunꝗd peccatū feci.
In tertia detegit eorum hypocriſim ⁊ ſi
mulationē:qui ſe in veros apoſtolos trāſ A
figurant:ſicut ſathanas magiſter eorū in Gen̄.3.a.
angelū lucis:ibi: Nā eiuſmodi pſeu
do apl'i ⁊c̄. In quarta arguit ſtulticiam
quorundā ꝗ pſeudo ꝑponebant ei: ꝗ eos
magis affligebāt:non tn̄ melius:ſed dete
rius inſtruētes:ibi: Qd̄ loquor nō lo
quor ſm̄ deum. In quinta oſtendit ſe
ꝓbatū ꝑ multas tribulationes illos nō:
vnde magis ſibi q̄3 illis credēdū eſſe: ibi:
In laborib⁹ plurimis. Dicit ergo.
n Timeo/et recte:quia comparauerat B
eos caſte virgini:hortat̄ eos ne ſint quaſi
fatue virgines:que ſine oleo occurrerunt
obuiam ſponſo: Matth.xxv.a. Et ſicut eua que virgo pecca
uit:Gen̄.iij.b. Vnde.j.Timoth.ij.d.Adā non eſt ſeductus/
ſed mulier. o Serpens:diabolus loquēs in ſpecie ſerpē
tis. p Aſtutia. Gen̄.iij.a. Serpēs erat callidior ⁊c̄. Sed
quid valuit ſerpentis aſtutia:nonne ſimiliter potuiſſet diabo
lus loqui per aſinam. Solo. Si loqueret̄ in aſina que eſt fatu
um animal/cum adam cognoſceret naturas animaliū: ſtatim
ꝑciperet ꝙ alius in ea loqueretur: ſed quia cognoſcebat na
turā ſerpētis ꝗ aſtut⁹ eſt / cogitās de eius aſtutia: nō aduertit
verū ex ſe loqueret̄: q Ita corrūpant̄:in aſtutis loquē
tibus a diabolo hereticis. Nā ita timeo ne pſeudo corrūpant
ſimplicitatē fidei veſtre. r Nam ſi is qui venit/ ſua au
ctoritate non miſſus a domino. Ioh.x.b. Quotꝗt venerunt
fures fuerūt et latrones: Hiere.xxiij.f. Vel/Venit.i.vendit̄
nimia cupiditate. Eccl.x.b. Non eſt iniqui⁹ q̄3 amare pecuni
am: Venditur diabolo: q2 ꝓ queſtu tpali predicat: ſi inq̄3 ta
lis predicat. s Aliū chriſtū.i.meliorē q̄3 nos predicaui
mus:qd̄ non pōt eſſe. t Aut alium ſpm̄/meliorē. Nūeri
xiiij.d.Seruū meū caleph qui plenus alio ſpū ſecutus eſt me
inducam in terrā hanc quā circuiuit. Alius eſt ſpūs malus ꝗ
exagitat ſaul.j.Reg.xvj.c. v Accipit:ꝑ eos/quē non
accepiſtis/in miſterio nr̄o. x Aliud euāgeliū.Gal.j.
a.Miror quia tam cito ⁊c̄. y Recte pateremini/eos:
ſed ſupple hoc nō eſt verū. a Enim:q2 nō. z Exiſtimo
nihil min⁹ me feciſſe: in miſterio meo: b A magnis
apoſtolis/ꝗ fuerunt cū dn̄o: Sed non paul⁹: ⁊ ideo minor
reputabat̄ a pſeudo et a quibuſdā corinthijs:et ex hoc debet
concludi vlterius: nō feci minus q̄3 magni apoſtoli:ergo mul
to magis:non feci minus q̄3 pſeudo: ⁊ ita non debetis eis cre
dere.j.Cor.ix.a.Etſi alijs nō ſū apl's:ſed tn̄ vobis ſum:nam
ſignaculū apoſtolat⁹ mei ⁊c̄. Itē.ſ.xij.d. Nihil min⁹ feci ab
his que ſunt
n Timeo aūt ⁊c̄. A paradiſo eā eijciens.i.occaſio fuit eie Expoſitio Glo.
ctionis per ſuggeſtionem. A paradiſo ſimplices fidei chriſti:
ex qua oriuntur multe virtutes et bona opera quaſi arbores.
Vnde patet ꝙ ſimplicitas ſeducta eſt per aſtutiā: ⁊ ideo Ro.
xvj.c. Volo vos eſſe ſapientes in bono: ⁊ ſimplices in malo.
Iob.j.a.Simplex ⁊ rectus.q.d.ſimplicitas ſine rectitudine
y diſcretionis ſtul